

ATHENS voice

Bamboleo «Θα στο λέω»
Πώς γράφτηκε το τραγούδι
της Άλκηστης Πρωτοψάλτη
Του Γιώργου Παυριανού

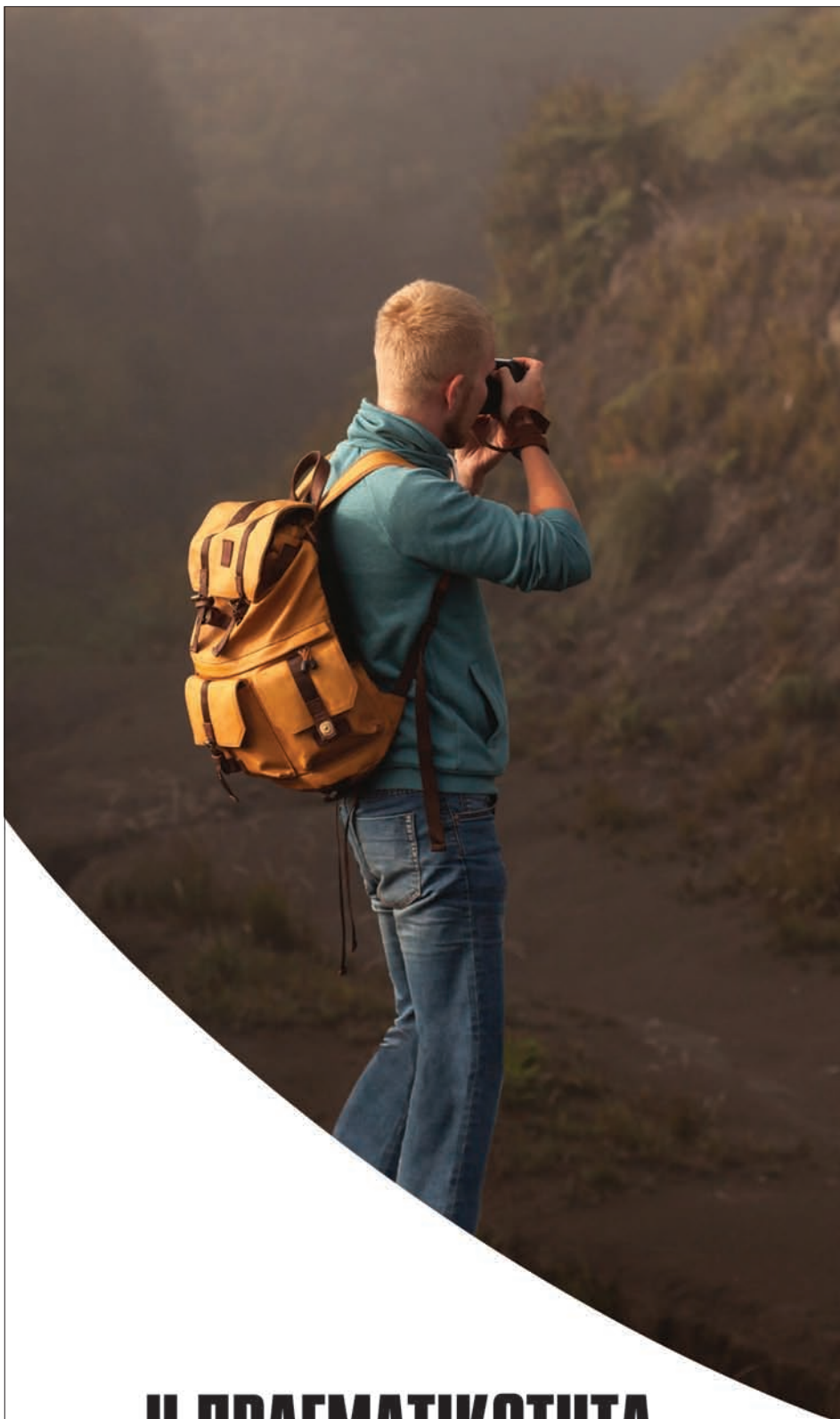
Saype x Swatch
Του Γιάννη Νένε

Νότια Προάστια

35 πράγματα που ξέρεις, αν είσαι νότιος στην ψυχή

Της Μαρίας Ιωάννας Σιγαλού

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΜΠΝΕΕΙ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Αιχμαλώτισε όλα τα πιθανά και τα απίθανα
με τις Canon EOS R8 και EOS R50

www.canon.gr

EOS R8

EOS R50

Canon

STAR WARS
THE
MANDALORIAN

Disney+

ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ
Τώρα διαθέσιμα

© 2023 DISNEY © & TM LUCASFILM

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Αυτές οι διπλές εκλογές του '23 ήταν ίσως οι πιο παράξενες εκλογές της μεταπολίτευσης. Έμοιαζαν περισσότερο σαν να είναι το δεύτερο μέρος των εκλογών του 2019. Τότε η ελληνική κοινωνία αποφάσισε την κυβέρνηση που εμπιστεύεται για να τη βγάλει από τη στασιμότητα. Έκτοτε την ψηφίζει και την ξαναψηφίζει και μάλιστα ακριβώς με το ίδιο ποσοστό, γύρω στο 40%. Τώρα η ετυμολογία αφορούσε την αντιπολίτευση και ήταν μια ετυμολογία καταπέλτης. Που είχε ακριβώς το ίδιο μήνυμα: Η αντιμνημονιακή δεκαετία, η δεκαετία της οργής και του ανορθολογισμού, έχει τελειώσει.

Αυτό δεν κατάλαβαν όσοι μιλούσαν απαξιοτικά για αντισύριζα μέτωπο, γι' αυτό ξαφνιάστηκαν από τη σφοδρότητα του αποτελέσματος. Το αντισύριζα μέτωπο δεν ήταν εναντίον ενός κόμματος, ήταν απέναντι σε μια ολόκληρη εποχή τοξικότητας, δημαγωγίας, εχθροπάθειας, υπονόμευσης κάθε προσπάθειας εκσυγχρονισμού, δυσφήμισης των δημοκρατικών θεσμών, fake news, επιθετικότητας, δολοφονίας χαρακτήρων, μισαλλοδοξίας, στοχοποίησης, πολιτικής βίας.

Η ελληνική κοινωνία απάντησε με τον πιο ηχηρό τρόπο ότι θέλει να τελειώσει αυτή η περίοδος. Η αντιπολίτευση το έβλεπε αλλά δεν μπορούσε, δεν ήξερε να κάνει τίποτε άλλο. Προσπαθούσε να αναδημιουργήσει την ατμόσφαιρα της οργής και του φόβου, με τρόπο υστερικά επαναλαμβανόμενο ανά εβδομαδιαίο επεισόδιο. Η φάρμα των τρολ έφτιαχνε «εκρηκτική» ατμόσφαιρα. Όσο «νικούσαν» επικοινωνιακά, τόσο έχαναν. Κατά έναν μαγικό τρόπο, χωρίς να το καταλαβαίνουν, η δυστοπική εικόνα που δημιουργούσαν δεν ζωγράφιζε τον αντίπαλο αλλά τον εαυτό τους. Τα γκριζόμαυρα προεκλογικά σποτάκια με τη μίζερη υποφωτισμένη Ελλάδα δεν αντιπροσώπευαν την πραγματική σημερινή χώρα αλλά τον σκηνοθέτη τους. Ο παροξυσμικός λόγος σε κάθε νέα επικοινωνιακή μάχη υπενθύμιζε το παρελθόν το οποίο η ίδια η κοινωνία ήθελε να αφήσει πίσω της, όπως θέλουμε να ξεχάσουμε μια άτυχη στιγμή, μια έκρηξη θυμού για την οποία μετά ντρεπόμαστε. Η χώρα δεν ήθελε να επιστρέψει στην καταστροφική δεκαετία. Την είχε ζήσει και ήξερε. Με αποτέλεσμα ένα πρωτότυπο φαινόμενο, το εκλογικό σώμα δεν ψήφισε αρνητικά προς την κυβέρνηση, αλλά προς την αντιπολίτευση.

Ισχυροί οικονομικοί παράγοντες και οργανικοί διανοούμενοι προσπαθούσαν όλα αυτά τα χρόνια να συντηρήσουν με κάθε τρόπο ένα πολιτικό σκηνικό που φώναζε από μακριά ότι ο ρόλος του είχε τελειώσει μαζί με την οικονομική κρίση και τα μνημόνια. Στην πραγματικότητα προσπαθούσαν να συντηρήσουν την παλιά Ελλάδα, αυτή που χρεοκόπησε. Σε κάθε πραγματική ή κατασκευασμένη κυβερνητική κρίση προσπαθούσαν να εξουδετερώσουν τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Όχι τη ΝΔ, τον ίδιο μόνο. Με αποτέλεσμα, 4 χρόνια και 3 νίκες μετά, ο Κ.Μ. να έχει τοποθετήσει τη ΝΔ στο κέντρο του πολιτικού συστήματος, ένα και μοναδικό κόμμα εξουσίας. Γιατί ήταν ο μόνος που έβαζε με καθαρό τρόπο το πραγματικό δίλημμα της σημερινής εποχής. Μεταρρυθμίσεις ή στασιμότητα, παλιά Ελλάδα της χρεοκοπίας ή νέα Ελλάδα του 21ου αιώνα. Το έθεσε από την εποχή που το ρεύμα αυτό ήταν μειοψηφικό, τώρα που είναι πλειοψηφικό στην κοινωνία, είναι ο μοναδικός εκφραστής του. Κυριαρχεί χωρίς αντίπαλο γιατί είναι αυτός που όρισε τη νέα Πολιτική Γεωγραφία.

Το Πασόκ παρά τη ραγδαία υποχώρηση του Σύριζα έχασε αυτή τη φορά την ευκαιρία να ξαναπάρει τη θέση του. Αντί να τοποθετηθεί το ίδιο στο νέο σκηνικό της μεταμνημονιακής εποχής, μπερδεύονταν στις διαχωριστικές γραμμές που τοποθετούσε ο πττημένος, αυτές που είχαν ξεπεραστεί. Το Πασόκ θα ξαναγίνει κόμμα εξουσίας μόνο αν ο Νίκος Ανδρουλάκης γίνει εναλλακτικός του Κυριάκου Μητσοτάκη και όχι του Αλέξη Τσίπρα. Όσο το Πασόκ μιλάει «σύριζα», θα κάνει.

Η ιδιοφυής κίνηση του Αλέξη Τσίπρα στο πολιτικό παιχνίδι, αυτή που του χάρισε την κυριαρχία την προηγούμενη δεκαετία, ήταν ότι συνένωσε και ακολούθως συγχώνευσε μετά την απορρόφηση των ΑΝΕΛ, τον δεξιό και τον αριστερό λαϊκισμό σε ένα πλειοψηφικό ρεύμα. Πάνω και κάτω πλατεία, Ανυπότακτη Γαλλία και Εθνικό Μέτωπο μαζί. Φαίνεται πως, καθώς η εποχή των μνημονίων, του παροξυσμού και της εχθροπάθειας υποχωρεί, το μέτωπο αυτό αποσυντίθεται, διαχωρίζεται και επανεμφανίζεται μικρότερο με άλλες ταμπέλες. Η μεγάλη αποχή των δεύτερων εκλογών οδήγησε πολλούς περιθωριακούς σχηματισμούς στη Βουλή, ήταν κι αυτό μια ακόμη παράπλευρη ζημιά της απλής αναλογικής. Πέρα όμως από την τεχνική εξήγηση της αποχής, είναι τουλάχιστον υποκριτικό να ανησυχούν για την εμφάνιση των «περιεργών» αυτοί που τόσα χρόνια νομιμοποιούσαν κάθε μέρα την alt right ρητορική. Αυτοί που αναπαράγουν τις συνωμοσιολογικές θεωρίες των Qanon και ονομάζουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους «παιδοβιαστές» και προαγωγούς. Αυτοί που υιοθετώντας την τραμπικιά πρακτική επιτίθενται καθημερινά στην Ενημέρωση, ονομάζοντας τα Μέσα πουλημένα, «πετσωμένα», εξαγορασμένα στην υπηρεσία των ισχυρών. Αυτοί που στάθηκαν στο πλευρό των αντιεμβολιαστών υγειονομικών για να επιστρέψουν στα νοσοκομεία, που υπονόμευσαν τα λοκ ντάουν με διαδηλώσεις, αμφισβήτησαν τα εμβόλια που «ξεστοκάρουν» και τους εμβολιασμούς που «συνδέονται με τα predator», στις πιο ψευδαισθητικές θεωρίες συνωμοσίας. Αυτοί που δεν ήταν με την Ουκρανία όταν αντιμετώπιζε την εισβολή της Ρωσίας αλλά «με τον άνθρωπο», που δεν ανησυχούσαν για τις βόμβες και τους βιασμούς αλλά για τα Μπολσόι.

Θεωρίες συνωμοσίας, αντιεμβολιαστικό μέτωπο, πουτινοφιλία, αλλά κυρίως ο καταγγελτικός λόγος, η συνεχής εχθροπάθεια που ανακαλύπτει παντού εχθρούς και προδότες «στην υπηρεσία των διεφθαρμένων ελίτ που πίνουν το αίμα του λαού». Το αντιμνημονιακό μέτωπο διαχωρίζεται, σέκτες εμφανίζονται, συγκοινωνούνται δοχεία που σηκώνουν σημαίες ευκαιρίας, σφυροδρέπανα, περικεφαλαίες, πυξίδες, μαϊανδροί, αλυσίδες, φλόγες, αν έβλεπες τα ψηφοδέλτια των κομμάτων στο εκλογικό τμήμα νόμιζες ότι έπαιζες σε κανένα παιχνίδι ρόλων του προηγούμενου αιώνα.

Μια κοινωνία με μεγάλο ποσοστό πολιτών να έχουν εγκαταλείψει τον ορθολογισμό, θα δυσκολευτεί να περάσει στην οικονομία του 21ου αιώνα. Ως χώρα, όμως, έχουμε ένα ατού. Πέρασαμε από το επονομαζόμενο «πιο ακριβό φροντιστήριο του κόσμου», την προηγούμενη δεκαετία, και μάθαμε με τον πιο οδυνηρό τρόπο τον εφαρμοσμένο λαϊκισμό. Μπορούμε τώρα να δούμε πιο αισιόδοξα το μέλλον. **■**

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Διαφημιστές, μπορείτε πλέον να συνταξιοδοτηθείτε. (έξω από μαγαζί στη Μακρυνίτσα του Πηλίου)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτήν την εβδομάδα σχεδιάζει ο **Στέφανος Ζαννής**. Σπούδασε στην ΑΣΚΤ ζωγραφική, με καθηγητή τον Ηλία Δεκουλάκο, και απέκτησε δεύτερο πτυχίο χαρακτηριστικής με τον Θανάση Εξαρχόπουλο. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, έχει εργαστεί σε αειγραφικές ναών –κυρίως στα διακοσμητικά θέματα– και καταπιάνεται με τη σχέση ζωγραφικής και κειμένου στην «Οδύσσεια» του Ομήρου από το 1992. Το έργο του εξωφύλλου είναι από την τελευταία ατομική του έκθεση στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών.

«Είναι ο Χάρης Ρώμας μπροστά μου και μόλις πήγα να τον τραβήξω φωτογραφία, άρχισε να σκαλίζει τη μύτη του».

(16χρονη, γελώντας, στο κινητό της. Χαλάνδρι, Δευτέρα πρωί)

Παρασκευή πρωί, στέκεται μια (μάλλον) δικηγόρος στη στάση του τρόλεϊ 15 που πάει Ευελπίδων. Την πλησιάζει μια κυρία:

-Από εδώ περνάει αυτό που πάει στα δικαστήρια;

-Ναι.

-Αχ, ήξερα ότι εσείς θα μου λέγατε. Φαίνεστε νομικό πρόσωπο.

Αγοράκι: Δεν υπάρχουν νεράιδες σου λέ-ω!

Κοριτσάκι: Κι όμως υ-πάρ-χουν! Να, μία πάνω από το κεφάλι σου.

(Αγοράκι, κοριτσάκι, παγωτά. Παιδική χαρά Βριλησίων, Παρασκευή απόγευμα)

-Σου αρέσουν τα μαλλιά μου;
-Ποοο, γιατί τα έκανες έτσι;
-Τι εννοείς;
-Σαν κάτι θείες που τα φουσκώνουν για την Ανάσταση.

(Εφηβες συνομιλούν. Μετρό, Σύνταγμα, Σάββατο απόγευμα)

Διάλογος σε ταξί:
Πελάτης: Θα ανέβουμε τη Δημοκρίτου και θα στρίψουμε στη Στρατιωτικού Συνδέσμου.
Οδηγός: Α, εκεί πάνω μένει και η Φόνσου. Αξέπαινη γυναίκα! Μια φορά την είχα πάρει και μου είπε «Να με πας στα Μπισοτακέτα».

(Κολωνάκι, Πέμπτη πρωί)

Προεκλογική συζήτηση μέσα σε ταξί.
Οδηγός: Κύριέ μου, όλοι με μπότοξ είναι. Δεν τους είδατε πώς βγαίνουν στις αφίσες;

(Διαδρομή Μοναστηράκι - Αμπελόκηποι, Σάββατο βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

Η ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Κι αν είμαστε 8-9 βουλευτές, εγώ κάνω για 100 και οι υπόλοιποι κάνουν ο καθένας τους για άλλους 20»
(Ο απίθανος τρόπος που η Ζωή Κωνσταντοπούλου υποδέχτηκε τους νέους βουλευτές του νέου της κόμματος)

«POOR THINGS» ΤΟΥ ΛΑΝΘΙΜΟΥ

Το τρέιλερ για τη νέα του ταινία είναι τόσο τρελό, εκκεντρικό, καλόγουστο, ευφυές, αστειό, παράδοξο, τολμηρό που χωρίς να αποκαλύπτει τίποτα σε κάνει να αδημονείς για την προβολή της. Έρχεται αρχές Σεπτεμβρίου.

ΛΙΑ ΡΟΓΓΑΝΑΚΗ

Η αντιπεριφερειάρχης Υγείας και Κοινωνικής μέριμνας στη Θεσσαλία για το ωραίο μήνυμα υπέρ της ισότητας των φύλων με την πρωτοβουλία της να σηματοδοτήσει με γυναικείες φιγούρες τα φανάρια και τις πινακίδες.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ

«Χλαμύδια – Δεν είναι αρχαιοελληνικό ένδυμα. Χρειάζεσαι Δερματολόγο-Αφροδισιολόγο. Όχι λεξικό». Πανέξυπνη και χρήσιμη καμπάνια στο μετρό, της Ελληνικής Δερματολογικής & Αφροδισιολογικής Εταιρείας.
(Δείτε την ολόκληρη στο adae.gr)

Η ΤΑΜΠΕΛΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εμπόριο κενών δοχείων «Η Τενεκεδούπολη». Εύστοχο, ρομαντικό, κυριολεκτικό.
(Σωκράτους & Σοφοκλέους)

ΣΥΡΙΖΑ

Πωλείται όπως είναι επιπλωμένο.

ΚΕΡΑΣΙΑ

Τι έπαθε η φετινή σοδιά; Τα βλέπεις όλα μεγάλα, στρογγυλά, τραγανά, γυαλιστερά, αφεγάδιαστα, ανοίγει το στόμα σου και καταβροχθίζεις ένα μπαλάκι φελιζόλ.

ΤΟ POP UP STORE ΤΟΥ DIOR ΣΤΟ ΝΑΜΜΟΣ

Έσπασαν στην εξωτερική του όψη ένα ινσταλέσιον από γύψο με λιοντάρια, καμηλοπαρδάεις, μαϊμούδες, προφανώς για να τιμήσουν τη γνωστή ανά τους αιώνες άγρια πανίδα της Μυκόνου.

ΤΕΛΗ ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕ ΒΡΟΧΕΣ

Ο κακός μας ο καιρός συνεχίζεται.

ΝΥΧΙΑ ΣΛΑΤΙΝΑΣ

Δεν είσαι ο Νοσφεράτου, καλή μου. Μία απλή ινφλουένσερ είσαι που δεν μπορεί πια να ηλκτρολογήσει ούτε τα κουμπιά στο κινητό της.

ΟΙ ΑΝΔΡΙΚΕΣ ΚΟΛΕΞΙΟΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ 2024

Ούτε στην Πάτρα εποχή καρναβαλιού.

ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

«This is Sparta: Πόλεμος για την ολοτοσίδη «βασιλισσα» των Σπαρτιατών»
(Espresso)

ΜΕ ΟΔΗΓΟ ΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

100% διαχείριση αποβλήτων (υγρών & στερεών)

20% μείωση στην κατανάλωση νερού την τελευταία δεκαετία

14% μείωση στις εκπομπές CO₂ από το 2013,
στόχος οι μηδενικές εκπομπές έως το 2030

100% «πράσινα» ψυγεία στα σημεία πώλησης

80% του παραγόμενου κριθαριού πιστοποιημένο
ως προϊόν αειφόρου διαχείρισης, με στόχο το 100% έως το 2024

Παράγουμε ένα καλύτερο αύριο

ΔΙΠΛΑ ΣΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

100% ελληνικό κριθάρι σε όλα
τα τοπικώς παραγόμενα προϊόντα

2.000 συνεργαζόμενοι αγρότες στο μεγαλύτερο
πρόγραμμα Συμβολαιακής Καλλιέργειας κριθαριού

2 ζυθοποιεία και **1 μικροζυθοποιείο**
σε Πάτρα, Θεσσαλονίκη και Αθήνα

26.000 άμεσες, έμμεσες & επαγόμενες θέσεις εργασίας

€505 εκατ. (ή 1% επί του συνόλου) συνεισφορά
στα φορολογικά έσοδα του κράτους

€686 εκατ. (0,38% του ΑΕΠ της χώρας)
συνολική προστιθέμενη αξία
από τις δραστηριότητες της εταιρείας

ΩΣ ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

5 μπίρες χωρίς αλκοόλ και
καθιέρωση της κατηγορίας
στην Ελλάδα

Καμπάνιες και δράσεις ευαισθητοποίησης
του κοινού για την ήπια κατανάλωση
και την ορθή οδηγική συμπεριφορά

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ

ΠΡΙΓΚΟΖΙΝ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ

Η συμμορία των καθαρμάτων, μια ανταρσία-οπερέτα και το πώς ο Πούτιν είναι πολύ σκληρός για να πεθάνει

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Κανείς Ρώσος δεν καταλαβαίνει γιατί γίνεται ο πόλεμος στην Ουκρανία. Αλλά, η επιθυμία είναι σαφής: όσο μεγαλύτερο είναι το έδαφος όπου κυματίζει η ρωσική σημαία, τόσο καλύτερα. Η «στάση» του Πριγκόζιν ερμηνεύτηκε από τους περισσότερους Δυτικούς σχολιαστές — ιδιαίτερα τους Αμερικανούς που συγχέουν τα hard facts με τους ευσεβείς πόθους — ως «η αρχή του τέλους του Πούτιν». Δεν νομίζω. Πράγματι, η οπερέτα δείχνει, για μια ακόμα φορά, ότι η Ρωσία έχει, εδώ και καιρό, εξελιχθεί σε rogue state: όμως, τα κακόβουλα κράτη αντέχουν γεγονότα που είναι αδιανόητα για τα κανονικά κράτη. Για τους περισσότερους Ρώσους, σημειώθηκε ένα καβγάδακι μεταξύ αρρενωπών μαχητών της Μεγάλης Ρωσίας: συμβαίνουν αυτά... давайτε не бyдем сyетиться по зтому поводу! Μην το κάνουμε θέμα!

Η Ρωσία έχει γελοιοποιηθεί, αλλά οι Ρώσοι δεν το συνειδητοποιούν: κουρελιασμένοι ένοπλοι καταλαμβάνουν το Ροστόφ — εκεί που κυλάει ο ήρεμος Ντον — όπως τα «πράσινα ανθρωπάκια» που έσκασαν μύτη στην Κριμαία και στην ανατολική Ουκρανία το 2014, ρωσικά στρατεύματα και στρατιώτες της τύχης, μυστικές εισβολές στο Κρεμλίνο, κι ο επικεφαλής της συμμορίας, ο Γιεβγκένι Πριγκόζιν, ένα κάθαρμα, σε έξαρση παραφροσύνης, που ξεκινά πορεία προς τη Μόσχα αλλά το μετανιώνει. Πόσο γελοίος μπορεί να γίνει κανείς; Όταν η Ρωσία εισέβαλε στην Ουκρανία, ο Πριγκόζιν βγήκε από τη σκιά για να διεκδικήσει την ιδιοκτησία της ομάδας Βάγκνερ — και για να πιστωθεί για τις δαπανηρές νίκες της. Κι όταν είπε ότι ένας από τους μαχητές εκτελέστηκε με μια βαριοπούλα επειδή πέρασε στην πλευρά των Ουκρανών, το εν λόγω εργαλείο έγινε σύμβολο της ομάδας. Τα αγόρια με τα παιχνίδια τους.

Υπάρχουν ακόμη ρωσόφιλοι; Υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που πιστεύουν ότι ο ρωσικός πολιτισμός συνεχίστηκε και μετά το 1929; Είτε συνεχίστηκε, είτε όχι, σήμερα η Ρωσία αναδύεται ως μια κτηνώδης δύναμη την οποία διαχειρίζονται σκοτεινά άτομα όπως ο Πούτιν, ο Σεργκέι Σόιγκου, ο Βαλέρι Γκερασίμοφ, ο Σεργκέι Λαβρόφ — που ελάχιστα διαφέρουν σε ήθος από τον Πριγκόζιν. Υπάρχουν λοιπόν άνθρωποι που περιμένουν να μετασχηματιστεί η Ρωσία σε δημοκρατία; Διερωτώμαι απλώς.

Σε τηλεοπτικό διάγγελμα, ο Ρώσος πρόεδρος χαρακτήρισε την ανταρσία της ομάδας Βάγκνερ αφορμή για εμφύλιο πόλεμο: επικαλέστηκε ακόμη και τη βίαιη κατάρρευση της Ρωσικής Αυτοκρατορίας κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, αν και δεν ανέφερε τον Τσάρο Νικόλαο Β', τον ατιμασμένο ηγεμόνα που δολοφόνησαν οι μπολσεβίκοι. Υπάρχει και μια άλλη ομοιότητα με τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο που δεν ανέφερε ο Πούτιν: η διαφθορά και η ανικανότητα στον ρωσικό στρατό, καθώς και η απάνθρωπη μεταχείριση των δικών του στρατιωτών. Η «ανταρσία» του Πριγκόζιν απεφύχθη τελικά αλλά δεν είναι απίθανο να επεκταθεί οσονούπω στις τάξεις του τακτικού ρωσικού στρατού. Το ότι οι άνδρες του Πριγκόζιν κατάφεραν να διανύσουν ανεμπόδιστα εκατοντάδες χιλιόμετρα δείχνει ότι το Κρεμλίνο δεν διαθέτει τα μέσα για να καταπνίξει μια εγχώρια εξέγερση, ιδιαίτερα σε μια περίοδο όπου τα επίλεκτα ρωσικά στρατεύματα έχουν αποσταλεί στην Ουκρανία.

Αλλά, όπως είπα, στη Ρωσία, «συμβαίνουν αυτά...» Το

Κρεμλίνο επέτρεψε στον Πριγκόζιν να στρατολογήει από τις φυλακές — πολλοί μισοφόροι είναι κατάδικοι — και του ανέθεσε βρώμικες πράξεις, από την παρέμβαση στις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ του 2016 με τη λεγόμενη φάρμα των τρολ μέχρι τις μυστικές μάχες στην Ουκρανία, στη Συρία, στο Σουδάν και στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία. Όλο αυτόν τον καιρό, το Κρεμλίνο αρνιόταν οποιαδήποτε σχέση με τον Πριγκόζιν και ο Πριγκόζιν αρνιόταν ότι είχε προσλάβει τρολ και ενόπλους. Όταν το 2018 άγνωστος αριθμός μελών της Βάγκνερ σκοτώθηκαν στη Συρία από τις αμερικανικές δυνάμεις, το Κρεμλίνο σιώπησε: επισήμως δεν επρόκειτο για μέλη του ρωσικού στρατού, άρα, σιλάνς.

Είναι πιθανό ότι ο Πούτιν φαντάστηκε τη Βάγκνερ ως τη ρωσική εκδοχή της Blackwater, της ιδιωτικής στρατιωτικής επιχείρησης των ΗΠΑ που έγινε γνωστή τον πόλεμο του Ιράκ. Η Blackwater, που σήμερα έχει μετονομαστεί σε Academi (πιο κυριλέ), παρέχει υπηρεσίες ασφαλείας στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση και είναι εξουσιοδοτημένη από τη CIA να βγάζει από τη μέση πολιτικούς και στρατιωτικούς αντιπάλους των ΗΠΑ. Η κυβέρνηση Ομπάμα είχε υπογράψει σύμβαση με την Academi για την παροχή υπηρεσιών προς τη CIA έναντι 250 εκατομμυρίων δολαρίων, ενώ το 2013, μια θυγατρική της Academi, η International Development Solutions, είχε πληρωθεί 92 εκατομμύρια για την φύλαξη του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Από τότε που καταργήθηκε η υποχρεωτική στράτευση και ο αμερικανικός στρατός έγινε πλήρως επαγγελματικός, ξεπύδησαν πολλές επιχειρήσεις τήρησης της τάξης, διάσωσης, παροχής βοήθειας σε πληγείσες περιοχές, προστασίας υπαλλήλων των ΗΠΑ και ξένων αξιωματούχων σε ζώνες συγκρούσεων. Ελλείψει προσωπικού ασφαλείας πλήρους απασχόλησης, η αμερικανική κυβέρνηση καταφεύγει σε συμβόλαια με ιδιώτες — αλλά, και πάλι, στις ΗΠΑ, υπάρχουν κάποιοι έλεγχοι: παρά τις φήμες και τις κατηγορίες του WikiLeaks, δεν έχει αποδειχθεί ότι αυτοί οι ιδιώτες δρουν έκνομα. Σίγουρα, σε covert επιχειρήσεις, συμβαίνουν διάφορες μαϊμουδιές, αλλά, θεωρητικά, οι αμερικανικές ιδιωτικές επιχειρήσεις ασφαλείας είναι απόλυτα νόμιμες και ακολουθούν μια δέσμη κανόνων. Πράγμα που δεν συμβαίνει με τον ίδιο τρόπο στη Ρωσία.

Ο Πούτιν θα μπορούσε να είχε επιλέξει να παραμείνει στην τροχιά οικονομίας μεσαίου εισοδήματος, με τις εξαγωγές πετρελαίου και φυσικού αερίου στην Ευρώπη να εγγυώνται αρκετά χρήματα ώστε να χορταίνει τους φίλους του, να καταστέλλει τους εχθρούς του και να κρατά την υπόλοιπη χώρα σε θέση να ξεδιπλώνει τη ρωσική της ταπεινότητα. Όμως, δείχνει να μην πολυενδιαφέρεται να περάσει στην ιστορία ως ο ηγέτης που σταθεροποίησε τη Ρωσία μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. Ο Πούτιν βάλθηκε να αποκαταστήσει την αυτοκρατορία με τη βοήθεια εγκληματιών, ολιγαρχών και άλλων ηγετών σαν τον ίδιο, όπως ο Αλεξάντερ Λουκασένκο. Για τον Πούτιν, η ανταρσία της Βάγκνερ ήταν ένα πλήγμα, αλλά, όπως συμβαίνει συχνά στη Ρωσία, ο εθνικισμός συμφιλιώνει, δεν δικάζει: αν και η εξέγερση της Βάγκνερ χαρακτηρίστηκε ως «η πιο φαιδρή απόπειρα ανταρσίας» που έγινε ποτέ, ίσως το συμπέρασμα να είναι λίγο πιο πικρό. Ίσως οι επίσημες ηγεσίες να έχουν τις απόπειρες ανταρσίας που τους αξίζουν. **■**

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΡΩΣΟΦΙΛΟΙ; ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΕΙ Η ΡΩΣΙΑ ΣΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

Έχουμε μιλιταριστική κουλτούρα

Της ANNAS ΔΑΜΙΑΝΙΔΗ

Τα ακροδεξιά κομματίδια βρίσκουν εύκολο υλικό από την εκπαίδευση. Τα σχολεία είναι σαν να προετοιμάζουν πολίτες γι' αυτά. Δεν υπάρχουν μαθήματα πολιτικής αγωγής αντάξια της μιλιταριστικής αγωγής που παίρνουν τα παιδιά από τα τρία τους, από τα προνήπια. Οι παρελάσεις, για δεκαπέντε χρόνια που μένουν στο σχολείο, είναι η πιο σταθερή συνήθεια, το μοτίβο που τα μαζεύει και τα ξαναμαζεύει κάθε χρόνο.

Εμβατήρια, βήμα στρατιωτικό, σημαιοφορίες, και στο βάθος η απολύτως ελληνοκεντρική Ιστορία που διδάσκονται επί τρία, αρχίζοντας από τα δέκα και φτάνοντας στα δεκαοχτώ. Καθημερινότητα με προσευχές και εκκλησιασμούς ως δραστηριότητες εκτός μαθημάτων, άντε και λίγο αθλητισμό. Μπορεί να μην είναι όλοι καλοί μαθητές, στο τέλος του Λυκείου όμως έχουν αφομοιώσει ότι η Ελλάδα είναι μια αδικημένη χώρα σε έναν κόσμο που η ίδια φώτισε και ευεργέτησε. Το αίσθημα της αδικίας θυμίζω ότι είναι αυτό που δυνάμωσε τον Χίτλερ.

Στη σχολική ζωή δεν υπάρχουν αντίβαρα σε αυτό το κλίμα, παρά μόνο όσα καταφέρουν να φτιάξουν οι ίδιοι οι καθηγητές ή οι ίδιοι οι μαθητές. Κάποιες θεατρικές παραστάσεις, μουσικές ομάδες, εφημεριδούλες, πρωταθλήματα, όλα αυτά είναι έξω από την επίσημη ύλη και τις εδραιωμένες συνήθειες. Δεν βρίσκουν οι μαθητές ομάδες να εκφραστούν και να αγαπηθούν, να εκτιμηθούν, να δεθούν σε ένα κοινό αντικείμενο.

Όταν πήγαινα σχολείο στη δεκαετία του '60, στην Αποδοπούλου — για την οποία πολλοί μιλάνε συχνά —, είχαμε ομάδες που τις λέγαμε επιτροπές: Περιοδικού, Εφημερίδας, Αλληλεγγύης, Μουσικής, Θεάτρου, Αθλητισμού, Σκακιού και μερικές ακόμα. Το πρώτο πράγμα που είχε κάνει η Χούντα ήταν να τις απαγορεύσει, η πρώτη αντιστασιακή κίνηση του σχολείου μας ήταν να τις ξαναφτιάξει με άλλους κανονισμούς. Μπαίναμε σε ομάδες με αντικείμενα που θα γίνονταν επαγγέλματα, κόμμι, πάθη, γγνωρίζομασταν, εκφραζόμασταν και ανταγωνιζόμασταν με άλλους τρόπους από τους βαθμούς, με άλλα μέσα από τις παρελάσεις και τις γιορτές για επετείους, τους μόνους που έχουν κρατήσει τα σχολεία για έκφραση και διάκριση.

Αυτόν τον μιλιταρισμό και τη φτώχεια του σχολείου τον πληρώνουμε πολύ ακριβά, διαχρονικά. Για να αντισταθεί κανείς στο πνεύμα του χρειάζεται προσπάθεια, από το σπίτι και την οικογένεια, από τις παρέες, από τα άτομα. Το εύκολο είναι να ακολουθήσεις κάποιο κήρυγμα που ταιριάζει με αυτά που έχεις ήδη εμπειδώσει στο σχολείο.

Δεν είναι εύκολο πια ούτε να ζητάμε να καταργηθούν οι παρελάσεις και οι εκκλησιασμοί, ούτε να αλλάξει το μάθημα της Ιστορίας. Μόνο αν μπορούσαν να εμπλουτιστούν τα σχολεία με δραστηριότητες που θα πρόσφεραν εναλλακτικές εικόνες του κόσμου και δυνατότητες για το μέλλον των μαθητών, σταδιακά και διακριτικά, διότι πλέον η παραμικρή αλλαγή ξεσπκώνει τους πάντες, θα μπορούσαμε να πάψουμε να μετράμε τη σχολική ζωή στις περιόδους που προσφέρουν οπαδούς σε κόμματα αντιδημοκρατικά. Κι αυτό δεν μπορού να φανταστώ πώς θα γινόταν. **■**

Ντόναλντ Τραμπ - Μπόρις Τζόνσον: όψεις του λαϊκισμού

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Ο Ντόναλντ Τραμπ αντιμετωπίζει μαζί με τον συνεργάτη του Γουόλτ Νάουτα 37 ποινικές κατηγορίες, μεταξύ αυτών για εγκληματική συνωμοσία παρεμπόδισης της δικαιοσύνης μετά την αποχώρησή του από τον Λευκό Οίκο το 2021, ψευδορκία και μη εξουσιοδοτημένη διατήρηση απόρρητων εγγράφων. Παρά το ότι πρόκειται για βαρύτερες κατηγορίες και κινδυνεύει ακόμη και με φυλάκιση, εφόσον καταδικαστεί, οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η δημοτικότητα του δεν έχει καμφθεί σε σημαντική μερίδα της αμερικανικής κοινής γνώμης.

Όπως αναφέρει σε σχετικό ρεπορτάζ του το Bloomberg, σύμφωνα με τα αποτελέσματα δημοσκοπήσης της εταιρίας CAPS-Harris του Χάρβαρντ σε δείγμα Αμερικανών ψηφοφόρων, το 53% των ερωτηθέντων απάντησε πως θα τασόταν υπέρ της απονομής χάρτης στον πρώην πρόεδρο για χάρη της διατήρησης της εθνικής ενότητας, εάν η δική του κατέληγε σε καταδίκη και ποινή φυλάκισης. Παράλληλα, το 59% των ρεπουμπλικανών ψηφοφόρων θα επέλεγε τον Τραμπ στις προκριματικές εκλογές του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος παρά τις κατηγορίες, θεωρώντας πως θα κέρδιζε τον Μπάιντεν στις γενικές εκλογές. Το CNN, με δική του δημοσκόπηση, σημειώνει πως υπάρχει μία κάμψη στη στήριξη των ρεπουμπλικανών στο πρόσωπο του Τραμπ, ωστόσο ο πρώην πρόεδρος παραμένει επικεφαλής της κούρσας προτίμησης για το χρίσμα στις προκριματικές εκλογές. Το 47% των ρεπουμπλικανών και των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων που κλίνουν προς το ρεπουμπλικανικό κόμμα απάντησε θετικά στο ότι ο Τραμπ παραμένει η πρώτη τους επιλογή για την υποψηφιότητα του κόμματος για την προεδρία των ΗΠΑ (ποσοστό μειωμένο σε σχέση με το 53% προηγούμενης δημοσκόπησης του CNN τον Μάιο).

Την ίδια χρονική περίοδο στη Βρετανία, ο Μπόρις Τζόνσον δεν τυγχάνει ίδιας στήριξης στο συντηρητικό ακροατήριο. Ο πρώην πρωθυπουργός αντιμετώπισε με τη σειρά του σοβαρές κατηγορίες γύρω από το περιβόητο σκάνδαλο «partygate», τις παράνομες συναθροίσεις και τα πάρτι που οργάνωνε με τη συμμετοχή μελών του Συντηρητικού Κόμματος, την περίοδο των lockdown για την πανδημία του κορωνοϊού. Όπως μετέδωσε το Reuters, ύστερα από πολύωρη συζήτηση στη Βουλή των Κοινοτήτων πριν από μερικές ημέρες, 354 βουλευτές έναντι 7 ενέκριναν το πόρισμα, σύμφωνα με το οποίο ο Τζόνσον εξαπάτησε σκόπιμα και κατ'επανάληψη το κοινοβούλιο σχετικά με τα κορωνοπάρτι, παραβιάζοντας τις απαγορεύσεις συνάθροισης στη διάρκεια της πανδημίας. Η επιτροπή προνομίων του βρετανικού κοινοβουλίου, πειθαρχικό όργανο ελέγχου για τη συμπεριφορά των βουλευτών, είχε εισηγήσει προσωρινή αναστολή της κοινοβουλευτικής ιδιότητας του Τζόνσον για 3 μήνες, κάτι που έχασε κάθε νόημα ως «τιμωρία», διότι τελικά παραιτήθηκε από το αξίωμά του. Εξέλιξη ιδιαίτερα ατιμωτική για έναν άνθρωπο που μόλις πριν μερικούς μήνες βρισκόταν στον πρωθυπουργικό θώκο μιας υπερδύναμης. Το συντηρητικό κόμμα έχει γυρίσει ανεπιστρεπτή την πλάτη στον Τζόνσον, ενώ μία από τις θεωρητικά σημαντικές πολιτικές «κληρονομίες» της θητείας του, το Brexit, δεν φαίνεται να τυγχάνει καλύτερης αντιμετώπισης. Σύμφωνα με έρευνα της δεξαμενής σκέψης «UK in a Changing

Europe», μόλις το 18% των ψηφοφόρων που ψήφισαν υπέρ της εξόδου από την Ε.Ε. το 2016 πιστεύει ότι το Brexit ήταν επιτυχές, αν και το 61% πιστεύει ότι «θα καταλήξει καλύτερα στο τέλος». Ποιο θα είναι αυτό το «τέλος»; Κανείς δεν μπορεί να ξέρει, μέχρι στιγμής η πραγματικότητα δείχνει έναν πληθωρισμό σε ιστορικά υψηλά για τη χώρα και ένα στάσιμο ΑΕΠ, ενώ πολλοί οικονομολόγοι συμφωνούν ότι το Brexit συνεχίζει να «ροκανίζει» το εμπόριο και τις επενδύσεις.

Με όλες τις τελευταίες εξελίξεις διαφαίνονται δύο παράλληλες πορείες με ορισμένα κοινά στοιχεία. Φυσικά, δεν πρέπει να πέσει κανείς στην παγίδα των απλουστευτικών συμψηφισμών. Ωστόσο, οι δύο άνδρες βρέθηκαν στο προσκήνιο και κέρδισαν τις εντυπώσεις, προβάλλοντας ο καθένας ένα όραμα που σχετιζόταν εν πολλοίς με τον «έλεγχο». Έλεγχο της μετανάστευσης και έλεγχο του βρετανικού κοινοβουλίου απέναντι στο «υδροκέφαλο τέρας» των Βρυξελλών υποσχέθηκε ο Τζόνσον, ολοκληρώνοντας τη συμφωνία εξόδου από την Ε.Ε. Έλεγχο της Αμερικής με εσωστρέφεια και απομόνωση υποσχέθηκε ο Τραμπ, δεσμευόμενος να αποτραβήξει τη χώρα από διεθνείς περιοριστικές δεσμεύσεις, όπως με την αποχώρηση των ΗΠΑ από τη συμφωνία των Παρισίων για την κλιματική αλλαγή το 2017.

Τα «οράματα» δεν απεδείχθησαν παρά απλουστευτικές προβολές σύνθετων ζητημάτων, όπως φάνηκε από το οικονομικό-τεχνοκρατικό τσουνάμι του Brexit στη Βρετανία και την κρίση

του κορωνοϊού με τα εκατομμύρια θυμάτων στις ΗΠΑ. Ειρωνικά, οι πρόσφατες κατηγορίες με τις οποίες ήρθαν αντιμέτωποι οι δύο πολιτικοί αναδεικνύουν μια αντιφατική στάση από εκείνη την οποία υποτίθεται πως ασπάζονταν: την πλήρη περιφρόνηση στους θεσμούς που και οι δύο είχαν δεσμευθεί να δώσουν αξία και να ισχυροποιήσουν, απέναντι στον ευρωπαϊκό δαίδαλο γραφειοκρατικής διαχείρισης και το παγκοσμιοποιημένο παράδειγμα αντιστοίχως. Ειδικά στην περίπτωση του Τραμπ, η συνωμοσιολογία του για τις εκλογές του 2020 έδωσε ώθηση στον αντιδημοκρατικό εξτρεμισμό.

Αν το πολιτικό κεφάλαιο του Μπόρις Τζόνσον μοιάζει να έχει εξαντληθεί, ο Ντόναλντ Τραμπ σίγουρα δεν έχει πει την τελευταία του λέξη, όπως φάνηκε από την υποδοχή με επευφημίες που του επεφύλασσαν οι οπαδοί του στη συνεδρίαση του «Faith and Freedom Coalition» στην Ουάσιγκτον, όπου παρευρέθηκε ως κεντρικός ομιλητής, υιοθετώντας μάλιστα το προφίλ του «μάρτυρα». Ωστόσο, και οι δύο περιπτώσεις θέτουν ένα μεγάλο στίγμα για τον συντηρητικό χώρο εν γένει μελλοντικά: το πώς θα μπορέσει να επιτευχθεί η διατήρηση μιας δύσκολης ισορροπίας μεταξύ πραγματισμού και σταθερότητας με όπλο τον ορθολογισμό και προάσπισης των παραδοσιακών αξιών. Ο δικαστικός, λαϊκιστικός λόγος, οι βολικές απλουστεύσεις και δαιμονοποιήσεις, η συνωμοσιολογία και η ενθάρρυνση των εξτρεμιστικών άκρων είναι βαρίδια τα οποία έπληξαν δύο ιστορικά κόμματα της συντηρητικής παράδοσης και χρειάζεται να αντιμετωπιστούν αποφασιστικά. Είναι αναγκαίο να δούμε στο άμεσο μέλλον νέα πρόσωπα με ουσιαστικά πολιτικά οράματα και με πυξίδα τη σωφροσύνη και τον πραγματισμό, όχι τον ομορτισμό, την τοξικότητα και τις εύκολες υποσχέσεις. **Α**

ΑΝ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΜΠΟΡΙΣ ΤΖΟΝΣΟΝ ΜΟΙΑΖΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΕΞΑΝΤΛΗΘΕΙ, Ο ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΤΡΑΜΠ ΣΙΓΟΥΡΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΕΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΛΕΞΗ

Paloma TOURS

Το Don Julio Paloma Roadshow μας καλεί να ανακαλύψουμε ξανά τα στέκια της πόλης

Αχ καλοκαιράκι... Βόλτες στον ήλιο, ποτά με φίλους και ταξίδια-αστραπή στο Μεξικό. Ναι στο Μεξικό! Γιατί ό-ταν έχεις στο πλάι σου καλή παρέα και στο ποτήρι σου την τέλεια Paloma παίρνεις μια πολύ καλή γεύση από την ονειρική μεξικάνικη κουλτούρα. Για κάτι τέτοιες απολαυστικές, καλοκαιρινές νύχτες υπάρχει η Don Julio, η No 1 premium tequila στο Μεξικό που μας μπει στο πιο δροσερό κοκτέιλ του καλοκαιριού.

Φυσικά και μιλάμε για το Don Julio Paloma Roadshow, το οποίο αν είσαι λάτρης της tequila ή των αθηναϊκών bars θα έχεις ήδη ακουστά. Πρόκειται για μία φοβερή ιδέα της Don Julio που βάζει στόχο να μας συγκεντρώσει όλους στα πιο hot bars και εστιατόρια της πόλης, ενωμένους στον ίδιο σκοπό: να απολαύσουμε την πιο δροσερή Paloma! Μέχρι και τις 11 Ιουλίου, όσο διαρκεί το Don Julio Paloma Roadshow, βγαί-

νομε έξω, ανακαλύπτουμε νέα στέκια και θυμόμαστε παλιά αγαπημένα, ενώ ταυτόχρονα πίνουμε την παραδοσιακή Don Julio Paloma, αλλά και κάθε δυνατή παραλλαγή της.

Αυτή την εβδομάδα δίνουμε ραντεβού στις 30/6 στο Forget About it στα Βριλήσσια παίρνοντας μαζί την super party διάθεσή μας, ύστερα στις 2/7 κινούμαστε παραλιακά και τσουγκρίζουμε δροσερή Paloma στο DOT, ενώ στις 5/7 συναντιόμαστε στο Uroρα Ερορς για ακόμη μία Paloma στην πιο ωραία αυλή των Πετραλώνων.

Να σημειώσουμε επίσης ότι σε όλα τα παρακάτω στέκια δεν θα βρεθείς μόνο για τη δροσερή Paloma, αλλά και για ανατρεπτικά Dj sets και live bands, Tulum make up, arts & crafts και πολλές ακόμη εκπλήξεις!

Μείνετε συντονισμένοι γιατί η εβδομάδα που ακολουθεί προβλέπεται εξίσου απολαυστική...

Ένα ακροδεξιό σκιάχτρο με 13% στη Βουλή

Μετρήσαμε τα δένδρα, χάσαμε το δάσος

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η αριστερά και οι παραδοσιακές εκδοχές της κεντροαριστεράς πητήθηκαν σαρωτικά σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις. Μιλάμε για συνολική συρρίκνωση της συνολικής πολιτικής επιρροής του χώρου αυτού ο οποίος στην Ελλάδα πλειοψηφούσε καθ' όλη την περίοδο της Μεταπολίτευσης. Η στρατηγική του ήττα σηματοδοτεί και την αναμφισβήτητη πλέον ολοκλήρωση αυτής της ιστορικής περιόδου η οποία κράτησε 50 ολόκληρα χρόνια.

Η ήττα της αριστεράς στην Ελλάδα ήρθε για να ενταχθεί στον ευρωπαϊκό πολιτικό καμβά όπου ο χώρος αυτός, ιδιαίτερα οι κεντροαριστερές εκδοχές, συρρικνώνεται θεαματικά. Η συγκυριακή εκτόξευση του κόμματος του κ. Μελασόν στη Γαλλία δεν ανατρέπει τη γενική εικόνα.

Το κενό που προκαλείται στον πολιτικό χάρτη των ευρωπαϊκών κοινωνιών δεν καλύπτεται από τα συντηρητικά κόμματα. Δυστυχώς η τάση στη Γαλλία, στην Ισπανία, στην Ιταλία, βεβαίως και στη Σκανδιναβία δείχνει πως η θεματική άνοδος της ακροδεξιάς επιταχύνει την κατάρρευση των παραδοσιακών συντηρητικών κομμάτων, με τους νέους ψηφοφόρους να έλκονται όλο και περισσότερο από τον αντισυμβατικό και fake αντισυστημικό πολιτικό λόγο των ακροδεξιών εκδοχών.

Δυστυχώς το φαινόμενο άγγιξε και τη Γερμανία, όπου οι εναλλακτικοί ακροδεξιό του AfD για πρώτη φορά σημειώνουν πρωτιά σε εκλογική αναμέτρηση σε κρατίδιο.

Η άνοδος της Μελόνι στην Ιταλία δεν ακολούθησε μόνο τη συντηρητική ήττα της Ιταλικής αριστεράς, αλλά συνεπάγεται και τη σταδιακή αποστέωση της παραδοσιακής χριστιανοδημοκρατίας, δηλαδή της κλασικής συντηρητικής παράταξης.

Στην Ελλάδα η στρατηγική πολιτική επιτυχία του Κυριάκου Μητσοτάκη, δηλαδή η εξουδετέρωση της πολιτικής επιρροής στην κοινωνία όλων των εκδοχών της αριστεράς, συνοδεύεται από μία καθόλου αιφνίδια διόγκωση της ακροδεξιάς ψήφου. Συνολικά από τη νεοαζιζιτική εκδοχή του κόμματος επιρροής του Κασιδιάρη και την εθνικιστική χριστιανορθόδοξο τύπου και ακραία φιλορωσική ακροδεξιά της Νίκης έως το μόρφωμα της Ελληνικής Λύσης, αγγίζει το 13%.

Πρόκειται για ένα ποσοστό - αφετηρία με το οποίο οι ευρωπαϊκές ακροδεξιές εκδοχές άρχισαν πριν από δέκα περίπου χρόνια την εφιαλτική ανοδική τους πορεία.

Κόμματα όπως η Νίκη και οι Σπαρτιάτες είναι τεχνικά δημιουργήματα. Το πρώτο αποτελεί κατασκευασμένο τροφοδοτούμενο από ρωσικούς μηχανισμούς επιβολής πολιτικής επιρροής, όσο για το δεύτερο πρόκειται για όχημα που χρησιμοποιήθηκε ο έγκλειστος Ηλίας Κασιδιάρης για να προετοιμάσει την επάνοδό του μετά την αποφυλάκισή του. Όταν δηλαδή θα έχει εκτίσει τα 3/5 της ποινής του. Στο τέλος αυτού του εφιαλτικού σεναρίου θα προκύψει ένας ακροδεξιός σχηματισμός ο οποίος θα εκφράσει τον χώρο, έχοντας εκτοπίσει ιδεολογικά και πρακτικά τις γεινιάζουσες ακροδεξιές εκδοχές. Αυτό συμβαίνει ιστορικά σε αυτούς τους χώρους. Θα παρακολουθήσουμε δηλαδή την επανάληψη του έργου που παήθηκε σε φάσεις στην Ευρώπη.

Η θεσμική δεξιά, οι συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις όπως καταγράφονται στον ευρωπαϊκό

πολιτικό χάρτη, δεν κατάφεραν να εξουδετερώσουν αποτελεσματικά και μακροπρόθεσμα την ακροδεξιά επέλαση. Αντιθέτως. Σε ορισμένες χώρες, η ακροδεξιά συμμαχούσε με τη θεσμική δεξιά σχηματίζοντας κυβερνήσεις. Αναμένεται να επαναληφθεί το σενάριο στην Ισπανία μετά τις επερχόμενες γενικές εκλογές.

Η θεματική εκλογή τριών ακροδεξιών κομμάτων στη Βουλή των Ελλήνων δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία ούτε και θέλημα Θεού. Ήταν μία εκ των πραγμάτων εξελισσόμενη διαδικασία της οποίας το αποτέλεσμα έγινε εφικτό από μία σπάνια σύνθεση πολιτικής ανοπισίας, ιδεολογικού αποπροσανατολισμού και μιντιακής πληθωρικότητας. Ο Κασιδιάρης και η Νίκη, οι Σπαρτιάτες και η παρά του κ. Νασιού, είναι προϊόντα ανοχής του πολιτικού συστήματος, εντελώς λανθασμένων και εν μέρη ύποπτων ερμηνειών της Δικαιοσύνης αλλά και έντονης επικοινωνιακής προβολής από τους συνήθεις υπόπτους. Τα ΜΜΕ.

Η θεσμική αριστερά πίστεψε πως οι ακροδεξιές εκδοχές θα ακύρωναν την αυτοδυναμία της Νέας Δημοκρατίας. Λάθος μέγα. Η θεσμική δεξιά πίστεψε πως ο κατακερματισμός της ακροδεξιάς σε πολλές εκδοχές θα απέτρεπε την είσοδο πολιτικών σχηματισμών στο Κοινοβούλιο. Λάθος μέγα επίσης. Τα ΜΜΕ και οι τηλεοπτικοί αστέρες πίστεψαν πως επιτέλους είχαν στα χέρια τους καυτό ρεπορτάζ με τα νέα πρόσωπα από την ανιψιά του Παΐσιου μέχρι τον έγκλειστο του Δομοκού. Οι Σπαρτιάτες και η Νίκη είναι και μιντιακά υποπροϊόντα. Την ίδια ευθύνη φέρουν και τα ευρωπαϊκά μίντια που όλα αυτά τα χρόνια έπαιξαν τον ρόλο της επικοινωνιακής φάλαγγας των ακροδεξιών εκδοχών. Ένα μείγμα σύγχυσης, αμετροπέπειας πολιτικής αμορφωσίας και κοινωνικής υποκουλτούρας.

Η αριστερά πητήθηκε κατά κράτος, αλλά όπως σημειώνει με πίκρα ο

Δημήτρης Ψαρράς στην «Εφημερίδα των Συντακτών» πητήθηκε η ίδια η Μεταπολίτευση. Ενδεχομένως αυτή η Μεταπολίτευση να ήταν καταδικασμένη να πηθήσει με αυτόν τον τρόπο από τη στιγμή που δεν κατάφερε να μετεξελιχθεί σε νέα ολοκληρωμένη προοδευτική πολιτική πρόταση. Η Μεταπολίτευση χαρακτηρίστηκε επί πέντε δεκαετίες από μία σχεδόν μεταφυσικής προέλευσης «αριστερή - προοδευτική συνείδηση». Ήταν μάλλον ψευδαίσθηση. Η μόχλευση αυτής της μεταφυσικής τάσης με τη μόνιμη πλημμυρίδα κοτζαμπάσικου λαϊκισμού που κυριαρχούσε διαχρονικά στη νεοελληνική κοινωνία, παρήγαγε τα πολιτικά τερατουργήματα που έζησε η χώρα μέσα σε αυτήν την πεντηκονταετία. Η ολοκλήρωση του δράματος θα πρέπει να αναμένεται στις επόμενες ή κυρίως στις μεθεπόμενες εκλογές. Όταν στο Παρίσι, στη Ρώμη και πιθανώς στη Μαδρίτη, αλλά και στη Βόρεια Ευρώπη, θα έχουν ενθρονιστεί τα ακροδεξιά πολιτικά σχήματα. Είναι απλά ζήτημα χρόνου. Οι πολίτες για τους λόγους που γνωρίζουμε άριστα, αλλά ποτέ δεν τους επικαλούμεθα, έχουν γυρίσει την πλάτη τους στο πολιτικό σύστημα. Ο ακροδεξιός λαϊκισμός με κάποιες δόσεις αριστερής φρασσεολογίας (όπως στη Γαλλία) επελαύνει. Μοιάζει με εκείνο το άθλιο καραβάνι ανοήτων, μελανοχιτώνων και αθλών με επικεφαλής τον Μουσσολίνι στην Πορεία προς τη Ρώμη. Και τότε η επέλαση του φασισμού ήταν απολύτως αναμενόμενη. **A**

**Η ΘΕΜΑΤΙΚΗ
ΕΚΛΟΓΗ ΤΡΙΩΝ
ΑΚΡΟΔΕΞΙΩΝ
ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΣΤΗ
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΕΡΑΥΝΟΣ
ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ**

Σκέψεις στο ξεκίνημα μιας νέας εποχής

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΕΣΣΑ

Το αποτέλεσμα των εκλογών της 25ης Ιουνίου 2023 επιβεβαίωσε ότι γνωρίζαμε ένα μήνα πριν. Η Νέα Δημοκρατία κατέκτησε μια ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, με τον ίδιο αριθμό εδρών, μετά από τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης, εν μέσω δυσκολιών και κρίσεων. Η αξιωματική αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή, κατέρρευσε και έπαψε να λογίζεται ως κόμμα εξουσίας, ενώ το τρίτο ΠΑΣΟΚ, παρά την κατάρρευση ΣΥΡΙΖΑ, παρέμεινε στο 11,85%.*

Στο αποτέλεσμα συνετέλεσε η ορθή στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη και οι εντελώς λανθασμένες στρατηγικές επιλογές ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ, ιδίως από το καλοκαίρι και μετά.

Γεγονός είναι ότι μπαίνουμε σε μια νέα εποχή. Τα προβλήματα και οι ευκαιρίες στο διεθνές, ευρωπαϊκό και γειτονικό περιβάλλον είναι σύνθετα και εναλλάσσονται ταχύτατα. Και τα θέματα προς επίλυση στη χώρα μας είναι πολλά και περίπλοκα. Η νέα κυβέρνηση έχει πολλή δουλειά μπροστά της· έχει ακόμη να αναμετρηθεί με τον ίδιο της τον εαυτό (το υπαινίχθηκε σαφώς ο Κυριάκος Μητσοτάκης στο επινίκιο μήνυμά του) και να ανταποκριθεί στις προσδοκίες, που δημιουργήσε. Περίοδος χάριτος δεν υπάρχει.

Μια κατακερματισμένη και άρα αδύναμη αντιπολίτευση.

Έχουμε για τα επόμενα τέσσερα χρόνια μια ισχυρή κυβέρνηση, που έχει απέναντί της μια κατακερματισμένη και άρα αδύναμη αντιπολίτευση. Το άθροισμα του Σύριζα και του ΠΑΣΟΚ υπολείπεται αυτό του Σύριζα του 2019. Ο αριθμός των βουλευτών που έχει ο Σύριζα ή και το ΠΑΣΟΚ θα τους δυσκολέψει πολύ σε κοινοβουλευτικό επίπεδο. Η πρόταση δυσπιστίας για παράδειγμα χρειάζεται τουλάχιστον 50 βουλευτές, που κανένας εκ των δύο δεν διαθέτει.

ΣΥΡΙΖΑ, ένα κόμμα, που έπαψε να λογίζεται ως κόμμα εξουσίας

Το πρόβλημα του Σύριζα, που οδήγησε σε αυτά τα αποτελέσματα, έχει τις ρίζες του στο 2019, μάλλον και πιο πριν. Η αδυναμία παραγωγής πολιτικής, η καταστροφολογία και η αλαζονική λογική ότι φταίνε όλοι οι άλλοι, εκτός από εμάς, αποδείχτηκαν αδιέξοδες και καταστροφικές. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια δεν υπήρξε ούτε μια δέσμη μέτρων ή προτάσεων από τον Σύριζα για το πώς θέλουν να κυβερνήσουν και να διαμορφώσουν τη χώρα. Το πρόβλημά τους ήταν, είναι και παραμένει πολιτικό. Τα συνθήματα, οι βρισιές, ο λαϊκισμός και οι ανεργμίστιες θέσεις δεν είναι πολιτική. Οι κακές συνθήκες που έχουν αποκτήσει τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ είναι δύσκολο να αποβληθούν. Έχουν ξεμάθει –αν έμαθαν ποτέ– να έχουν ρεαλιστικές πολιτικές θέσεις και συγκροτημένη επιχειρηματολογία. Τι πρέπει να κάνουν είναι ξεκάθαρο. Τι θα αποφασίσουν είναι άδηλο...

Το ΠΑΣΟΚ σε σταυροδρόμι

Η «υπεύθυνη προγραμματική αντιπολίτευση», που διακηρύσσει το ΠΑΣΟΚ ότι θα ασκήσει, χρειάζεται προσεκτικό σχεδιασμό και πολλή δουλειά για να αποκτήσει υπόσταση και περιεχόμενο. Χρειάζονται, επίσης, έμπειρα στελέχη, που δεν υπάρχουν ακόμη. Οι σοβαροί άνθρωποι του ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να δουλέψουν πολύ σκληρά για να αποκτήσει το κόμμα τη στρατηγική και μια αξιόπιστη καινούρια ταυτότητα, που θα το φέρει σε θέση να γίνει αξιωματική αντιπολίτευση. Αν παραμείνουν στις εύκολες συνταγές δεν θα πετύχουν τίποτα.

Οι ετερόκλητες συνάξεις των μικρών κομμάτων

Η συζήτηση για τα ακροδεξιά κόμματα –όπως την υποκινεί ο ΣΥΡΙΖΑ– είναι μια απολύτως υποκριτική ψευδοσυζήτηση. Τα ακροδεξιά κόμματα δεν είναι καινούργιο φαινόμενο στην Ελλάδα, τουλάχιστον μετά το 2012, ούτε στην Ευρώπη. Στις ευρωεκλογές του 2019, η ΧΑ πήρε 4,87% και η Ελλ. Λύση 4,18%. Ο Σύριζα –που κατηγορεί τώρα τη ΝΔ– τι έκανε τότε για να τους εμποδίσει; Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015, η ΧΑ ήταν 3ο κόμμα με 6,99% και 3,69% οι ΑΝΕΛ, με τους οποίους συγκυβέρνησε ο Σύριζα.

Πρώτα-πρώτα, τα ακροδεξιά κόμματα δεν είναι συγκροτημένα κόμματα. Ως επί το πλείστον πρόκειται ετερόκλητες συνάξεις συνωμοσιολόγων, θρησκοθήπων, αντιεμβολιαστών, ρωσόφιλων, παλιοσημερολογητών, χωρίς συγκροτημένη πολιτική ταυτότητα και με ασήμαντη κοινοβουλευτική επιρροή.

Τα μικρά κόμματα, όχι μόνο τα ακροδεξιά, αλλά και κριθούν από το τι έχουν να συνεισφέρουν στην κοινοβουλευτική διαδικασία και στο δημόσιο διάλογο· αν έχουν κάτι

να προσφέρουν. Κρίνοντας από όσα έχουμε δει και ακούσει μέχρι στιγμής δεν θα λείψουν οι γραφικότητες.

Η κυβέρνηση, παρά την κυριαρχία της, θα βάλεται από δύο πλευρές: από αριστερά-κεντροαριστερά και από τα δεξιά της. Η εκ δεξιών αντιπολίτευση είναι πιθανό να ευνοήσει τη Νέα Δημοκρατία.

Ο εφιάλτης θα φανεί στο τέλος...

Αν και τα περισσότερα, αν όχι όλα, τα μικρότερα κόμματα ομνύουν στον πατριωτισμό και στην άδολη αγάπη τους για την πατρίδα, εντούτοις σκοτεινή παραμένει η σχέση τους με ξένες δυνάμεις και συμφέροντα. Το θέμα της επιρροής των κέντρων αυτών στην εκλογική και πολιτική διαδικασία και των «αοράτων» χρηματοδοτήσεων προς ορισμένα κόμματα και μέσα ενημέρωσης θα πρέπει να διερευνηθεί εξονυχιστικά.

**Η αύξηση της αποχής έπληξε τη Νέα Δημοκρατία και κατ' αναλογία τον Σύριζα και το ΠΑΣΟΚ.*

**Ο Γιώργος Φλέσσας είναι σύμβουλος στρατηγικής και επικοινωνίας*

Κάνουμε περισσότερα, για τη γενιά που αξίζει τα πάντα.

Έτσι, στον ΟΠΑΠ, μέσα από τις δράσεις του μεγαλύτερου προγράμματος
Εταιρικής Υπευθυνότητας στην Ελλάδα, στηρίζουμε τον **Αθλητισμό**,
την **Υγεία** και την **Επιχειρηματικότητα**.

Στηρίζουμε **178** ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία και **18.000** μικρούς αθλητές ποδοσφαίρου & μπάσκετ, μέσα από τις **Αθλητικές Ακαδημίες ΟΠΑΠ**.

Υποστηρίζουμε **69** μικρομεσαίες επιχειρήσεις και δημιουργήσαμε **2.847** άμεσες & **23.083** έμμεσες θέσεις εργασίας, μέσω του προγράμματος **ΟΠΑΠ Forward**.

Ολοκληρώσαμε το έργο ανακαίνισης των παιδιατρικών νοσοκομείων «**Η Αγία Σοφία**» και «**Π. & Α. Κυριακού**».

Μάθετε περισσότερες πληροφορίες στο www.opapcsr.gr ή στην εφαρμογή **Ομάδα Προσφοράς**.

18+ ΕΠΙΓΕΙΟ

21+ ΨΗΦΙΑΚΟ/PLAY

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΕΕΕΠ. Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΓΕΙΟ ΠΑΙΓΝΙΟ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΩ ΤΩΝ 21 ΕΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΠΑΙΓΝΙΟ/PLAY. Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ. ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

40,55% των ψήφων έλαβε η Νέα Δημοκρατία στις εκλογές της Κυριακής και εξέλεξε 158 βουλευτές. Χθες ορίστηκε η (αυτοδύναμη) κυβέρνηση Κυριάκου Μητσοτάκη.

17,83% έλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση, ιδίως αν συγκρίνει το ποσοστό με εκείνο των εκλογών του Ιανουαρίου του 2015, όταν και είχε λάβει 36,34%.

11,85% έλαβε το ΠΑΣΟΚ και εξέλεξε 32 βουλευτές. Τα κομματικά στελέχη δηλώνουν ικανοποιημένα, παρά το γεγονός ότι ούτε «ισχυρό διψήφιο» είναι το ποσοστό, ούτε φυσικά κέρδισε κάτι σημαντικό από την κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ.

8 κόμματα σχηματίζουν κοινοβουλευτικές ομάδες στο εθνικό κοινοβούλιο.

20 βουλευτές εκλέγει το ΚΚΕ, 12 οι Σπαρτιάτες όπως και η Ελληνική Λύση, 10 βουλευτές η Νίκη και 8 βουλευτές η Πλεύση Ελευθερίας. Θα έχει ενδιαφέρον να δούμε πώς θα είναι η Βουλή στη λήξη της τετραετίας.

52,83% ήταν η συμμετοχή, ενώ 1,11% ήταν τα άκυρα και τα λευκά.

51,46% των ψηφοφόρων ήταν γυναίκες και 48,54% άνδρες.

1 περιφέρεια κέρδισε ο ΣΥΡΙΖΑ και ήταν αυτή της Ροδόπης.

50 βουλευτές χρειάζεται η αξιωματική αντιπολίτευση για να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας κατά της κυβέρνησης. Του ΣΥΡΙΖΑ του λείπουν δύο για να επαναλάβει τις μεγάλες επιτυχίες της προηγούμενης τετραετίας, όταν έκανε κατάχρηση του δικαιώματός του. Θα τους βρει άραγε; Και κυρίως από πού;

47,8% έλαβε η ΝΔ στη Λακωνία, όπου ήταν και το υψηλότερο ποσοστό της. Ακολούθησε ο Β' Τομέας Αθηνών με 47,3%.

28,9% έλαβε η ΝΔ στη Φλώρινα και αυτή ήταν η χαμηλότερή της επίδοση.

33,6% ήταν η καλύτερη επίδοση του ΣΥΡΙΖΑ και σημειώθηκε -φυσικά- στη Ροδόπη. Δεύτερη καλύτερη επίδοση στη -γενέτειρα του Αλέξη Τσίπρα- Άρτα με 28,9%.

10,5% κατέγραψε ο ΣΥΡΙΖΑ στη Χίο, όπου και ήταν η χειρότερή του επίδοση.

25,7% έλαβε το ΠΑΣΟΚ στο Ρέθυμνο, ποσοστό που το έφερε στη δεύτερη θέση και ήταν το υψηλότερο που κατέγραψε.

6,7% ήταν η χαμηλότερη επίδοση, στην Α' Πειραιά. Γενικά το λεκανοπέδιο «μαύρισε» το κόμμα του κ. Ανδρουλάκη.

21,2% ήταν το ποσοστό του κόμματος Σπαρτιάτες στις φυλακές Δομοκού. Εκεί δηλαδή όπου βρίσκεται φυλακισμένος ο κατάδικος Ηλίας Κασιδιάρης, ο οποίος στήριξε το κόμμα που ήταν ανύπαρκο μέχρι να δεχθεί τη στήριξη του πρώην χρυσαυγίτη.

4 κόμματα άλλαξε ο αρχηγός των Σπαρτιάτων Βασίλης Στίγκας μέχρι να καταφέρει να εκλεγεί με τους Σπαρτιάτες. Προηγούμενος υπήρξε στέλεχος ενός ακόμη -5ου και βραχύβιου- κόμματος. Πέσαμε από τα σύννεφα όταν μάθαμε ότι ήταν το κόμμα «Έλληνες» του Κασιδιάρη.

8 ακόμη στελέχη των Σπαρτιάτων ήταν στελέχη του κόμματος

Κασιδιάρη. Εις εξ αυτών, ο εκπρόσωπος Τύπου Χάρης Κατσιβαρδάς, ήταν δικηγόρος του Κασιδιάρη αλλά και των γονέων που κατέθεσαν μήνυση για την προβολή της ταινίας «αγόρια στο ντους».

3 βουλευτές επικρατείς εξέλεξε τελικά ο ΣΥΡΙΖΑ μετά και τη νέα πτώση, με αποτέλεσμα να μην εκλέγει η Πόπη «με φόρα» Τσαπανίδου.

25% της νέας κυβέρνησης είναι γυναίκες. 9 ήταν οι γυναίκες στο προηγούμενο υπουργικό συμβούλιο.

4 εξ αυτών είναι υπουργοί, 1 είναι αναπληρωτριά και 10 είναι υφυπουργοί.

53 έτη είναι ο μέσος όρος ηλικίας των νέων υπουργών.

45% των υπουργών διανύουν την 5η δεκαετία του βίου τους, είναι δηλαδή αυτό που ονομάζουμε «γενιά των σαραντάρηδων».

4 προτεραιότητες έθεσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης στους νέους υπουργούς: αύξηση εισοδημάτων (Χατζηδόκης - Παπαθανάσης), αναμόρφωση του Ε.Σ.Υ. (Χρυσοχοϊδής), φιλικότερο κράτος (Παπαστεργίου - Κεραμώσης) και ασφάλεια-σταθερότητα (Νότης Μητράκης κ.λπ.).

15.958 ψήφους έλαβε η ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Υ.Α ένα ντι 17.145 του Mr Cocomat και 22.432 του διδύμου Λατινοπούλου-Βατίδου. Δεν μπορεί. Κάποιο λάκκο έχει η φάβα. Σε όποια πλατεία και να πήγαινε

προεκλογικά έβλεπε μέλη του ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Υ.Α. Εκτός και αν δεν ήταν μέλη αλλά ηθοποιοί.

5.000 μαχητές της ιδιωτικής, μισθοφορικής, στρατιωτικής ομάδας Wagner ξεκίνησαν μια πορεία από το Ροστόφ προς τη Μόσχα, το βράδυ της Παρασκευής. Επικεφαλής ήταν ο πρώην κατάδικος, μετέπειτα πωλητής χοτ ντογκ και τελικά σεφ και «μακρύ χέρι» του Πούτιν, Yevgeny Prigozhin.

300 χιλιόμετρα μακριά από τη Μόσχα βρίσκονταν το στρατιωτικό κονβόι όταν παρενέβη ο πρόεδρος της Λευκορωσίας, Aleksandr Lukashenko. Η παρέμβαση ήταν αρκετή για να αποσυρθεί με «ελαφρά πηδηματάκια» ο αιμοσταγής Prigozhin. Πρόκειται ίσως για το πλέον γελοίο πραξικόπημα, καθώς ο αρχηγός των πραξικοπηματιών στηρίζονταν ανοικτά από τον Πούτιν, έπαιρνε εξοπλισμό από το ρωσικό κράτος, δρούσε για λογαριασμό του και τελικά συμφώνησε με τον Lukashenko χωρίς καμία πίεση και συνέχισε την ανέμφελη ζωή του. «Προδοτή και φαλακρή σπατάλη χώρου» χαρακτήρισαν τον Prigozhin οι μισθοφόροι του, κατόπιν του φιάσκου.

25.000 μαχητές απαρτίζουν τον ιδιαίτερα δραστήριο στρατό της Wagner. Υπάρχουν αναφορές για συμμετοχή της σε συγκρούσεις σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των εμφυλίων πολέμων στη Συρία, τη Λιβύη, την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και το Μάλι, πολεμώντας συχνά στο πλευρό των δυνάμεων που ευθυγραμμίζονται με τη ρωσική κυβέρνηση. Οι μισθοφόροι της Wagner έχουν κατηγορηθεί για διάπραξη εγκλημάτων πολέμου, συμπεριλαμβανομένων βιασμών και βασανιστηρίων κατηγορουμένων για λιποταξία.

80.000 έως 300.000 ρούβλια μηνιαίως είναι η αμοιβή για τη συμμετοχή στο στρατό της Wagner. Ήτοι από 858,58 έως 3.200 ευρώ. Ρολλά λεφτά με όρους Ρωσίας, παρότι μερικοί παίρνουν σχεδόν τον κατώτατο ελληνικό μισθό.

VERBA VOLANT

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ

«Το εκλογικό αποτέλεσμα είναι κυρίως αρνητικό για την κοινωνία και για τη δημοκρατία. Ο ΣΥΡΙΖΑ απέφυγε την κατάρρευση». Η αυτοκριτική του (μ)προέδρου, στα όρια του αυτομαστιγώματος, συνεχίζεται. Το συμπέρασμα είναι σαφές: φταίνε όλοι οι άλλοι. Γι' αυτό και χρειάζεται επεξήγηση για τη διαφορά μεταξύ «φταίω» και «αναλαμβάνω την ευθύνη».

ΔΟΜΙΝΙΚΗ ΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δεν ήξερα τους Σπαρτιάτες. Μου φάνηκε ωραίο να εκπροσωπήσω τον φτωχό λαουτζικό». Η πρώτη αποπεμφθείσα «Σπαρτιάτισσα» μπορεί να υπέπεσε στο αμάρτημα της λαγνείας, αλλά νοιάζεται για σένα, πλεμπαίε. Πρόκειται για την ενσάρκωση της αρχέγονης εκείνης μήτρας που γεννά πολεμιστές-κλαρινογαμηρούς και θηλυκά έτοιμα να υπερασπιστούν το δικαίωμα στο πορτοφόλι του άλλου.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

«Και μια ευχάριστη είδηση για εμάς του ΜΕΡΑ25: Το ΜΕΡΑ25, πρώτο κόμμα μεταξύ των Ελλήνων του Βερολίνου». Μπορεί ο Γιάννης να μην εξελέγη και να έκανε δηλώσεις σε κινητό τύπου σμάρτφουν ενός κολλπτού. Δεν σταμάτησε όμως να μας εκπλήσσει με τη δυνατότητά του στις ιδεολογικές μεταπτώσεις. Απλώς υπενθυμίζω ότι το ΜΕΡΑ25 καταψήφισε επί της αρχής το Ν/Σ για την ψήφο των αποδήμων επειδή προσέκρουε στις «κόκκινες γραμμές του ΜΕΡΑ25».

ΘΑΝΟΣ ΤΖΗΜΕΡΟΣ

«Ευτυχώς που ιδρύθηκε το Υπουργείο Οικογένειας, με επικεφαλής μια άγαμη άτεκνη, για να αρχίσουμε να γεννάμε». Ο άνθρωπος που υποσχέθηκε να εγκαταλείψει την πολιτική περισσότερες από μια φορές, δεν κράτησε τον λόγο του και κάθε φορά που μιλάει, είμαστε εμείς υποχρεωμένοι να κρατάμε την αναπνοή μας λες και πέρασε ο «Αχόρταγος».

Γιατί η στροφή της κοινωνίας δεν είναι δεξιά

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Η Ελλάδα γύρισε σελίδα και άρχισε ήδη να διαβάσει την επόμενη μέρα. Μια ικανή σχετική πλειοψηφία του 40,5% δικαιώσε προσωπικά τον Κυριάκο Μητσοτάκη και επιβράβευσε την πολιτική της ΝΔ δίνοντάς τους την άνετη πλειοψηφία των 158 βουλευτών και ταυτόχρονα την εντολή για ουσιαστικές και βαθείς μεταρρυθμίσεις. Στον αντίποδα κατακρήμισε τον Αλέξη Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, απέρριψε την τοξική και δικαστική πολιτική τους και τους έθεσε σε τροχιά παρακμής. Και μόνο το γεγονός ότι η αξιωματική αντιπολίτευση διαθέτει πλέον μόνο 48 βουλευτές δηλώνει την απαξίωση του εκλογικού σώματος για την άλλοτε κραταιά αντισυστημική αριστερά.

Το αποτέλεσμα της δεύτερης κάλπης φυσικά και ήταν αναμενόμενο. Διότι η στροφή μιας κρίσιμης μάζας της ελληνική κοινωνίας ήταν από καιρό εμφανής. Μόνο οι δημοσκοπικοί δεν την έβλεπαν. Διαπερνούσε όλες τις κοινωνικές τάξεις, όλα τα μήκη και τα πλάτη της επικράτειας, αλλά κυρίως όλες τις ηλικίες συντρίβοντας το στερεότυπο ότι οι νέοι ψηφίζουν «προοδευτικά» υπονοώντας με τον όρο αυτό αριστερά κόμματα. Η κοινωνία δεν βρήκε τίποτα προοδευτικό και ωφέλιμο ούτε στις προσωπικές επιθέσεις στους πολιτικούς αντιπάλους, ούτε στη δολοφονία χαρακτήρων, ούτε στα συνεχόμενα εξόφθαλμα ψεύδη, ούτε στην καλλιέργεια εμφυλιοπολεμικού κλίματος. Ούτε φυσικά στον Κουφοντίνα και τον Βελουχιώτη. Και ως έμπειρη πλέον δεν περίμενε καν να ακούσει από τους άφρονες σοβαρές προτάσεις για τα μεγάλα επίδικα της πολιτικής. Και δεν άκουσε. Αλλά πήγε και ψήφισε.

Ήδη από το απόγευμα της Κυριακής ξεκίνησε μια προσπάθεια να θεωρηθεί το εκλογικό αποτέλεσμα ως δεξιά και συντηρητική στροφή της ελληνικής κοινωνίας. Τι κακό που μας βρήκε, δηλαδή. Επειδή μειοψήφησαν οι αυτοαποκαλούμενοι προοδευτικοί. Αλλά και επειδή μια βεντάλια από ακροδεξιά και ψευδοκρίσιμα μορφώματα βρήκαν ευκαιρία, από την αυξημένη αποχή και την επαναληπτική ψηφοφορία που προκάλεσε η απλή και δολερή αναλογική, για να εισέλθουν στη Βουλή υποσχόμενα δύσκολες μέρες. Δύσκολες για την Δημοκρατία, τον κοινοβουλευτικό έλεγχο και τον πολιτικό πολιτισμό μας. Η Δημοκρατία μας όμως έχει και χειρότερα τέρατα με ανάλογα ποσοστά και έχει τον τρόπο να τα εξουδετερώσει. Με περισσότερη δημοκρατία, φυσικά.

Γιατί δεν είναι δεξιά στροφή; Διότι δεν είναι ούτε αριστερή ούτε κεντρώα ούτε τίποτα από όλα αυτά τα παμπάλαια στερεότυπα της μεταπολίτευσης. Είναι μια «οριστική διαγραφή και τέλος» στον σύγχρονο αυριανισμό και την αριστερή λουμπενοποίηση. Η

ελληνική κοινωνία τα έζησε και τα δύο στο πετσί της από το 2010 μέχρι και χτες, έγκω-σε και είπε το απλό «μέχρις εδώ». Η αλήθεια είναι ότι έδωσε ευκαιρίες στον ΣΥΡΙΖΑ να πολιτικοποιηθεί, να προσαρμοστεί στο ευρωπαϊκό πολιτικό fair play, να εμπεδώσει ότι πολιτεύεται σε περιβάλλον φιλελεύθερης δημοκρατίας καθώς και ότι ο εμφύλιος έχει τελειώσει εδώ και πολλά χρόνια. Αλλά αυτός δεν θέλησε ούτε να ακούσει ούτε να προσαρμοστεί. Διότι δεν κατάλαβε τίποτα. Η απέλιδα προσπάθεια της τελευταίας στιγμής να κρυφτούν τα πάλοι ποτέ κορυφαία τοξικά στελέχη και να προβληθούν κάποια, εκκολαπτόμενα στην τοξικότητα, στέφθηκε από παταγώδη αποτυχία. Εκ τους αποτελέσματος βεβαίως. Αυτή η στάνη αυτό το τυρί βγάζει.

Την ίδια εποχή η ίδια κοινωνία έζησε μια κυβέρνηση και κυρίως έναν Μητσοτάκη ο οποίος δεν ήταν τίποτα από όλα αυτά που του καταμαρτυρούσε η αριστερή αντιπολίτευση. Είναι πολύ μικρή χώρα η Ελλάδα και όλα είναι διάφανα. Το κυριότερο, όποτε έκανε λάθη, όποτε αστοχούσε, όποτε ολιγωρούσε, δεν δίσταζε να το παραδεχτεί δημόσια και να διορθώνει το λάθος του εμπράκτως. Δεν διεκδίκησε ποτέ το αλάθητο του Πάπα πράγμα που έχουν σημαία τους όλοι οι ηγέτες της Αριστεράς διότι το έχουν κληρονομήσει από τον Μαρξ και τον επιστημονικό σοσιαλισμό του. Και μόνο ότι ο Μητσοτάκης ζητούσε συγγνώμη ενώ ο Τσί-

πρας κατατροπώθηκε και δεν παραιτήθηκε αρκούν για να καταλάβει έστω και αργά η κοινωνία τι περίπου συμβαίνει. Τις διαφορές ποιότητων.

Η έξαλλη και μετρίως έξαλλη αριστερή αντιπολίτευση δεν μπόρεσε ποτέ να καταλάβει ότι η ΝΔ του Κυριάκου δεν μπορούσε να είναι δεξιά ή ακροδεξιά. Αν ήταν θα είχε μείνει στον Μείμαρκα. Διότι απλά διεκδικούσε ανάπτυξη σε συνδυασμό με κοινωνικό κράτος και ασφάλεια. Αυτό δεν είναι ένα δεξιό μοντέλο. Είναι ένα δημοκρατικό και κοινωνικό. Δεν θέλει να κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους αλλά να δώσει ευκαιρίες σε όλους ώστε να διεκδικήσουν την ευημερία. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με κερδοφόρες επενδύσεις και λελογισμένους φόρους που και να μη διώχνουν τον επενδυτή, αλλά και να γεμίζουν τα κρατικά ταμεία. Με καλύτερη εκπαίδευση. Και φυσικά με λιγότερη γραφειοκρατία σε ένα μικρότερο κράτος. Αλλά το κράτος για την Αριστερά είναι τοτέμ – έχει μείνει από τη αγαπημένη Σοβιετία.

Στον αντίποδα, αυτή η Αριστερά, λούμπεν στην κουλτούρα της και σταλινική

στην ιδεολογία της, υπόσχονταν διωγμούς και τοπικά νομίσματα. Και φώναζε «Μητσοτάκη γαμ.....» Με δυο λόγια δεν ήταν αριστερά αλλά μια υβριδικού τύπου ακροδεξιά η οποία λογικά έφτασε στο σημείο να προσκαλεί ακόμα και τους ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής. Μέχρι που είδε να αδειάζει η κάλπη της και να γεμίζουν τα ακροδεξιά μορφώματα. Σε αυτήν την «Αριστερά» η ελληνική κοινωνία είπε επιτέλους το σωστό «ΟΧΙ». Μπορεί να μην το επεξεργάστηκε πολιτικά, μπορεί να μην το έχει ακόμα εμπεδώσει αλλά το ένιωσε και είπε να το κάνει. Και πήγε και ψήφισε με το χέρι στην καρδιά. Είναι ο λεγόμενος «παλμός της κοινωνίας» που κάποτε τον έπιασε ο Τσίπρας και πήγε να ρίξει τη χώρα στο γκρεμό και σήμερα τον πιάνει ο Μητσοτάκης και πάει να βάλει τη χώρα στην επενδυτική βαθμίδα. Ψιλοδιαφορές;

**Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ
ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ
ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ
ΟΤΙ Η ΝΔ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΕ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΕΞΙΑ
Ή ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ**

Και τα ακροδεξιά σχήματα που μπήκαν στη Βουλή; Αυτά δεν είναι δεξιά στροφή; Αυτά πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν όπως σε όλη την Ευρώπη. Ψεκασμένοι, θρησκοκόλλητοι, αντιεμβολιαστές, πουτινόφιλοι, μουσολινικοί και φασίστες, που είδαν την πόρτα που άνοιξε το εκλογικό σύστημα του ΣΥΡΙΖΑ και μπήκαν. Απόγονοι των ANEL και της Χ.Α. Διότι όποιος

έστρεψε το κόλπο με την απλή και δολερή αυτό ακριβώς επιζητούσε. Το μπάχαλο. Την αποσάθρωση της κοινωνίας. Την απαξίωση του κοινοβουλευτισμού. Μόνο που την πλήρωσαν τελικά μόνο οι εμπνευστές της. Διότι μια ικανή πλειοψηφία απλών πολιτών, απλώς το κατάλαβε. Το είδε χωρίς καμιά διαμεσολάβηση. Στο ΣΥΡΙΖΑ νόμιζαν ότι μπορούσαν να πουλήσουν παραμύθι περί δημοκρατίας και εκλογικής δικαιοσύνης. Διότι παραδοσιακά η Αριστερά θεωρεί την κοινωνία πλιθία. Και πλασάρεται ως ο κηδεμόνας της.

Το εκλογικό αποτέλεσμα είναι μια στροφή προς τη χειραφέτηση της κοινωνίας από βλαβερούς-ισμούς. Από την αμετροπεια και τον λαϊκισμό. Η Ελλάδα είναι σήμερα μια κοινωνία σε μετάβαση. Η στροφή της είναι ημιτελής, η εσωτερική πάλη των κοινωνικών κλασμάτων παραμένει πάντα στο προσκήνιο και οι πονηροί πολιτευτές αξιώνουν την ισχύ τους εκμεταλλευόμενοι αυτήν. Οξύνοντας τις αντιθέσεις και υπονομεύοντας τη συνοχή. Δυστυχώς για την Αριστερά ατύχησε να έχει ως εκπροσώπους, από τη μια ένα «απολιθωμένο σταλινικό» και από την άλλη ένα τελείως «λούμπεν λαϊκίστικο» σχήμα. Το δεύτερο προσπάθησε το 2015 να καταστρέψει τη χώρα. Να τη στείλει στον τρίτο κόσμο, στη λατινική Αμερική. Δεν τα κατάφερε και πισωπάτησε. Και τώρα του ήρθε ο λογαριασμός. Με την υπογραφή, Νισάφι! 🇬🇷

**APEROL
SPRITZ**

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΚΑΙ ΓΛΥΚΕΡΙΑ

FLAMING

HEART

Κεφάλαιο
από το βιβλίο
του Happy Hour

Βρες το βιβλίο εδώ

Μπορεί η ζωή και οι ανθρώπινες σχέσεις να χωρέσουν σε ένα μπαρ; Μπορεί ένα σύμπαν να συμπυκνωθεί σε ένα ποτό που σερβίρεται στην μπάρα; Ένα καλό μπαρ, μια καλή παρέα και ένα καλό ποτό αποτελούν ένα τρίπτυχο που δεν χάνει ποτέ. Στη λίστα αυτή έρχεται να προστεθεί και ένα καλό βιβλίο. Το νέο μυθιστόρημα της Σαρίτας Χαΐμ με τον τίτλο «Happy Hour» από τις εκδόσεις Μίνωας, εκτυλίσσεται στο μπαρ του Βαγγέλη, όπου διαφορετικοί άνθρωποι μοιράζονται τις ιστορίες τους γεμάτες αλήθεια και βαθύ συναίσθημα. Καθημερινοί ήρωες που βρίσκουν απρόσκοπτα τον δρόμο που οδηγεί στην καρδιά μας. Πρωταγωνιστές σε αυτό το κεφάλαιο είναι ο Ζαχαρίας και η Γλυκερία.

Για τον Ζαχαρία ήταν κάτι παραπάνω από ένα απλό μπαρ. Ήταν το σημείο που η ειλικρινή πραγματικότητα ζωντάνεψε. Για την ακρίβεια, το ενδιαφέρον του για τη Γλυκερία του έδωσε ζωή. Η κοπέλα που γνώρισε μέσω του διαδικτύου και έκτοτε οι μέρες του έγιναν λίγο πιο φωτεινές, οι άνθρωποι γύρω του λίγο πιο αγαπητοί. Η μέρα που θα τη γνώριζε από κοντά είχε φτάσει. Μεταξύ τους φάνηκε να έχουν πολλά κοινά, στοιχείο που επιβεβαιώθηκε από το πρώτο κιάλας ραντεβού τους. Ο Αντώνης, παιδικός φίλος του Ζαχαρία, τον συνόδεψε σε αυτή την κατά τα άλλα ριψοκίνδυνη συνάντηση. Όσο να 'ναι από το διαδίκτυο έως το πραγματικό υπάρχει μια σοβαρή απόσταση. Η Φαίδρα, αδερφή της Γλυκερίας, ήρθε και αυτή μα-

ζί της ακριβώς για τον ίδιο λόγο. «Πώς λες να είναι;» ρώτησε ο Ζαχαρίας. «Θα είναι όμορφη. Όμορφη και καλή» τον διαβεβαίωσε ο Αντώνης. Η πόρτα άνοιξε και οι δύο άντρες γύρισαν συγχρονισμένα τα κεφάλια τους. Ένας ξανθός άγγελος, με ζεστά μάτια στο χρώμα του μελιού, πέρασε πρώτος. Πίσω του ακολούθησαν οι δύο κοπέλες. Ο Ζακ και ο Αντώνης πετάχτηκαν αυθόρμητα από τις θέσεις τους. Ποια θα ήταν η εξέλιξη του πολυαναμενόμενου ραντεβού; Ποια θα ήταν η πραγματικότητα πίσω από την οθόνη του υπολογιστή του Ζαχαρία;

SAYPEXSWATCH

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΦΗΜΕΡΟΥ: ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΝΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΤΗΣ ΚΕΝΥΑΣ,
ΕΝΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΟ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ SAYPE ΜΕ ΤΗ SWATCH

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

A

ν σκεφτεί κανείς τα πρώτα σχέδια στην άμμο που κάνουν τα μωρά στις καλοκαιρινές τους διακοπές, τα «Σ' αγαπώ» με κοχύλια, τα μυστηριώδη αγρογλυφικά στις μεγάλες

εκτάσεις με σπαρτά του πλανήτη, δεν είναι περίεργο να θεωρήσει ότι ο πιο πρόσφορος και εμπνευστικός καμβάς ενός καλλιτέχνη, ακόμα και ενστικτώδους, είναι το έδαφος που πατάμε, η ίδια μας η Γη.

Ένας τέτοιος σύγχρονος καλλιτέχνης είναι ο Γάλλος Sayre, γνωστός για τη δημιουργία εξαιρετικά ρεαλιστικών γιγάντιων εικόνων στη φύση χρησιμοποιώντας ένα βιοδιασπώμενο χρώμα που εφηύρε ο ίδιος. Το 2019, το περιοδικό *Forbes* τον κατέταξε ανάμεσα στα 30 άτομα με τη μεγαλύτερη επιρροή κάτω των 30 ετών στην τέχνη και στον πολιτισμό.

Έργα που τα παίρνει ο αέρας

Πάντα ανιχνεύοντας τα καλλιτεχνικά ρεύματα, από την παραδοσιακή τέχνη και την ιστορία της μέχρι τις σύγχρονες τάσεις, η Swatch πρόσεξε τον Sayre και του ανέθεσε τη δημιουργία δύο έργων τέχνης εμπνευσμένων από τη συλλογή **BIOCERAMIC MoonSwatch** – μια συλλογή με ρολόγια που μοιάζουν με αντιστοιχίες του πλανητικού μας συστήματος. Η διαφορά των πλανητών με το έργο του Sayre είναι ότι το δικό του είναι εφήμερο. Είναι μία land art, τεράστιοι πίνακες ζωγραφικής που δημιουργούνται στο χορτάρι ή στην άμμο της ερήμου με 100% βιοδιασπώμενες μπογιές.

Ο Sayre άντλησε την έμπνευσή του από τον κόσμο του MoonSwatch και τη μακρόχρονη ιστορία αγάπης της ελβετικής εταιρίας ρολογιών με την τέχνη, και ταξίδεψε στην απομακρυσμένη έρημο της Κένυας –έναν τόπο που απέχει δύο ημερών οδήγηση από το Ναϊρόμπι– για να δημιουργήσει δύο τεράστιες νωπογραφίες στο έδαφος της ερήμου. Δύο εφήμερα και φιλικά προς το περιβάλλον έργα, με πρωταγωνιστές παιδιά που ονειρεύονται το διάστημα και τον ουρανό και, ίσως, να είναι ορατά από το διάστημα μέχρι ο άνεμος και ο καιρός να τα σβήσουν και να ελευθερώσουν τον καμβά για νέα.

His bright dream

Το ένα έργο, με τίτλο «**His bright dream**» (Το φωτεινό του όνειρο), είναι ένα αγόρι σε ένα σεληνιακό τοπίο, να ατενίζει τον νυχτερινό ουρανό, γοητευμένο από την απεραντοσύνη του, σαν να λαχταρά να εξερευνήσει τους κόσμους πέρα από τη Γη και πέρα από τα όρια του σύμπαντος. Το παιδί είναι εφοδιασμένο με σακίδιο και φακό ρίχνοντας φως προς τον ουρανό, σαν να είναι έτοιμο να σαλπάρει σε μια εξερευνητική αποστολή για να αποκαλύψει τα μυστήρια του σύμπαντός μας. Το έργο έχει μήκος 120m και πλάτος 50m (6.000m²).

Her bold dream

«**Her bold dream**» (Το τολμηρό της όνειρο), είναι ζωγραφισμένο σε έναν καμβά άγονης ερήμου. Ένα νεαρό κορίτσι ζωγραφίζει τον πλανήτη Γη περιτριγυρισμένο από αστέρια και ένα διαστημόπλοιο. Η μικρή φαίνεται να έχει γνώσεις του ηλιακού συστήματος και των διαστημικών ταξιδιών. Το προσπλωμένο βλέμμα της δείχνει ότι έχει αποφασίσει να ανακαλύψει τον κόσμο και ότι βρίσκεται ήδη σε ένα μακρινό ταξίδι με τη φαντασία της. Αν συνδυάσει κανείς τα δύο έργα, μοιάζει σαν το μικρό αγόρι από τη Γη να ρίχνει το φως του φακού του σαν σημείο αναγνώρισης για το κορίτσι στο διάστημα. Δύο παιδιά που αντικρύζουν το ένα το άλλο στο σύμπαν.

Το μέγεθος του έργου είναι 120m μήκος και 60m πλάτος (7.200m²).

Η Swatch και ο Sayre

Όπως δηλώνει η εταιρία, αυτή η ιδιότυπη επανεμφάνιση του σύμπαντος του MoonSwatch αποτελεί έμπνευση και για τους ίδιους για να κάνουν μεγά-

λα όνειρα και να συνεχίσουν να εξερευνούν το άγνωστο με όχημα αυτές τις τέλειες ελβετικές μηχανές ακριβείας που ορίζουν τον χρόνο. Οι μηχανές συνδυάζονται με τις τέχνες και αυτό είναι το πρώτο καλλιτεχνικό project που εμπνέεται από το σύμπαν του MoonSwatch – δημιουργία ενός τόσο καινοτόμου και ριζοσπαστικού καλλιτέχνη.

Ο Sayre δηλώνει το κίνητρο της εργασίας του: «*Η ανθρωπότητα περιεργάζεται τα άστρα από αμνημονεύτων χρόνων. Το βράδυ, όταν σπκύνουμε τα μάτια μας στον ουρανό, γινόμαστε όλοι παιδιά που νιώθουν δέος. Αυτό μας λένε οι δύο εφήμερες νωπογραφίες μου, θέτουν ερωτήματα για τη σχέση μας με τον χρόνο και τα ίχνη που αφήνουμε πίσω μας. Επέλεξα να εκφραστώ στην καρδιά των σεληνιακών τοπίων της Κένυας, μιας τοποθεσίας τόσο σουρεαλιστικής που μας κάνει να ξεχνάμε ότι θεωρούμε δεδομένο. Όπως η συνεργασία μεταξύ της Swatch και της Omega, αυτή είναι η ιστορία ενός παγκόσμιου ονείρου, δηλαδή να ταξιδέψεις σε αυτό το σύμπαν που μας φαίνεται τόσο κοντινό το σούρουπο, να πετάξεις στα άστρα, να παίξεις σαν να ήσουν παιδί».*

Sayre όπως Say Peace

Το κανονικό του όνομα είναι Γκιγιόμ Λεγκρό, γεννήθηκε το 1989 και μεγάλωσε στο Évette-Salbert, στα γαλλο-ελβετικά σύνορα. Εκπαιδεύτηκε νοσηλευτής και άσκησε αυτό το επάγγελμα παράλληλα με την καλλιτεχνική του δραστηριότητα για σχεδόν 7 χρόνια. Πιστεύει ότι η ιδιότητα του νοσοκόμου είχε επιρροή στο έργο του, φέρνοντάς τον πιο κοντά σε «*υπαρξιακά ζητήματα όπως τα βάσανα του ανθρώπου*». Το «Say Peace» το χρησιμοποιούσε από τα εφηβικά του χρόνια όταν έκανε γκράφιτι στους δρόμους και εκπαιδευόταν μόνος του στην τέχνη που θα εξελισσόταν αργότερα. Τα πρώτα έργα του σε στούντιο, βρήκαν δρόμο στις γκαλερί τέχνης από τότε που ήταν 16. Τα έργα του σε γρασίδι εξαφανίζονται μετά από δύο περίπου μήνες, όταν φυτρώνει νέο γρασίδι, από τα βήματα των περαστικών και από το πέρασμα του καιρού – κάτι που τους δίνει μία ιδιαίτερη συγκινησιακή φόρτιση. Το πρώτο του έργο στη φύση με τίτλο «*L'Amour*», δημιουργήθηκε το 2015 στις Γαλλικές Άλπεις και είχε έκταση 1.200 m². Χάρη στα drones μπόρεσε να το απαθανάσει. Σε όλες τις εγκαταστάσεις του χρησιμοποιεί 100% βιοδιασπώμενη μπογιά την οποία έχει αναπτύξει ο ίδιος. Χρησιμοποιώντας κυρίως κιμωλία και κάρβουνο, δημιουργεί έως 5 διαφορετικές αποχρώσεις του γκρι για τη δημιουργία κάθε εφήμερου πίνακα. Ο Sayre έχει εκτελέσει πολυάριθμους πίνακες τέχνης της γης σε όλο τον κόσμο. Πρόσφατα έργα είναι το «*Beyond Walls*», στο οποίο ο καλλιτέχνης δημιούργησε γιγάντιους πίνακες στο χορτάρι με σκοπό να συνδέσει τις πέντε ηπείρους μέσω της μεγαλύτερης συμβολικής ανθρώπινης αλυσίδας στον κόσμο, και το «*World in Progress*» το οποίο ζωγράφησε ως μήνυμα ελπίδας για την 75η επέτειο του ΟΗΕ. **A**

* Περισσότερα εδώ (<https://en.sayre-artiste.com/>)

Η Άλκηστις Πρωτοψάλτη με τον king of the Gypsy Kings, Nicolas Reyes

ΠΩΣ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ BAMBOLEO ΕΓΙΝΕ

«ΘΑ ΣΤΟ ΛΕΩ»

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΙΧΟΥΡΓΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ ΠΟΥ ΕΓΡΑΦΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ BAMBOLEO, ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ Η ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ, ΜΑΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ

Ο στιχουργός Γιώργος Ναυριανός με την Άλκηστις Πρωτοψάλτη

Πώς μεταφράζεται στα ελληνικά ένα ξένο επιτυχημένο τραγούδι; Πώς βγαίνει ο τίτλος, τα κουπλέ και το ρεφρέν; Τι γίνεται όταν ο τραγουδιστής δεν θέλει να τραγουδήσει συγκεκριμένους στίχους;

Αρχές Ιανουαρίου 2023, μου τηλεφώνει η Άλκηστις Πρωτοψάλτη: «Το τραγούδι Bamboleo, το ξέρεις;» «Πατρινός είμαι, Άλκηστάκι μου, το χορεύουμε κάθε χρόνο στο Καρναβάλι!» «Τέλεια! Θέλω να μου το κάνεις στα ελληνικά». «Πολύ ευχαρίστως! Πότε θες να το έχω έτοιμο; Τον Φεβρουάριο;» «Ποιον Φεβρουάριο; Αύριο στις 10 το πρωί θα έρθω σπίτι σου να τοβάλουμε μπρος!», μου λέει γελώντας και κλείνει το τηλέφωνο.

Συνήθως με τους συνθέτες και τους τραγουδιστές επικοινωνούμε με μέιλ. Είναι άχαρο πράγμα για καλλιτεχνικές εργασίες. Έτσι χάρη που θα ερχόταν η Άλκηστις στο σπίτι να τα πούμε από κοντά. Από την άλλη, με έπιασε άγχος και παρόλο που διατηρώ το σπίτι μου καθαρό, κάθισα όλη την ημέρα, σφουγγάρισα, καθάρισα το μπάνιο, άλλαξα καλύμματα, καθάρισα τα τζάμια, απολύμανα όλο το σπίτι, βγήκα και αγόρασα κουλουράκια, κριτσίνια και πορτοκάλια για χυμό, να έχω κάτι να της προσφέρω.

Αργά το βράδυ κατάκοπος κάθισα να ακούσω το τραγούδι. Έβαλα την αυτόματη μετάφραση για να καταλάβω τι λένε τα λόγια του πρωτοτύπου. Άρες-μάρες-κουκουναρές: «Η αγάπη θα έρθει σαν αφηνιασμένο άλογο, γι' αυτό δεν σε συγκωρεί όταν κλαις...» κάτι τέτοια απίθανα! Μετά λέω, για να δω, τι σημαίνει Bamboleo. Το έβαλα στο Google και είδα ότι σημαίνει ταλαντεύομαι, λικνίζομαι, κουνιέμαι. Στην ουσία το ρεφρέν λέει: «Να κουνιέμαι, να κουνιέμαι, αυτό θέλω σε όλη μου τη ζωή». Η Άλκηστις είναι βέβαια υπερκινητικό άτομο, αλλά να της γράψω στίχο «Να κουνιέμαι, να κουνιέμαι» δεν το ήθελα και ήμουν σίγουρος ότι ούτε αυτή θα το ήθελε. Δύο ήταν οι μεγάλες δυσκολίες στη μετάφραση. Η πρώτη ήταν ότι δεν μπορούσα να γράψω ό,τι ήθελα – έπρεπε ο στίχος να πατάει πάνω στα μέτρα της μουσικής. Η δεύτερη δυσκολία ήταν η λέξη Bamboleo. Τι την κάνεις; Την αφήνεις όπως είναι ή διαλέγεις μια ομόηχη λέξη; Προτίμησα τη δεύτερη εκδοχή και άρχισα να γράφω: «Απ' τη Λέρο», για να το κάνω νησιώτικο. «Χαμαιλέων», ότι δηλαδή είσαι υποκριτής. «Ναπολέων», μη μας κάνεις τον σπουδαίο. «Πειναλέων», κοινωνικό. Ό,τι μου ερχόταν το σημείωνα. Γιατί το πρόβλημα δεν ήταν μόνο να βρω μια πετυχημένη λέξη, αυτή θα μπορούσα να τη βρω εύκολα. Έπρεπε να θέλει και η Άλκηστις να το πει.

Την επόμενη μέρα, στις 10 ακριβώς, μου χτύπησε το κουδούνι. Ντυμένη αθλητικά, με σακίδιο, μπουκαλάκι νερό, σαν να ήταν έτοιμη να τρέξει σε μαραθώνιο. Δεν ξέρω πως το κάνει, αλλά παραμένει όχι απλά νεανική, έχει και μια ενέργεια που είναι ασταμάτητη. Έβγαλε τα αθλητικά παπούτσια – ευτυχώς, γιατί είχα σφουγγαρίσει –, ήπια μια γουλιά νερό και άρχισε να διαβάζει τις εκδοχές που είχα γράψει. «Οχι, Παύρη μου, όχι. Εγώ δεν λέω ούτε Ναπολέων, ούτε Χαμαιλέων, ούτε Πειναλέων! Πρέπει να βρεις μια εικόνα, μια ιστορία. Ότι είμαστε όλοι μια παρέα και εγώ σας τραγουδάω. Ας το αφήσουμε για λίγο, δεν βιαζόμαστε, είμαι σίγουρη πως θα βρούμε τα σωστά λόγια», μου λέει γλυκά και σπκύνεται να φύγει γιατί είχα καπνίσει το τρίτο τσιγάρο και η ατμόσφαιρα μέσα στο δωμάτιό μου είχε ντουμανιάσει.

Πέρασε ο Ιανουάριος, πέρασε ο Φεβρουάριος, ήρθε το Καρναβάλι, το Bamboleo δεν είχε βρει τα ελληνικά του λόγια. Η Άλκηστις δεν με πίεζε, ή μάλλον με πίεζε γλυκά: «Μήπως να λέει κάτι για το μάμπο;», «Μήπως να είναι μια γιορτή

με ζευγάρια που χορεύουν;», μου έλεγε ήρεμα στο τηλέφωνο, αλλά κάτω από την ήρεμη φωνή καταλάβαινα ότι περίμενε πώς και πώς να τελειώσω για να ηχογραφήσει το κομμάτι. Κανά δυο φορές, για να με ενθαρρύνει, μου τραγούδαγε: «Παυριλέω, Παυριλέω, σε αγαπάω τόσο πολύ εγώ!» Γιατί έχει και αυτό το καλό, που βγαίνει και στη φωνή της. Εκεί που την ακούς να πιάνει με άνεση και δυναμισμό τις ψηλές νότες, γίνεται ξαφνικά τόσο γλυκιά και ερωτική που σε κάνει να λιώνεις.

Το «Παυριλέω, Παυριλέω» μου έμεινε στο μυαλό και μια μέρα, Απρίλιος πια, μετά το Πάσχα, μου ήρθε επιτέλους η επιφοίτηση και το «Παυριλέω» έγινε «Θα στο λέω». Το τραγούδι είχε βρει την έναρξή του. Το είπα στην Άλκηστις, της άρεσε, «Άντε, Παύρη, συμπλήρωσέ το, να λέει: «Θα στο λέω, θα στο λέω, το σ' αγαπώ, το σ' αγαπώ χίλιες φορές!»», μου είπε και το κράτησα. Μετά συμπλήρωσα και τα υπόλοιπα, τα κουπλέ τα είχα φτιάξει, τέλη Απριλίου. Μετά από 4 μήνες, το τραγούδι ήταν έτοιμο! Τρόπος του λέγειν έτοιμο, κάθε τόσο η τειλομανής Άλκηστις συνέχισε να με παίρνει τηλέφωνο: «Παύρη, να λέει "φωτάκια αναμμένα" ή "τα φωτάκια αναμμένα";» με ρώταγε. Εδώ δεν θέλει εγωισμούς και «αυτό είναι το τραγούδι, κούκλα μου, δεν αλλάζω τίποτα!» Μια λέξη, ένας στίχος, πολλές φορές μπορεί να φαίνεται εντάξει στο χαρτί, όταν όμως τον λέει ο τραγουδιστής, μπορεί να κάνει χασμωδία, να μην τον καταλαβαίνει ο κόσμος. Έτσι άκουγα με προσοχή τις παρατηρήσεις της και εκεί που χρειαζόταν έκανα τις απαραίτητες διορθώσεις.

Το τραγούδι ηχογραφήθηκε, αλλά όλος ο Μάιος πέρασε περιμένοντας να μας δώσει άδεια ο δημιουργός του, ο Gipsy King, Nicolas Reyes. Ήθελε τους δικούς μου στίχους μεταφρασμένους στα αγγλικά, ήθελε να ακούσει την ηχογράφηση, ήθελε το ένα, ήθελε το άλλο. Στο τέλος, χάρη στην επιμονή και στην υπομονή της Τώνιας Δραγούνη, η οποία άντεξε όλη αυτή τη διαδικασία, ο Reyes όχι μόνο έδωσε την άδεια, αλλά ήρθε ειδικά στην Αθήνα και τραγούδησε μαζί με την Άλκηστις στα ελληνικά «Θα στο λέω, θα στο λέω... Μεγάλη τιμή για μένα να λέει τους στίχους μου, και μάλιστα στα ελληνικά, ένα τέτοιο όνομα – να φανταστείτε στο εξωτερικό τον λένε King of the Kings.

Το τραγούδι κυκλοφόρησε μέσα Ιουνίου, βγήκε και το video clip, αλλά εγώ ήθελα να την ακούσω live. Έτσι, πριν λίγες μέρες πήγα στο Κηποθέατρο Παπάγου. Κι εκεί έμεινα με το στόμα ανοιχτό. Ήταν σαν να έβλεπα ένα μικρό κορίτσι με καταπληκτική φωνή, να χορεύει, να τραγουδάει, να αλωνίζει τη σκηνή. Για να πω την αλήθεια όταν ξεκίνησε γλυκά, με μπαλάντες, φαντάστηκα πως έτσι θα κυλούσε η βραδιά, ρομαντική και ατμοσφαιρική. Όταν όμως άρχισε να γκαζώνει, μεταμορφώθηκε. Έγινε μια ροκ σταρ που παίζει με την υπέροχη μπάντα της. Ο κόσμος ενθουσιασμένος άρχισε να χειροκροτεί, να χορεύει, να τραγουδάει μαζί της. Κάποια στιγμή ακούω την εισαγωγή του τραγουδιού μας. «Και τώρα θα σας πω ένα γνωστό τραγούδι που τους ελληνικούς στίχους έγραψε ένας σπουδαίος στιχουργός, που είναι απόψε ανάμεσά μας, ο Γιώργος Παυριανός!» λέει. Ο κόσμος χειροκροτεί, σκέφτηκα προς στιγμήν να σκωθώ από τη θέση μου και να υποκλιθώ, μετά μια φωνή μέσα μου, είπε: «Κάτσε κάτω, μωρή!» και έτσι έμεινα να απολαμβάνω την Άλκηστις να τραγουδάει: «Θα στο λέω, θα στο λέω, το σ' αγαπώ χίλιες φορές. Κι είναι ωραίο, είναι ωραίο, που οι πίκρες φεύγουν κι έρχονται οι χαρές...» και όλος ο κόσμος να τη συνοδεύει. Εντάξει, δεν το κρύβω, συγκινήθηκα. Κι όταν στο τέλος τα τραγούδησε ξανά, όρμησαν όλοι από τις κερκίδες και έγιναν μια τεράστια παρέα, μια γιορτή όπως την ήθελε, έξω καρδιά, για τις καλύτερες μέρες που θα έρθουν... **A**

Δείτε στο athensvoice.gr το βίντεο από αυτή τη βραδιά, που αποδεικνύει πως η Άλκηστις, στο ελληνικό τραγούδι, δεν είναι μόνο Πρωτοψάλτη, αλλά και Πρωταθλήτρια.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΞΕΡΕΙΣ
ΑΝ ΕΙΣΑΙ
Νότιος
(στην ψυχή)

ΤΑ ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΟΧΗ,
ΕΙΝΑΙ ΙΔΕΑ

Της ΜΑΡΙΑΣ - ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ

Νότια Προάστια

Τα «Βραχάκια»
στη Βουλιγαμένη

1 Ήσυχο μπανάκι στα νότια. Υπάρχει τέτοιο πράγμα; Κάποιοι το λένε «Παράγκες» και άλλοι «στην Πυροσβεστική». Μιλάμε για τα «Βραχάκια» στη Βουλιαγμένη, πίσω από το ξενοδοχείο Margi, όπου κάποιος μπορεί να κάνει ένα ήσυχο ή κρυφό μπάνιο – ναι, και τα βράδια του Αυγούστου. Για να φτάσεις εκεί έχεις περπάτημα λίγων λεπτών μέσα από χωματόδρομο και πέτρες. Με καλή παρέα, όλα τα αντέχεις.

2 Γιατί τη Βούλα τη λένε Βούλα; Επικρατούν τρία σενάρια, με τους ντόπιους να πιστεύουν το ακόλουθο. Η Βούλα τον 19ο και αρχές 20ού αιώνα είχε τη μορφή φέουδου. Ναι, μάλιστα. Ήταν, δηλαδή, μια επαρχία με τους δικούς της κανόνες και είχε θεοπίσει την επιβολή «διοδίων» για όσους περνούσαν από τον παραλιακό τότε δρόμο (σημερινή Ποσειδώνος). Όποιος περνούσε από τα διόδια, μαρκαριζόταν με μια βούλα για να αναγνωρίζουν ότι έχει καταβάλει το εκάστοτε αντάλλαγμα. Και έτσι ονομάστηκε Βούλα.

3 Το τέλειο σημείο για ερωτικό ενσταντέ. Όλοι για το «Πιάτο» ή αλλιώς «Θέα». Τέρμα της Ανθέων στην Άνω Γλυφάδα, μετά την Παπαφλέσσα, βρίσκεται ένα από τα πιο γνωστά υπαίθρια καβατζοσπότ. Απαραίτητη προϋπόθεση; Φιμέ τζάμια στο αμάξι.

4 Για βραδινές ρομαντζάδες στον κολπίσκο δίπλα από το Εν πλω. Όσοι δεν είναι νότιοι, τον έχουν δει και τον έχουν προσπεράσει χωρίς να καταλάβουν την αξία του. Ίσως ένα από τα καλύτερα βραδινά ραντεβού με το κύμα να σκάει στα πόδια σου και τα δέντρα να φτιάχνουν φυσικό καμουφλάζ. Επειδή τα τελευταία χρόνια έχει ανοίξει ξανά το εστιατόριο Ακτή ακριβώς δίπλα, για ξεκάρφωμα συνιστώ μεταμεσονύχτιο μπάνιο.

5 Μαθήματα sup yoga στο Μεγάλο Καβούρι και στην παραλία απέναντι από τον Αστέρα. Γίνονται από την True life Sports με προπονητή τον Σταύρο όλο τον χρόνο. Ισορροπία να έχεις και... καλές βουτιές!

6 Το πιο ταρατσάτο και αεράτο wine bar. Η ξακουστή ταβέρνα του Λουιζιδη της Βουλιαγμένης, με ιστορία 6 δεκαετιών, μόλις άνοιξε στην ταρατσα της το ωραίο wine bar Monroe. Πολύ κρασί, πολλή θάλασσα και το ταιρί μας.

7 Η κυρία Λαμπρινή, μοδίστρα στην πλατεία Ζησιμοπούλου. Θα μπορούσε να λέγεται και το χρυσό ψαλίδι της Βάρκιζας. Επιδιορθώσεις και ράψιμο ρούχων στο πι και φι, που δεν θα σου «τρυπήσουν» την τσέπη.

8 Τα κυριακάτικα party στο Rumors και στο DOT. Φήμες λένε –και τις επιβεβαιώνω– ότι είναι η πιο all time classic καφετέρια των new age νοτίων, γνωστή για τις μαύρες ομπρέλες της (πριν κάνει ανακαίνιση). Γνωστή και για τα πάρτι της λίγο πριν δύσει ο ήλιος της Κυριακής. Όλα τα λοκάλια θα τα βρεις εκεί. Και αν όχι εκεί, τότε στο DOT, για beach party (με ελληνικά κυρίως) στην Α' Πλαζ Βούλας.

9 Το πιροσκι και ψωμί με γλυκάνισο στον Γεωργιάδη. Ο πιο ξακουστός φούρνος στη Βάρκιζα έχει το τέλειο σνακ του hang over και το πιο νόστιμο συνοδευτικό στα σπιτικά τραπέζια.

10 Τα 24ωρα minimarkets της Γούναρη. Για μεταμεσονύχτιες προμήθειες σε μπίρες –και όχι μόνο–, πέραν μια βόλτα από την οδό Γούναρη, τον κεντρικότατο δρόμο της Άνω Γλυφάδας. Θα βρεις αρκετά ανοιχτά mini markets. Προφανώς γνωρίζουν τα ραντεβουδάκια στο βουνό.

11 Η No 49 Κρέπα του Fetticio. Μια περιγραφή μόνο φτάνει να σε πείσει. Κρατοσανιστή κρέπα με πραλίνα, μια μπάλα παγωτό κρέμα, μπανάνα, φράουλα, σαντιγί, σιρόπι βύσσινο και σιρόπι σοκολάτας. Strike στις θερμίδες. Κάθε νότιος οφείλει στον εαυτό του μια κρέπα από την κρεπερί

της Γλυφάδας (χαμπλά στην Παπανδρέου) που οι τοίχοι της είναι στολισμένοι με φωτογραφίες και αφιερώσεις από τους διάσημους που την έχουν επισκεφτεί. Γνωστό στέκι από τότε που πηγαίναμε σχολείο. Συνήθως το συνδυάζαμε με τα Blancos Bowling που είναι παραδίπλα, αν δεν πηγαίναμε στα Applebee's.

12 Τα νεγράκια του Τάσου. Παλιά ήταν στην καντίνα του θερινού σινεμά Αριάν, μετά άνοιξε στην οδό Μαραγκού. Το μικρό –αλλά θαυματουργό– στέκι έχει τα καλύτερα νεγράκια της περιοχής.

13 Αμφιθέατρο Βέμπο Σοφία στο ΒΟ. Στο επί χρόνια εγκαταλειμμένο κτίριο μεταξύ του Δημαρχείου και του Notos Café (πολλές οι παιδικές αναμνήσεις), υπάρχει ένα μαρμαρίνο αμφιθέατρο. Ευάριο και ευήλιο. Φημολογείται πως σύντομα θα ανοίξει εκεί το διεθνώς διάσημο Zuma resto.

14 Φανταστική πανοραμική θέα και με εύκολη πρόσβαση. Το μνημείο Λ.Ο.Κ. στο Καβούρι. Το μνημείο δημιουργήθηκε για να τιμηθούν οι καταδρομείς που έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου. Εγκαινιάστηκε στις 25 Απριλίου του 1953, παρουσία του βασιλιά Παύλου Α', της βασίλισσας Φρειδερίκης

και του πρωθυπουργού Αλέξανδρου Παπάγου. Κάθε χρόνο την τελευταία Κυριακή του Μαΐου πραγματοποιείται το ετήσιο μνημόσυνο.

15 Για άφτερ κοτόσουπα στο σουβλατζίδικο Τρελός Γάιδαρος. Βρίσκεται στην πλατεία Εσπερίδων στη Γλυφάδα και είναι βάλαμο στην ψυχή και το στομάχι μετά από hardcore νότιο ξενύχτι. Dress code που θα δεις: ψηλοτάκουνες γόβες και ιδρωμένα ποκάμισα με άρωμα βότκας. Αξία ανεκτίμητη.

16 Το τέλειο ξωκκλήσι για ειδυλλιακούς γάμους - βαφτίσια. Μπορεί να έχεις δει το γραφικό πέτρινο εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου στα βράχια του Λαιμού σε Instagram stories νότιων φίλων. Είναι κρυμμένο σε ένα στενάκι, λίγο πριν τον Λαιμό της Βουλιαγμένης, μετά το Moorigings. Χαρακτηριστικά του; Πέτρα, βότσαλα, μάρμαρο. Λέγεται ότι χτίστηκε από τον ζωγράφο-γλύπτη Νικόλαο Ξένο. Κάτοικοι κάνουν λόγο για τον μοναχικό γλύπτη, που αφιέρωσε χρόνια από τη ζωή του ώστε να κατασκευάσει τον Άγιο Νικόλαο, μεταφέροντας με μια μικρή βαρκούλα όλα τα υλικά που χρειαζόταν για το δημιούργημά του, αφού την εποχή εκείνη δεν υπήρχε δρόμος για το σημείο, παρά μόνο διά της θαλάσσης. Υπάρχει πλάνο στην ελληνική ταινία «Θυμήσου αγάπη μου» (του 1969). Τα νέα είναι πως μετά από χρόνια που ήταν αλειτούργητο, σήμερα ξαναγίνονται μυστήρια, οπότε προβλέπω να είναι fully booked μέχρι το καλοκαίρι του 24.

17 Στο προαύλιο της εκκλησίας του Αγίου Νεκταρίου για μπίρες. Είναι το στέκι κάθε λυκειόπαιδου, κυρίως τις καθημερινές. Είναι όμως και μέρος συνάντησης για όλους το βράδυ της Ανάστασης. Όλους τους Βουλιώτες (ειδικά όσους μένουν πάνω από τη Βουλιαγμένης), θα τους δεις εκεί.

18 Η μεγαλύτερη ουρά για καλαμάκι. Αν δεις μεγάλη ουρά παράλληλα με την Παπανδρέου στην Άνω Γλυφάδα, τότε είσαι στο σουβλατζίδικο Λειβαδιά. Μόνο ένα αρνητικό έχω να πω. Είναι κλειστό τις Κυριακές.

19 Η πιο ωραία σος σε σουβλάκι στον Ζάχο. Από τα πιο γνωστά σουβλατζίδικα των νοτιών. Αυτή τη σος δεν την έχω ξαναγευτεί ποτέ και πουθενά. Μυστική συνταγή που αξίζει πολλά εκατομμύρια.

20 Η διαδρομή για τη Φασκομηλιά χωρίς οδηγίες. Ο λόφος της Φασκομηλιάς, από όπου έχεις θέα τη Λίμνη της Βουλιαγμένης και τον κόλπο, πλέον έχει γίνει γνωστός. Είναι το νότιο μυστικό που διέρρευσε στον περισσότερο κόσμο. Μόνο ένας νότιος, όμως, ξέρει πώς θα φτάσει εκεί χωρίς GPS και εξηγήσεις.

21 Τσιμπολόγημα στο Par-co της Βουλιαγμένης. Θυμάμαι τον εαυτό μου να αφήνει τις κούνιες MONO για να φάει τα κεφτεδάκια στο ταβερνάκι του μεγάλου πάρκου της Βουλιαγμένης επί της Καραμανλή – ναι, ήταν καλύτερα από της γιαγιάς. Τότε λεγόταν αλλιώς, αλλά το φαγητό του παραμένει εξίσου νόστιμο. Ιδανικό για γονείς που συντροφεύουν τα παιδιά τους στο παιχνίδι, όπως μαρτυρά και το όνομα (Parents and Company).

22 Ο φούρνος χωρίς ταμπέλα της Ανθέων. Αυτός ο φούρνος δεν έχει ταμπέλα, ούτε επίσημη ονομασία. Κάποιοι τον λένε απλώς Λαβίδα (το επώνυμο του ιδιοκτήτη του), άλλοι τον ξέρουν ως τον «φούρνο της Ανθέων». Αν ρωτήσεις, όμως, έναν «Ανωγλυφαδιώτη» πού να πας για πίτες, πίτσες, ζυμωτά και σοφολιάτες, το πιθανότερο είναι να σε στείλει εκεί.

23 Πεζοπορία στο εκκλησάκι της Αγίας Ξένιας. Υπερψωμένο, κρυμμένο πίσω από πεύκα και πουρνάρια, στην οδό Σπετσών. Κατάλληλο σποτ για πικ νικ υπό το πλιοβασιλέμα.

24 Οι Skate-άδες στα «Μπετά». Οι βέροντιοι πηγαίνουν σε ένα εγκαταλειμμένο στα μπετά κτίριο επί της Λεωφόρου Βουλιαγμένης στο ύψος της Λαμπράκη στη Γλυφάδα. Για φιγούρες και διπλά λουπ, ραντεβού εκεί.

25 Η παραλία δίπλα από το πάρκινγκ στο Yabanaki. Για τα πιο καυτά φιλιά στην Αθηναϊκή Ριβιέρα, επισκέψου την παραλία δίπλα από το πάρκινγκ στο Yabanaki. Αν η ώρα περάσει χωρίς να το καταλάβεις, επειδή θα είσαι απασχολημένος/η, διανυκτέρευσε στην αμμουδιά. Ξενοδοχείο; Τα άστρα!

26 Τα μπασκετάκια της Δόξας. Όλοι οι νότιοι μπασκετόφιλοι μαζεύονται στα γήπεδα του Αθλητικού Ομίλου Βουλιαγμένης, στην Αγίου Γεωργίου. Πέρα από τους αθλητές, γίνεται στέκι και της ευρύτερης παρέας. Έρχονται και πολλές «εθελόντριες cheer-leaders». Δεν αποκλείεται το βράδυ να δεις να στήνεται μάζωξη με πχειάκι – οι έφηβοι της περιοχής.

27 Οι «μαύρες όρκες» της Βουλιαγμένης. Η κεντρική πλαζ τον χειμώνα γεμίζει surfers που φορούν στολή λίκρα και δαμάζουν τα κύματα πάνω στις χρωματιστές σανίδες τους. Κλασική εικόνα ενός χειμωνιάτικου ΣΚ. Τύφλα να 'χει το Malibu.

28 Το Acai bowl στο Περί Γης. Πεντανόστιμο. Χορταστικό. Value for money. Οι νότιοι healthy life-stylers το ψηφίζουν δαγκωτό. Το cool στέκι στη Βασιλέως Παύλου στη Βούλα.

29 Το ολοκαίνουργιο Κέντρο Οδικής Αγωγής για παιδιά στη Δημελά. Ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο καταλαμβάνει το νέο πάρκο κυκλοφοριακής αγωγής στη Γλυφάδα. Παιδική χαρά, ειδικές διαδρομές για ποδήλατο και πατινί και όλες οι δραστηριότητες που μπορούν να απολαύσουν εκεί μικροί και μεγάλοι. Γιατί οι Νότιοι είμαστε Σουμάχερς από κούνια.

30 Frozen Margarita στο El Catrin. Αν είσαι φαν της Margarita, βάλε στα οπωσδήποτε του φετινού καλοκαιριού τη frozen μαργαρίτα του μεξικάνικου στη Γλυφάδα, απέναντι από το Κολυμβητήριο.

31 Το νέο Όβεν στη γωνία Αρτέμιδος και Λαοδικής. Το επιτυχημένο μπραντσαδίκο, με σκανδιναβικές επιρροές, στη γειτονιά της Βούλας (δικό του και το Sofi's στη Βουλιαγμένη), μόλις άνοιξε και στη Γλυφάδα. Χαιρόμαστε!

32 Η ομώνυμη τούρτα της Ανεμώνης. Τρεις σοκολάτες και βάση μπισκότο-κόλαση! Η τούρτα των παιδικών μας χρόνων, όταν οι μανάδες μας δεν προλάβαιναν να μας φτιάξουν αναπαραστάσεις της Minnie ή της «Λίμνη των Κύκνων» (τότε έπαιζαν πολύ), υπάρχει ακόμα. Όσο ζήτηση και αν έχει, θα είναι εκεί και θα σε περιμένει.

33 Το hot dog στο θερινό σινεμά Ρία. Χωρίς πολλά πολλά λόγια.

34 Η καντίνα του Λευτέρη στα Λιμανάκια. Η αλήθεια είναι ότι δεν είναι μόνο κοινό μυστικό των νοτιών, αλλά δεν μπορούσα να μην το συμπεριλάβω. Στην παραλία που επιτρέπεται και ο γυμνισμός, το βράδυ μεταμορφώνεται σε φανταστικό μπαράκι που μας μεταφέρει στα Μάταλα του '70.

35 Σε βλέπει σοβαρά όταν σε βγάλει στο Waffle House. Αν κάποιος ζητήσει ραντεβού στο πιο πολυσύχναστο παγωτατζίδικο των νου-που, ξέρει ότι θα τον δει όλος ο νότιος ντου-νιάς. Επομένως δύο τα τινά: ή που θέλει να το επισημοποιήσει ή που θέλει να κάνει μόστρα για το good-looking φλερτ του/της. **A**

35
ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΞΕΡΕΙΣ
ΑΝ ΕΙΣΑΙ
ΝΌΤΙΟΣ
(στην ψυχή)

REAL ESTATE

Οι πιο ακριβές και οι πιο φθηνές περιοχές, αλλά και τα πανάκριβα ενοίκια – Μιλούν ο **Λευτέρης Ποταμιάνος**, πρόεδρος του Συλλόγου Μεσιτών Αθηνών Αττικής, και ο senior editor της **διαΝΕΟσις**, **Ηλίας Νικολαΐδης**.

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ

Λ

ίγες ημέρες πριν στην ιστοσελίδα **Spitogatos** υπήρχαν μόλις 7 ακίνητα προς πώληση στην περιοχή Λαιμός της Βουλιαγμένης. Το πιο φθηνό, 70 τ.μ., έκανε κάτι περισσότερο από 300.000 ευρώ και το πιο ακριβό μερικά εκατομμύρια. Αλλά ο Λαιμός είναι η πιο ακριβή περιοχή των νοτίων προαστίων, όπως λέει ο Λευτέρης Ποταμιάνος, πρόεδρος του Συλλόγου Μεσιτών Αθηνών Αττικής, με έτος ίδρυσης το 1920 και 3.000 εγγεγραμμένα μέλη.

«Παλαιότερα, οι τιμές κατοικιών των βορείων και των νοτίων προαστίων κινούνταν παράλληλα, τώρα είναι σαφές ότι τα νότια είναι αυτά που κερδίζουν έδαφος, κυρίως λόγω του θαλάσσιου κομματιού που τους δίνουν έναν χαρακτήρα, καθώς και τα έργα που βρίσκονται σε εξέλιξη, στρέφοντας και το ενδιαφέρον των ξένων προς αυτά», υπογραμμίζει ο Λ. Ποταμιάνος. Η ανοδική τάση στις τιμές των ακινήτων, η οποία άρχισε να καταγράφεται το 2017, συνεχίζεται και θα εξακολουθήσει να συνεχίζεται, σύμφωνα με την εκτίμηση του μεσίτη, με τις τιμές από τότε έως σήμερα στα νότια να έχουν αυξηθεί μεσοσταθμικά κατά 40% με 50%.

«Οι πιο ακριβές περιοχές είναι η Βουλιαγμένη, ειδικά ο Λαιμός, όπου η αξία των σπιτιών φτάνει στις 12.000 ευρώ/τ.μ. και ακολουθούν η Γλυφάδα, με περίπου 10.000 ευρώ/τ.μ. και η Βούλα, λίγο πιο χαμηλά. Αντίστοιχα, τις πιο χαμηλές τιμές στα νότια τις βρίσκουμε στο Παλαιό Φάληρο πάνω από την Αμφιθέα, σε Ελληνικό και Γλυφάδα πάνω από τη Βουλιαγμένης. Γενικά, οι τιμές πάνω από τη Βουλιαγμένης είναι αρκετά πιο χαμηλές σε όλο το μέτωπο, συγκριτικά με τις περιοχές προς τα κάτω, προς την παραλία», σύμφωνα με τον Λ. Ποταμιάνο. Κι επίσης, τα παλαιότερα ακίνητα, 20ετίας και πάνω, πωλούνται έως και 30% με 40% φθηνότερα σε σχέση με τα νεόδμητα. Έτσι, αν ένα νεόδμητο στη Γλυφάδα πωλείται προς 10.000 ευρώ/τ.μ., ένα σπίτι 20ετίας θα κινηθεί γύρω στις 6.500 ευρώ/τ.μ.

Οι παράγοντες που επηρεάζουν την άνοδο των τιμών

Για τους Έλληνες οι τιμές είναι υψηλές σε σχέση με τα εισοδήματά τους, όμως στην κτηματαγορά έχει εμφανιστεί ένας καινούργιος παράγοντας, ο οποίος δεν υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια, οι ξένοι αγοραστές – κυρίως Ισραηλινοί, Λιβανέζοι και Κινέζοι. Αυτός είναι ο ένας από τους τρεις παράγοντες που ωθούν τις τιμές προς την άνοδο, όπως λέει ο **Λ. Ποταμιάνος**. Οι άλλοι δύο είναι η έλλειψη διαθέσιμων ακινήτων προς πώληση, αφού η ζήτηση είναι μεγαλύτερη από την προσφορά, καθώς και το ότι οι τιμές, σε κάποιες περιοχές, ακόμα και τώρα είναι ανταγωνιστικές συγκριτικά με άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. «Στο Παλαιό Φάληρο βρίσκει κανείς σπίτι με 3.500 ευρώ/τ.μ., όχι όμως και σε κάποια αντίστοιχη περιοχή του Παρισιού ή του Βερολίνου». Να σημειωθεί ότι η Golden Visa, με την οποία κάποιος «επενδυτής» μπορεί να πάρει άδεια παραμονής στη χώρα μας αγοράζοντας ακίνητα από 250.000 ευρώ και πάνω, πρόκειται να διπλασιαστεί στις 500.000 ευρώ. Αυτό επρόκειτο να γίνει στις 31/4, ωστόσο δόθηκε παράταση έως τις 31/7 και ενδέχεται να δοθεί και νέα παράταση.

Πόσο πιθανή είναι μια «φούσκα»;

Κατά τον Λ. Ποταμιάνο δεν είναι, κι αυτό γιατί δεν υπάρχει μεγάλος δανεισμός – το 80% των αγοραπωλησιών γίνεται με μετρητά και μόλις το 20% με δανεισμό. Αν, όμως, υπάρξει διοχέτευση στην αγορά ακινήτων που είναι δεσμευμένα από funds, «ίσως να υπάρξει κάποια διόρθωση. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς πόσα είναι αυτά τα ακίνητα. Τα funds έχουν κάνει λόγο για 300.000, εκ των οποίων τα μισά αναμένουν ότι θα ρυθμιστούν και τα άλλα θα βγουν σε πλειστηριασμό». Κι όλα αυτά την ώρα που έχει αυξηθεί και το κόστος κατασκευής. «Ενώ ήταν γύρω στις 1.200 ευρώ/τ.μ. μέχρι το 2021, από την ενεργειακή κρίση κι έπειτα έχει ανέβει τουλάχιστον στις 1.700 ευρώ/τ.μ.».

Τα πανάκριβα ενοίκια

Μια απλοϊκή σκέψη που μου έρχεται στο μυαλό: φίλος έχει σπίτι στον Άλιμο, τρία λεπτά με τα πόδια από το μετρό, στον πέμπτο όροφο πολυκατοικίας που κατασκευάστηκε το 1998. Ο φίλος αυτός δεν σκοπεύει να πουλήσει ποτέ το σπίτι του (δεν έχει κι άλλο), πιθανώς δεν έχει καμία σημασία για εκείνον εάν κοστολογείται 50.000 ή 500.000 ευρώ. Έχει όμως δύο παιδιά, 23 και 26 ετών, που αμείβονται με 650 και 800 ευρώ, αντίστοιχα, και που κάποια στιγμή θα θελήσουν να νοικιάσουν ένα σπίτι. Πού θα το βρουν;

Ο Λ. Ποταμιάνος λέει πως εδώ και τρία χρόνια προειδοποιούσε γι' αυτό που ζούμε σήμερα, για τα πολύ υψηλά ενοίκια, και τονίζει ότι εάν δεν υπάρξουν παρεμβάσεις, το πρόβλημα θα μεγαλώσει κι άλλο. Τι είδους παρεμβάσεις; «Αρκετά θα μπορούσαν να γίνουν, όπως η στήριξη του εισοδήματος, αλλά και το να δούμε την έννοια της κοινωνικής κατοικίας, από τα κτίρια του δημοσίου. Ξέρετε πόσα κτίρια του δημοσίου παραμένουν ανεκμετάλλετα; Σε κάθε περίπτωση, πάντως, δεν θα πρέπει να υπάρξει παρέμβαση κατά των ιδιοκτητών, η οποία θα μπορούσε να δημιουργήσει άλλα προβλήματα, όπως φοροδιαφυγή».

Πρόσφατα η διαNEOσις δημοσίευσε μια έρευνα σχετικά με τη στεγαστική πολιτική στην Ελλάδα. Όπως λέει στην ATHENS VOICE ο **Ηλίας Νικολαΐδης**, «εκείνο που φαίνεται καθαρά είναι ότι το κόστος στέγασης στην Ελλάδα, αναλογικά με το εισόδημα, είναι σε υψηλά επίπεδα, το πιο υψηλό στην Ευρωπαϊκή Ένωση: 34% του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών για το 2022 σύμφωνα με την Eurostat. Αξίζει να δούμε μερικά ακόμα χαρακτηριστικά τα οποία βοηθούν κάποιον να καταλάβει πού ακριβώς υπάρχει πρόβλημα. Στις πόλεις, περίπου 1 στα 3 νοικοκυριά πλήρωναν το 2021 περισσότερο από 40% του διαθέσιμου εισοδήματός τους για στέγαση – επίσης το πιο μεγάλο ποσοστό στην Ε.Ε. Τα πιο φτωχά νοικοκυριά φαίνεται να έχουν μεγαλύτερο πρόβλημα: σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, το φτωχότερο 20% των ελληνικών νοικοκυριών χωρίς ιδιόκτητη κατοικία πληρώνει 43% (διάμεση τιμή) του εισοδήματός του στο ενοίκιο».

Πώς φτάσαμε ως εδώ και τι μπορεί να γίνει;

Σύμφωνα με τον Η. Νικολαΐδη, «είναι μια πολύ σύνθετη και δύσκολη δουλειά να εκτιμήσει κάποιος ακριβώς τις αιτίες και το σε ποιον βαθμό η καθεμία από αυτές “οδηγεί” το πρόβλημα. Η μεγάλη μείωση των εισοδημάτων με την κρίση της προηγούμενης δεκαετίας, η εισαγόμενη ζήτηση για ακίνητα λόγω και του αυξανόμενου τουρισμού, οι νέες επιλογές αξιοποίησης των ακινήτων μέσω πλατφορμών, το πρόσφατο κύμα πληθωρισμού, καθώς και η σχεδόν πλήρης εξαφάνιση οποιασδήποτε μαζικής κρατικής πολιτικής στήριξης της πρόσβασης σε οικονομικά προσιτή στέγη από το 2012 και μέχρι πριν λίγους μήνες – όλοι αυτοί είναι παράγοντες που πιθανόν να έπαιξαν ρόλο».

Ποιες είναι οι καλές πρακτικές σε άλλες χώρες, σε ό,τι αφορά τη στεγαστική πολιτική, που θα μπορούσαμε να «αντιγράψουμε», ώστε να ανακουφίσουμε κάπως το πρόβλημα; «Πολλές χώρες κάνουν πολλά διαφορετικά πράγματα για την ενίσχυση της πρόσβασης των νοικοκυριών στη στέγη. Μία στις 5 κατοικίες στην Αυστρία είναι ενοικιαζόμενες κοινωνικές κατοικίες, ενώ το 80% των νοικοκυριών δικαιούνται πρόσβαση σε αυτή την “παράλληλη” αγορά ενοικίου. Στη Γαλλία, περίπου 0,45% των μισθών σε σχετικά μεγάλες επιχειρήσεις χρηματοδοτούν μια σειρά παρεμβάσεων – ενοικιαζόμενες κοινωνικές κατοικίες, σημαντικά επιδόματα ενοικίου που τα δικαιούνται περίπου οι μισοί ενοικιαστές κ.λπ. Και πράγματι φαίνεται όλα αυτά να αποδίδουν: τα νοικοκυριά πληρώνουν πολύ λιγότερο για στέγαση σε αυτές τις χώρες. Όμως τα παραπάνω παραδείγματα αφορούν χώρες με στεγαστική πολιτική δεκαετιών, αν όχι αιώνων, και με πολύ διαφορετικές οικονομίες αλλά και αγορές ακινήτων – για παράδειγμα πολύ λιγότεροι μένουν στο ιδιόκτητο σπίτι τους εκεί. Είναι απίθανο να αντιγράψει κάποιος τις παρεμβάσεις αυτές και να τις φέρει γρήγορα και αποτελεσματικά στα μέτρα της Ελλάδας. Είναι, όμως, θετικό το ότι πλέον το θέμα μπαίνει στον τοπικό δημόσιο διάλογο και αναγνωρίζεται η ανάγκη. Είναι σημαντικό το κράτος να αποκτήσει (ξανά και καλύτερα από ό,τι στο παρελθόν) την ικανότητα να σχεδιάζει τέτοια προγράμματα, ώστε, παραδείγματος χάρι, να καταφέρει να αναβαθμίσει και να αξιοποιήσει τα πολλά κενά κτίρια. Είναι δύσκολη η άσκηση που πρέπει να λυθεί: υπάρχει από τη μία πλευρά το οξύ πρόβλημα, αλλά και από την άλλη η κλιματική αλλαγή (που επηρεάζει τόσο τη ζητούμενη ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, όσο και το πόσες νέες κατοικίες μπορούν να “αντέξουν” πολλές περιοχές της χώρας), αλλά και η αγορά των ακινήτων που αναπτύσσεται και συνεισφέρει στην οικονομία της χώρας». **Α**

- 6 -

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΡΕΞΙΜΟ ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ

Ο **Βασίλης Παπαϊωάννου**, γυμναστής - προπονητής δρόμων αντοχής και αρχισυντάκτης του runnermagazine.gr, γράφει στην ATHENS VOICE για τους ιδανικούς δρομικούς προορισμούς στα νότια προάστια

1 Δημοτικό Πάρκο Αθλητισμού και Αναψυχής Καλλιθέας

Βρίσκεται ακριβώς δίπλα στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος και εντός του φιλοξενεί μία χωμάτινη, κυκλική διαδρομή μήκους 600 μέτρων με πολύ καλή ποιότητα χώματος, και εντελώς επίπεδη. Το πάρκο παρέχει ακόμα τη δυνατότητα να τρέξετε σε διαδρομές εντός και περιμετρικά του ΚΠΙΣΝ καλύπτοντας μεγαλύτερες διαδρομές, ενώ ακριβώς δίπλα υπάρχει ο στίβος του ΚΠΙΣΝ καθώς και ένας χώρος με όργανα γυμναστικής και μονόζυγα, αλλά και κολυμβητήριο (εντός του πάρκου). Οι ώρες λειτουργίας του είναι από τις 07.00 έως τις 22.00.

- + Πολύ καλό έδαφος
- + Εύκολη πρόσβαση
- + Εναλλακτικές διαδρομές
- + Άλλες δραστηριότητες (στίβος, όργανα, κολυμβητήριο κ.ά.)

2 Φασκομηλιά, Βουλιαγμένη

Σε μία από τις πιο μαγευτικές περιοχές της Αττικής, ανάμεσα στη Λίμνη της Βουλιαγμένης και τη θάλασσα του Σαρωνικού, στο λόφο που σκεπάζει τα «λιμανάκια», υπάρχει μία έκταση που λέγεται Φασκομηλιά. Ο λόφος αυτός διαθέτει ένα μεγάλο δίκτυο από χωματοδρόμους που είναι σχετικά καλά «πατημένοι», ενώ τα τελευταία χρόνια, μετά από συνεχείς αναδασώσεις, το μέρος έχει αρχίσει να αποκτά και βλάστηση. Οι εναλλαγές της κλίσης είναι συχνές, υπάρχουν όμως δρόμοι που είναι επίπεδοι ή έχουν πολύ μικρές αυξομειώσεις. Το δίκτυο των δρόμων καλύπτει ολόκληρη την επιφάνεια του λόφου – δυστυχώς όμως δεν επικοινωνούν όλοι μεταξύ τους ώστε να σχηματίζουν μία ενιαία διαδρομή. Αξίζει, ωστόσο, να τους ανακαλύψετε τρέχοντας ή περπατώντας και να δημιουργήσετε τις δικές σας διαδρομές.

- + Όμορφη θέα
- + Χωμάτινοι δρόμοι
- + Εναλλαγές τοπίων
- + Συνδυασμός με άλλες διαδρομές (παραλιακή λεωφόρο, Καβούρι)

3 Ασύρματος, Άγιος Δημήτριος

Ο Ασύρματος Αγίου Δημητρίου μπορεί για χρόνια να φιλοξενούσε κεραίες για λογαριασμό της Πολεμικής Αεροπορίας και της ΕΜΥ, σήμερα όμως αποτελεί μία μικρή οάση για τρέξιμο και περπάτημα σε μία από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Αθήνας. Ο χώρος είναι σχετικά αναξιοποίητος, είναι όμως κατάλληλος για βόλτα, είτε τρέχοντας είτε περπατώντας, φιλοξενεί τρία γήπεδα – ένα ποδοσφαίρου, ένα μπάσκετ κι ένα τένις – για όλο τον κόσμο, κι ακόμα ένα πάρκο κυκλοφοριακής αγωγής για τα παιδιά, καθώς και μία παιδική χαρά. Στο εσωτερικό, και συγκεκριμένα στο νότιο τμήμα του πάρκου υπάρχει μία περιμετρική διαδρομή μήκους περίπου 600 μ., που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για προπονήσεις, με χώμα και μικρές εναλλαγές στην κλίση. Δεν είναι, ωστόσο, ιδανική για γρήγορους ρυθμούς. Εναλλακτικά, μπορεί κανείς να τρέξει περιμετρικά του ασυρμάτου, πάνω στο μεγάλο και πλατύ πεζοδρόμιο με τη μια πλευρά να είναι ελαφρώς ανηφορική και την άλλη κατηφορική. Το συνολικό μήκος της περιμετρικής διαδρομής είναι περίπου 1.200 μέτρα.

- + Γήπεδα μπάσκετ και τένις
- + Εύκολη πρόσβαση
- + Άνετο παρκάρισμα

4 Άλσος Νέας Σμύρνης

Το άλσος της Νέας Σμύρνης αποτελεί έναν από τους πιο οργανωμένους και αξιολογους χώρους πρασίνου στο αστικό κέντρο της Αθήνας. Πρόκειται για ένα περιφραγμένο και φυλασσόμενο χώρο, ανοικτό για το κοινό 06.00-21.00 τον χειμώνα και 06.00-23.00 τους καλοκαιρινούς μήνες. Στον χώρο του άλσους θα βρείτε καντίνες, παιδική χαρά, υπάρχουν βρύσες με πόσιμο νερό, υπαίθριο σκάκι και αποδυτήρια.

Η έκτασή του δεν είναι πολύ μεγάλη ώστε να προσφέρει πολλές επιλογές για διαδρομές. Η βασική διαδρομή είναι η περιμετρική (μπλε) που έχει μήκος περίπου 800 μέτρων και πατά πάνω σε πλατύ και τσιμεντένιο μονοπάτι, το οποίο έχει μία αρκετά ανηφορική πλευρά – είναι κάπως τετράγωνο στο σχήμα. Υπάρχει μία ακόμα πιο μικρή διαδρομή μήκους περίπου 500 μέτρων (κόκκινη) με πιο μαλακό και χωμάτινο έδαφος. Επιπλέον, υπάρχουν και δύο μικρά ευθεία και εντελώς επίπεδα δρομάκια στη μία πλευρά του άλσους. Οι διαδρομές αυτές προσφέρονται για περπάτημα, τρέξιμο, με εναλλασσόμενο μάλιστα ρυθμό, ενώ οι υψομετρικές διαφορές είναι ιδανικές για προπόνηση αντοχής. Τέλος, σχεδόν σε όλη την επιφάνεια του άλσους υπάρχει αρκετή φυσική σκιά από τα δέντρα.

- + Φυσική σκιά
- + Δυνατότητα για ανηφόρες
- + Διαθέσιμο νερό
- + Εύκολη πρόσβαση
- + Ιδανικό σημείο για να βρείτε δρομική παρέα
- + Όργανα γυμναστικής

5 Πάρκο Όστρια, παραλία Αλίμου

Πρόκειται για ένα πάρκο που βρίσκεται επί της παραλιακής Λεωφόρου Ποσειδώνος στο ύψος του Αλίμου με έκταση περίπου 25 στρέμματα. Εκεί υπάρχουν φυλασσόμενες εκτάσεις με χόρτο, πλακόστρωτοι δρόμοι, παιδικές χαρές και χώροι δραστηριοτήτων για παιδιά, ενώ πολύ κοντά στεγάζονται γνωστά καφέ. Από τη νότια πλευρά βρέχεται από τη θάλασσα, από τη βόρεια οριοθετείται από την παραλιακή, ενώ ανατολικά συνορεύει με τη μαρίνα του Αλίμου. Το πάρκο βρίσκεται σχεδόν μέσα στη θάλασσα και έχει μοναδική θέα που απλώνεται σε όλο τον Σαρωνικό κόλπο. Η διαδρομή που είναι ιδανική για τρέξιμο καλύπτει περιμετρικά το πάρκο σε μία απόσταση 650 μέτρων. Πατά εξ ολοκλήρου σε πλακόστρωτο, ενώ περνά και από τον παραλιακό δρόμο δίπλα ακριβώς στη θάλασσα που είναι μόνο για πεζούς.

Φυσικά μπορείτε να συνδυάσετε το τρέξιμό σας στο πάρκο και με μερικά ακόμα χιλιόμετρα πάνω στον παραλιακό πεζόδρομο με κατεύθυνση προς Γλυφάδα ή προς Παλιό Φάληρο. Ακόμα, εντός του πάρκου υπάρχουν μικρές εκτάσεις με χόρτο για ασκήσεις, καθώς επίσης και ένα μικρό αμφιθέατρο όπου μπορεί κανείς να εκτελέσει στα σκαλοπάτια ασκήσεις ενδυνάμωσης, αλτικές κ.λπ.

- + Ωραίο περιβάλλον
- + Εύκολη πρόσβαση
- + Χώρος για στάθμευση
- + Χώροι απασχόλησης για τα παιδιά

6 Μαρίνα Γλυφάδας

Η Μαρίνα της Γλυφάδας είναι πάντοτε μια καλή επιλογή για τρέξιμο, κυρίως τους πιο «μοναχικούς» χειμωνιάτικους ή φθινοπωρινούς μήνες, καθώς το καλοκαίρι υπάρχει αρκετή κίνηση λόγω των παραλιών. Ακόμα και τότε, ωστόσο, αν την επισκεφθείτε αρκετά νωρίς το πρωί δεν θα βρείτε ιδιαίτερη κίνηση. Η διαδρομή που μπορεί να τρέξει κανείς ξεκινά από την αρχή του παραδρόμου της παραλιακής στο ύψος της 1ης Μαρίνας Γλυφάδας (Διαδόχου Παύλου) και κινείται μέχρι και το τέλος, όπου συναντά και πάλι την παραλιακή και κάνει αναστροφή. Επειδή η κίνηση γίνεται στον δρόμο και ενίοτε στο πεζοδρόμιο που κινείται παράλληλα, θα πρέπει να είστε προσεκτικοί, να αποφεύγετε να ακούτε μουσική, ενώ πάντοτε θα πρέπει να κινείστε από το ρεύμα κυκλοφορίας που τα οχήματα έρχονται αντίθετα, έτσι ώστε να έχετε τόσο εσείς όσο και οι οδηγοί οπτική επαφή.

Η διαδρομή είναι εντελώς φλατ και ασφάλτινη, ιδανική για συνεχόμενο τρέξιμο, αλλά και πιο γρήγορους ρυθμούς, λόγω και της απουσίας στροφών. Το συνολικό μήκος της είναι 2 χλμ. επομένως με ένα πήγαινε έλα έχετε καλύψει εύκολα ένα 4αράκι! Για όσους επιθυμούν να τρέξουν παραπάνω, μπορούν να συνεχίσουν και μετά το σημείο της αναστροφής προς Βούλα, ωστόσο, στη συνέχεια θα κινηθούν στην παραλιακή λεωφόρο όπου υπάρχει μεν μεγάλο πεζοδρόμιο, όμως η κίνηση των οχημάτων είναι έντονη.

- + Εύκολη διαδρομή
- + Εύκολο παρκάρισμα
- + Ευχάριστο περιβάλλον
- + Δυνατότητα για βουτιά στη θάλασσα αν το επιθυμείτε μετά την προπόνηση

Το καλοκαίρι η Αθήνα ζει στο **ΝΟΤΟ**

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ - Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ο καιρός ζητάει θάλασσα και ήλιο, παραλία και ξεγνοιασιά.
Κι αν για κάποιους οι διακοπές αργούν, στην Αθήνα έχουμε το δικό μας νησί.
Πάμε βόλτα στα νότια προάστια και ζούμε το καλοκαίρι σε 12 υπέροχα στέκια.

Ο ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ ΣΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ

Ξαπλωμένος στην ξαπλώστρα, έχεις τα μάτια κλειστά. Το χέρι σου καίδευει την άμμο και στα αυτιά σου φτάνει μία εξωτική μουσική. Νιώθεις ήδη μίλια μακριά από την καθημερινότητα της πόλης και κάθε γωνιά του μυαλό σου έχει χαλαρώσει εντελώς, όταν έρχεται ένα δροσερό cocktail για να συμπληρώσει την εικόνα της τέλει καλοκαιρινής ημέρας. Αν σου έλεγαν ότι βρίσκεσαι σε κάποια παραλία της Καραϊβικής θα το πίστευες. Στην πραγματικότητα, όμως, απέχεις λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας. Αλλά το Bolívar είναι γνωστό για αυτή του την ιδιότητα: να κάνει το αθηναϊκό καλοκαίρι ακόμη πιο μαγικό.

Σε αυτή την αμμουδερή παραλία με τα κρυστάλλινα νερά μπορείς να περάσεις όλο το πρωί κολυμπώντας, πίνοντας ποιοτικό καφέ, δροσερούς χυμούς ή –ακόμα καλύτερα– τα ξακουστά signature cocktails του Bolívar. Κι αν θέλεις ένα ακόμη πιο ρινέ περιβάλλον, υπάρχει πάντα το gazebo area δίπλα στη θάλασσα, εξοπλισμένο με όλες τις ανέσεις που μπορείς να ονειρευτείς. Όταν αργότερα πεινάσεις, δεν θα χρειαστεί να κουνηθείς καν από την ξαπλώστρα σου, αφού μπορείς να παραγγείλεις ό,τι επιθυμείς σχεδόν σε όλα τα σημεία του Bolívar.

Βέβαια, υπάρχει πάντα κι ο χώρος του εστιατορίου, ιδανικός αν θες να ζήσεις μία αξέχαστη γαστρονομική εμπειρία μαζί με όλη την παρέα ή την οικογένειά σου. Εδώ θα απολαύσεις πρωινό, brunch, lunch και dinner με λαχταριστές επιλογές από τη Μεσόγειο αλλά και με ένα ενδιαφέρον ethnic touch, που χαρίζει στα πιάτα του ο σεφ Aris Jalal. Τι δεν πρέπει να χάσει από το μενού; Σίγουρα την «Greek» ομελέτα από την Άνδρο και τα αφράτα pancakes στον κατάλογο του brunch, αλλά και τα θεϊκά linguini με τον αστακό ή τα κρητικά σιουφιχτά από τον κατάλογο του dinner. Για το τέλος, δοκίμασε το «A Trip to Tradition», τη σιροπιαστή τριλογία με μπακλαβά, κανταΐφι και σαραγλί που σερβίρεται μαζί με μία γενναιόδωρη δόση παγωτό καιμάκι.

Η καρδιά του Bolívar, όμως, χτυπάει τις νύχτες, χωρίς τις οποίες το αθηναϊκό καλοκαίρι δεν θα ήταν το ίδιο... Παγκοσμίας φήμης Djs, signature cocktails (δοκίμασε οπωσδήποτε το Bolívar Premium Mojito) και χορός μέχρι το πρωί. Εκτός από το παρακάτω line up, μην ξεχνάς ότι κάθε βράδυ σε περιμένει και ένα διαφορετικό καλοκαιρινό party που κάνει την κάθε νύχτα, πραγματικά αξέχαστη...

Line up: Σάββατο 1/7: Nina Kravitz, Παρασκευή 7/7: Stella Bossi, Σάββατο 8/7: Artbat, Σάββατο 15/7: KAS:ST, Σάββατο 22/7: Guy Gerber, Σάββατο 29/7: Hot Since 82, Παρασκευή 4/8: Agents of Time, Σάββατο 5/8: Deborah de Luca, Παρασκευή 11/8: Kevin De Vries, Σάββατο 12/8: Dennis Kruz, Σάββατο 2/9: Colyn & Denis Horvat.

● www.bolivar.gr, Fb: Bolivar Beach Bar, Instagram: @bolivarbeachbar

Ο' Canto Pub

Η PUB ΤΟΥ ΑΛΙΜΟΥ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΙΣ ΚΑΛΕΣ ΜΠΙΡΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΣΤΙΜΟ ΦΑΓΗΤΟ

Ανοίγοντας την πόρτα αυτού του πανέμορφου νεοκλασικού, αισθάνεσαι σαν να έχεις μεταφερθεί μονομιάς στην Ιρλανδία, σε κάποια παραδοσιακή ιρλανδέζικη pub. Επιβλητική μπάρα, δερμάτινοι καναπέδες, με το ξύλο να κυριαρχεί και το πράσινο χρώμα να δίνει τον τόνο, η Ο' Canto είναι μια αυθεντική pub, η οποία απευθύνεται σε όλους, από ζευγάρια και παρέες μέχρι οικογένειες με παιδιά!

Στην Ο' Canto Pub θα επιλέξετε ανάμεσα σε 20 βαρελιστές μπίρες, η μία καλύτερη από την άλλη, τις οποίες μπορείτε να συνοδεύσετε τέλεια με εξαιρετικό φαγητό, φτιαγμένο με τις καλύτερες πρώτες ύλες. Δροσερές σαλάτες, νόστιμα ορεκτικά, όπως οι πικάντικες φτερούγες κοτόπουλου και τα μανιτάρια σχάρας, κυρίως πιάτα, σαν τα ζουμερά χοιρινά μπιριζολάκια, μεγάλη ποικιλία από λαχταριστά burgers σαν το Ο' Canto, με μπιφτέκι Black Angus 200gr., καπνιστό μπέικον, ελαφρώς πικάντικο λουκάνικο, γκούντα, οπίον rings και boubon sος, ποικιλίες μπίρας, κρεατικών και λουκάνικων και πολλά άλλα.

Σημειώστε ότι εκτός από τον ατμοσφαιρικό εσωτερικό της χώρας, η Ο' Canto Pub διαθέτει και τρεις αυλές, η μία εκ των οποίων είναι αφιερωμένη στους μικρούς μας φίλους, γεμάτη παιχνίδια, στα οποία θα παίξουν με ασφάλεια, όσο εσείς θα τα λέτε και θα απολαμβάνετε την μπίρα και το φαγητό σας. Κι επειδή οι άνθρωποι της Ο' Canto σέβονται όχι μόνο τους φιλοξενούμενούς τους αλλά και τους γείτονές τους, η παιδική αυλή κλείνει το μεσημέρι από τις 15.00 έως τις 17.30 και από τις 22.00 και μετά για λόγους κοινής ησυχίας. Να πάτε, θα περάσετε τέλεια!

● Αριστοτέλους 31, Άλιμος, 2109831712
Facebook: [ocantopub](#)
Instagram: [o_canto_pub](#)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ**

Ο Τζιτζιρας κι ο Μιτζιρας

ΤΟ ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ

Λουλουδιασμένες γλάστρες, γιρλάντες με λαμπιόνια και από πάνω σου η ψάθινη πέργκολα να φέρνει πάντα το καλοκαίρι. Αυτή η φουντωτή αυλή μετρά πια 40 χρόνια και ακόμη παραμένει σταθερός προορισμός για όλο το Παλιό Φάληρο. Όλοι στη γειτονιά το ίδιο θα σου πουν: «Αν ψάχνεις καλό φαγητό, ψάχνεις τον Τζιτζιρα και τον Μιτζιρα!». Από τα τραπέζια του έχουν περάσει γνωστοί και άσημοι, και όλοι τους επιστρέφουν ξανά και ξανά για τους (διάσημους πια σε όλη την Αττική) μεζέδες του. Για τι να πρωτοποιούμε; Για το πολιτικό κεμπάπ, το πιο νόστιμο και ζουμερό σε όλο το Παλιό Φάληρο; Για το απάκι κοτόπουλο που περιχύνεται με την πεντανόστιμη σάλτσα πορτοκαλιού και σου ανοίγει γευστικά μονοπάτια που ούτε φανταζόσουν; Ή μήπως για τα μαγειρευτά πιάτα ημέρας που βάζουν κάτω ακόμα και εκείνα της μαμάς ακόμα; Και φυσικά δεν γίνεται να μην αναφέρουμε το ορόσημο του Τζιτζιρα και Μιτζιρα: το φοβερό κρεμαστό σουβλάκι με φιλέτο ψαρονέφρι που όταν καταφτάνει στο τραπέζι σταματούν όλες οι κουβέντες... Όλα αυτά, τα συνοδεύεις με καλό χύμα κρασί, παγωμένη μπίρα ή ελληνικά αποστάγματα, και κάπως έτσι τσουγκρίζοντας και τσιμπολογώντας στη δροσιά της υπέροχης αυλής, νιώθεις πώς είσαι ήδη διακοπές, κι ας είναι ακόμη Ιούνης. Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα έως Κυριακή 13.00 με 00.30 – και delivery μέσω efood. **Extra tip:** Εδώ θα οργανώσουν με τον καλύτερο τρόπο κάθε προσωπική ή επαγγελματική σου εκδήλωση.

● Αλκυόνης 77, Παναγίτσα - Παλιό Φάληρο
2109851473, [www.tzitziras-mitziras.gr](#)
Facebook: [Τζιτζιρας & Μιτζιρας](#)

Shakespeare in Love (S.i.L.)

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΓΕΥΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΩΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Κατεβαίνοντας προς το κέντρο του Πειραιά, δίπλα στη διάσημη Τρούμπα συναντάς το S.i.L, στο «γιαχνί σοκάκι». Ένας all day χώρος με industrial και ρετρό design που γεννήθηκε σε ένα εγκαταλειμμένο κτίριο του 1897. Καθρέφτες με κάδρα στους πέτρινους τοίχους, γυαλιστερές μπάλες που κρέμονται από τα ταβάνι, φρέσκα λουλούδια στα τραπέζια, vintage έπιπλα, τεράστια παράθυρα, η βαριά χειροποίητη σιδερένια πόρτα και τα τραπεζάκια έξω στον πεζόδρομο δημιουργούν την ιδανική ατμόσφαιρα για ένα χαλαρό κρασί μετά τη δουλειά ή ένα λαχταριστό πιάτο «πειραγμένης» μεσογειακής κουζίνας.

Πρόσφατα όμως το Shakespeare in Love μας έδωσε έναν ακόμη λόγο να κατεβαίνουμε Πειραιά από νωρίς το πρωί. Εκτός από τον υπέροχο αρωματικό καφέ, το ανανεωμένο μενού του προσφέρει εξαιρετικές επιλογές σε πρωινό και brunch που θα λατρέψεις. Από τα αγαπημένα μας είναι η τζιαπάτα με φιλέτο κοτόπουλο, παρμεζάνα, μαγιονέζα τρούφας και ψητό καλαμπόκι, ενώ στη γλυκιά εκδοχή του brunch ξεχωρίζουν οι αυγοφτέτες με κρέμα πατισερί, φρούτα εποχής και καραμελωμένα αμύγδαλα. Καλοκαιρινό αέρα έχει όμως και το υπόλοιπο μενού που είναι διαθέσιμο όλη την ημέρα και περιέχει πολλά και πολύ πρωτότυπα πιάτα. Ξεκίνα με την μπρουσκέτα με γαύρο μαρινάτο, ραπανάκι και καπνιστή μελιτζάνα, και βάλε στη μέση μια σαλάτα με τρίχρωμη κινόα, κόκκινο λάχανο, κρεμμύδι, ραπανάκι, αγγούρι, καπνιστό σολομό και dressing λεμόνι-τζιντζερ.

Για τη συνέχεια μπορείς να απολαύσεις το μοναδικό σουφικό κοτόπουλο σχάρας και την κροκέτα μουσακά με κρέμα μελιτζάνας, αλλά το πιάτο που αναμφίβολα ξεχωρίζει φέτος στο νέο μενού του S.i.L είναι το φιλέτο φρέσκου τόνου με σάλτσα αγριομάραθου. Η παιχνιδιάρικη λίστα cocktail με ονόματα εμπνευσμένα από τα κείμενα του Σαίξπηρ εξακολουθεί να σε καλεί να μείνεις μέχρι αργά για να δεις να ανάβουν τα δεκάδες λαμπάκια που στολίζουν το στενό και να απολαύσεις την παρέα, τη βραδιά και τη μοναδική ενέργεια του μέρους.

● Αγίου Σπυρίδωνος 3,
Πειραιάς, 2104131999,
www.sil-shakespeareinlove.gr,
Fb: S.i.L Shakespeare in Love
Instagram: s.i.l_shakespeare_in_love

The Vouliagmeni Peninsula Restaurant

Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΣΟΥ
ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ
ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΡΙΒΙΕΡΑ

Είναι η καινούργια άφιξη στην Αθηναϊκή Ριβιέρα και παρότι λίγες μόνο εβδομάδες ανοιχτό, το στέκι αυτό έχει ήδη καταφέρει να γίνει σημείο συνάντησης στα Νότια Προάστια. Ίσως επειδή το The Vouliagmeni Peninsula Restaurant συνδυάζει ένα ειδικό σκηνικό (σ.σ. ο πανέμορφος χώρος του βρίσκεται ακριβώς μπροστά στη θάλασσα) με εκπληκτικό φαγητό. Το μενού βασίζεται στη μεσογειακή κουζίνα, χωρίς όμως να λείπουν οι ιταλικές αναφορές, πράγμα που σημαίνει ότι εδώ θα δοκιμάσεις μερικά αξέχαστα νόστιμα πιάτα. Για παράδειγμα, το Robata Octopus με χταπόδι που ψήνεται στα κάρβουνα για να σερβιριστεί ύστερα πάνω σε πουρέ πατάτας, σίγουρα θα το θυμάσαι για καιρό, το ίδιο και τη ναπολιτάνικη πίτσα με τη χειροποίητη ζύμη που φτιάχνεται εδώ καθημερινά (όπως άλλωστε και κάθε τι άλλο). Οι χορτοφαγικές επιλογές, πολλές και νόστιμες, αξίζουν την προσοχή σου είτε είσαι χορτοφάγος είτε όχι, γιατί κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί σε εκείνο το εκπληκτικό pesto με χειροποίητα ζυμαρικά Strozzapreti... Στο The Vouliagmeni Peninsula, μπορείς να έρθεις και για ένα (γενικώς ομολογούμενος συγκλονιστικό) cocktail, ενώ σύντομα θα σερβιρεται και brunch. Χωρίς αμφιβολία πρόκειται για ένα στέκι που θα συζητηθεί πολύ το φετινό καλοκαίρι.

Ώρες λειτουργίας: καθημερινές ανοιχτά από τις 17.00
Σαββατοκύριακα από τις 13.00

● Λ. Ποσειδώνος 17, Βουλιγαμένη, 2108900216,
www.peninsula-athens.gr, Fb: Peninsula,
Instagram: @peninsularestaurant

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ

Nami Sushi

ΤΟ «ΜΥΣΤΙΚΟ» ΤΗΣ ΓΕΥΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΛΥΦΑΔΑ

«Feel the vibe and live an authentic Japanese experience». Η φράση αυτή δεν θα μπορούσε να περιγράψει καλύτερα τις μοναδικές στιγμές που μας προσφέρει εδώ και 7 χρόνια το βραβευμένο Nami Sushi. Το Nami Sushi, δημιουργία του Industrial Designer Αλέξη Αγγελίδη, με βαθιά εκτίμηση για την ιαπωνική κουλτούρα και αισθητική και σεβασμό στην παραδοσιακή ιαπωνική κουζίνα, πειραματίζεται και δημιουργεί fusion πιάτα με άριστη πρώτη ύλη και διαλεκτά τοπικά υλικά.

Από τα ορεκτικά, ξεχωρίζουν το φρεσκοτάτο Tuna tataki με yuzu sauce, το ιδιαίτερο Gyoza με γαρίδες και χτένια και η υπέροχη Crispy Salmon Salad με jalapeños sauce, ενώ από τα κυρίως το ασύλληπτο Wagyu Udon, καθώς και το μοναδικό εξαιρετικής ποιότητας Chilean Seabass κάνουν τη διαφορά. Από τα signature Nami Maki Special Rolls, στις δημοφιλείς και αγαπημένες επιλογές των επισκεπτών ανήκουν τα κορυφαία Salmon Teriyaki roll, Golden Dragon roll και φυσικά το "must try" White Dragon roll.

Στα best sellers των γλυκών top θέση έχει το ιδιαίτερο semifreddo με yuzu, ενώ από τη λίστα των εξαιρετικών cocktails, που έχει επιμεληθεί ο βραβευμένος Αχιλλέας Πουλημένος, ξεχωρίσαμε το ψαγμένο Nami (με Sake, Lime, Flower, Shisho Leaves και Ginger Foam) και το μοναδικά αρωματικό Jasmine for Two (με Gin Infused, Green Tea και Jasmine Flowers).

● Κύπρου 65, Γλυφάδα 2108985555, 2108985533
Fb: NAMISushi Instagram: nami.temakeria

Φάτα Μοργκάνα

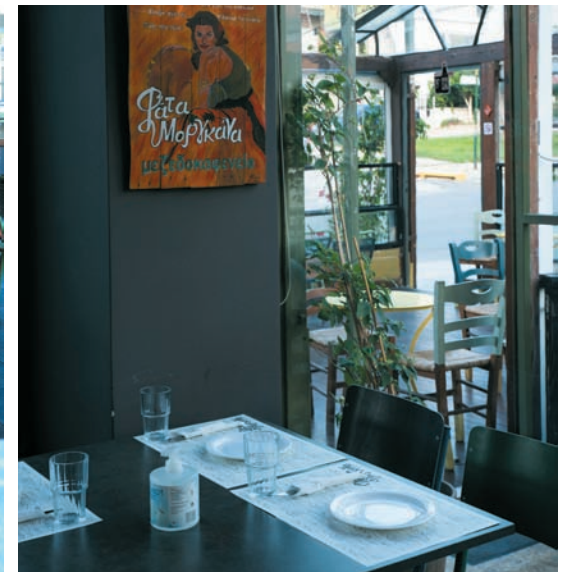
ΕΝΑ ΜΕΖΕΔΟΚΑΦΕΝΕΙΟ ΠΟΥ ΘΑ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣΤΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ!

Προσεγγίμενο σε όλα του και απόλυτα φιλόξενο, το νεανικό μεζεδοκαφενείο Φάτα Μοργκάνα έχει ξεπεράσει τα σύνορα της Ηλιούπολης και έχει γίνει το αγαπημένο στέκι των νοτίων προαστίων. Όπως δηλώνει χαρακτηριστικά ο ιδιοκτήτης Γιώργος Θάνας: «Το μαγαζί άνοιξε το 2019. Από την ομάδα της Φάτα Μοργκάνα έχουν περάσει πολλά άτομα τα τελευταία χρόνια τα οποία θέλω να ευχαριστήσω για τη συνεισφορά τους. Αυτή τη στιγμή είμαστε όλοι χαρούμενοι που στην ομάδα μας έχουμε ως head chef τον Μάρκο Μαρκάκη, έναν νέο μάγειρα με μεράκι και γνώση για ένα γευστικό αποτέλεσμα, καθώς και τον Κώστα Παντοκλήδη. Επίσης, έχουμε τα κορίτσια που με χαμόγελο εξυπηρετούν τον κόσμο που έρχεται για να χαλαρώσει και να περάσει καλά (Χριστίνα Ταχιράι, Αναστασία Φειζούλα, Αντωνία Κριτσιμά, Ελευθερία Γεωργοσοπούλου)».

Η ζωή κυλάει όμορφα εδώ, στον καλαίσθητο εσωτερικό ή στον δροσερό εσωτερικό χώρο του Φάτα Μοργκάνα, με τέλειες επιλογές για όλες τις ώρες της ημέρας, καθώς οι άνθρωποι του φροντίζουν τα πάντα στην παραμικρή τους λεπτομέρεια. Έτσι, προμηθεύονται άριστες πρώτες ύλες, διατηρούν συνεργασίες με μικρούς παραγωγούς και εταιρείες και φροντίζουν τα πάντα που μας προσφέρουν να είναι ιδιαίτερα. Η μέρα ξεκινάει με καλοφτιαγμένο specialty καφέ 100% Arabica, ένα blend από Κολομβία, Βραζιλία και Ουγκάντα, που το Φάτα Μοργκάνα προμηθεύεται από την ελληνική εταιρεία Handpickers, ενώ καθημερινά 11.00 με 14.00 η κουζίνα ετοιμάζει νόστιμο και χορταστικό brunch. Ανάμεσα στα άλλα, θα βρείτε ομελέτα με διάφορα λαχανικά, απάκι και γκούντα, croque madame, scrambled eggs σε κρουασάν βουτύρου, αλμυρά pancakes με κοτόπουλο, τηγαντό αυγό, γκούντα και σος μουστάρδας!

Το μεσογειακό μενού του Φάτα Μοργκάνα κινείται στη λογική του share, όπως είναι και το μαγαζί, παρεϊστικό δηλαδή, με πιάτα που ταιριάζουν απόλυτα για τη μέση για να δοκιμάσουμε όσο τον δυνατόν περισσότερα! Να σας προτείνουμε τη δροσερή ανάμεικτη σαλάτα με φρούτα εποχής και βινεγκρέτ εσπεριδοειδών αλλά και τη νποιώτικη, με ντοματίνια, αγγούρι, πιπεριά, κρεμμύδι, ελιές, καπαρόφυλλα, κριθαρομπουκιές και γαλομυζήθρα Κρήτης. Τα ορεκτικά είναι όνομα και πράγμα, που λένε, σαν τη χειροποίητη τυροκαυτερή, το ξύγαλο Σπετείας, τη φάβα με κρεμμύδι και ελιές Καλαμών, τις τυροκροκέτες με μαρμελάδα ντομάτας. Τι άλλο να βάλετε στη μέση ή να πάρετε μόνο για τον εαυτό σας; Φοβερή μπρουσκέτα με μελιτζανοσαλάτα και κονφί ντομάτας, πεντανόστιμη χοιρινή τηγανιά με πιπεριές, μουστάρδα, πάπρικα και μυρωδικά, το αζεπέραστο πείνιρλι με κοτόπουλο, λαχανικά, μπεσαμέλ μουστάρδας και κεφαλογραβιέρα Αμφιλοχίας! Όλα αυτά μπορείτε να τα συνδυάσετε ιδανικά με κάποια πολύ ιδιαίτερα μονοποικιλιακά αποστάγματα, όπως η Μαλαγουζιά, το Μούχταρο και το Hefebrand, σε ένα χώρο που συχνά διοργανώνει events, όπως live ή stand up comedy, γι' αυτό να γίνεται φίλοι στα social να μαθαίνετε γι' αυτά εγκαίρως. Δευτέρα 17.00-02.00, Τρίτη έως και Κυριακή 11.00-02.00.

● Λεωφόρος Μαρίνου Αντύπα 84,
Ηλιούπολη, 2109910980
Fb: Φάτα Μοργκάνα
Instagram: fatamorgana_kafeneion

Κοσμικόν

ΤΟ ΓΑΛΑΚΤΟΜΠΟΥΡΕΚΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΜΕΓΑΛΩΣΕ

Την ώρα που το Κοσμικόν ψήνει το φημισμένο του γαλακτομπούρεκο σταματάει κάθε κίνηση, οι περαστικοί σαν υπνωτισμένοι ακολουθούν την ευωδιά της κρέμας, ολόκληρος ο κόσμος μοσχοβολά βούτυρο και φρέσκο γάλα. Ήταν το 1961 όταν ο Λεωνίδας Παλαμίδης και ο Δημήτρης Τελώνης ανοίγουν το πρώτο Κοσμικόν στον Άγιο Νικόλα. Τα γλυκά τους είναι τόσο νόστιμα που σύντομα όλη η Αθήνα συρρέει εδώ για να τα δοκιμάσει σχηματίζοντας ουρές στο μικρό πεζοδρόμιο. Αργότερα, η σκυτάλη θα περάσει στις επόμενες γενιές, καινούργια καταστήματα θα ανοίξουν σε όλη την πόλη και κάπως έτσι η ζαχαρένια ιστορία θα συνεχιστεί μέχρι τις μέρες μας, πάντα όμως με την ίδια εμμονή στην ποιότητα των υλικών. Ειδικά η συνταγή του φημισμένου γαλακτομπούρεκου δεν έχει αλλάξει ούτε στο ελάχιστο. Ακόμα φτιάχνεται με φρέσκο γάλα, ολόφρεσκα αυγά, σιμιγδάλι, χειροποίητο φύλλο και το καλύτερο βούτυρο που υπάρχει, ακόμα μας κάνει να παραμιλάμε σε κάθε μπουκιά. Εκτός από το θεϊκό αυτό γαλακτομπούρεκο θα βρεις ακόμα πάστες, τάρτες και κοκάκια, custom made τούρτες (κατά παραγγελία), του κόσμου τα σιροπιαστά και ό,τι άλλο γλυκό ονειρεύεσαι. Ειδική μνεία αξίζει και στο ολόφρεσκο παγωτό ημέρας που φτιάχνεται με αγνό γάλα και σε πάει μία βόλτα στον Παράδεισο. Ακριβώς όπως και το καλύτερο γαλακτομπούρεκο του κόσμου. Extra tip: Το Κοσμικόν αναλαμβάνει και βαπτίσεις.

● Αγ. Νικόλαος: Λ. Ιωνίας 104, 2108649124 / Αγ. Ελευθέριος: Χρυσοστόμου Σμύρνης 69, 2102023350 / Π. Φάληρο: Αγ. Αλεξάνδρου 102 & Ζησιμοπούλου, 2109811677 / Αγ. Μαρίνα: Ιερά Οδός 335, 2105447828 / Γλυφάδα: Πλ. Βάσως Κατράκη 6, 2108943919 / Αγ. Παρασκευή: Χαλανδρίου 34, 2106086337
kosmikon.eu, Fb: Ζαχαροπλαστεία Κοσμικόν

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ

ψ...art με θέα

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΜΕ ΘΕΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ

Δροσιά θαλασσινή, φοβερή θέα στο γαλάζιο του Σαρωνικού και στο υπέροχο Μικρολίμανο, εκλεκτή ψαροφαγία, άριστη εξυπηρέτηση και πολύ καλές τιμές είναι τα βασικά χαρακτηριστικά αυτού του ξεχωριστού εστιατορίου, που είχε ήδη κερδίσει τις εντυπώσεις από όταν είχε τη βάση του στο Γκάζι, πριν μετακομίσει στην αγαπημένη Καστέλλα.

Σε μια από τις πιο όμορφες βεράντες της αθηναϊκής Ριβιέρας, θα απολαύσετε τα πιο νόστιμα της θάλασσας, με τον ιδιοκτήτη και σεφ, Αρτέμη Δαρζέντα, να δίνει προσοχή και στην παραμικρή λεπτομέρεια. Φρέσκα ψάρια από την Ικαρία και την Αντίπαρο, χταπόδια και καλαμάρια από τη Μυτιλήνη, γαρίδες από τον Αμβρακικό, υπέροχη φάβα δικής του παραγωγής από τη Σαντορίνη και πολλά ακόμη νόστιμα και διαλεχτά συνθέτουν τον κατάλογο του ψ...art με θέα. Να σας προτείνουμε το εξαιρετικό καπνιστό σκουμπρί (που το καπνίζουν εδώ), τον φοβερό θαλασσινό παστουρμά από μαγιάτικο, το πεντανόστιμο καρπάτσιο λαβράκι με τζίντζερ και κόλιανδρο, το αξεπέραστο σεβίτσε καραβίδας.

Όλα αυτά μπορείτε να τα συνδυάσετε τέλεια με κάποια από τις περίπου 70 ετικέτες κρασιού από τον ελληνικό αμπελώνα, αλλά και με φίνα αποστάγματα, περίπου 60 διαφορετικά ούζα και τσίπουρα φερμένα απ' όλη την Ελλάδα. Ανοιχτό καθημερινά από τη μία μετά το μεσημέρι, με την κουζίνα να σερβίρει έως και τα μεσάνυχτα.

● Παπαναστασίου 60, Καστέλλα, 2103466896
www.psiart.gr, Fb: fishart 68

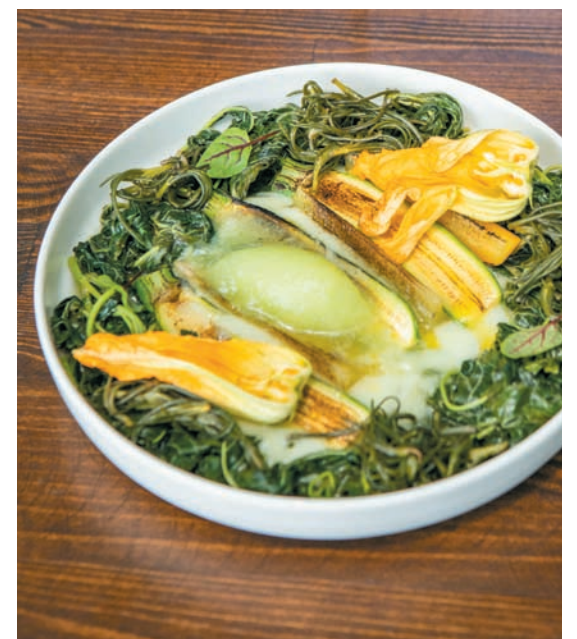
ΝΟΣΤΙΜΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΕ ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΥΛΙΚΑ

Νέα άφιξη στην Ηλιούπολη που, η αλήθεια είναι, έχει ήδη αρχίσει να συζητείται πολύ. Το Ether (αιθέρας) θα σας κερδίσει με το καλημέρα – ή με το καλησπέρα. Προσεγμένοι και καλαισθητός εσωτερικός χώρος, αλλά και μια δροσερή αυλή με δύο μεγάλες μουριές συνθέτουν το σκηνικό που θα συναντήσετε, μαζί με το ζεστό καλωσόρισμα των ανθρώπων του Ether, οι οποίοι μας υποδέχονται και μας περιποιούνται με τον τρόπο που θα έκανε ένας αγαπημένος φίλος.

Και πάμε στον κυρίως λόγο για τον οποίο θα έρθετε εδώ, που δεν είναι άλλος από το φαγητό. Η φιλοσοφία είναι μεσογειακή, μοντέρνα κουζίνα, με άριστης ποιότητας και πάντα εποχιακά υλικά – γι' αυτό και το μενού θα αλλάζει ανάλογα με την εποχή. Στην ορεν κουζίνα, ο σεφ και η ομάδα του ετοιμάζουν καθημερινά γευστικά πιάτα, όπως τα φοβερά σιγομαγειρεμένα χοιρινά μάγουλα, με αρακά, καρτό, πουρέ αγκινάρας, φρέσκα μυρωδικά και αυγολέμονο, το πεντανόστιμο ψάρι ημέρας στη σχάρα, με χόρτα εποχής τσιγαριαστά και σάλτσα κακαβιάς, το λαχταριστό κοτόπουλο με σκιουφιχτά ζυμαρικά με σάλτσα κοκκινιστή και ξηρό ανθότυρο Κρήτης. Και πολύ συχνά, δίπλα στα 17 πιάτα του μενού θα βρείτε και κάποια πιάτα ημέρας, τα οποία αποτελούν έμπνευση της στιγμής του σεφ και της ομάδας, την ώρα που έχουν πάει να διαλέξουν τα ψώνια τους στην αγορά. Τι να πρωτοπάρει κανείς απ' όλα αυτά, θα σκεφτεί κανείς, αλλά εδώ είναι απόλυτα ταιριαστή η λογική του share: τα μοιραζόμαστε με την παρέα. Επιπλέον, η ομάδα ετοιμάζει καθημερινά εδώ ολόφρεσκο χειροποίητο ψωμί, αλλά και αξεπέραστες πίτες κάθε Κυριακή – σαν την πίτα με χόρτα εποχής και σάλτσα φέτας!

Όλα αυτά μπορείτε να τα συνδυάσετε τέλεια με κάποια από τις περίπου 30 ετικέτες της wine list, όλες από τον ελληνικό αμπελώνα συν δύο γαλλικές, με ελληνικές μπύρες, αλλά και με δύο προτάσεις κοκτέιλ. Ανοιχτά Τρίτη - Σάββατο 19.00-01.00 και Κυριακές 13.00-17.00 και Ξανά 19.00-01.00.

● Πριάμου 2, Ηλιούπολη, 2109919499

ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΣΤΗΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΜΕ ΤΟ ΜΑΜΑΔΙΣΤΙΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

Η καλή ημέρα δεν φαίνεται μόνο από το πρωί, αλλά και από το πρωινό της. Εμείς σου έχουμε το κατάλληλο brunch spot στη νότια πλευρά της πόλης, εκεί που όλα κυλούν πιο χαλαρά. Το UMAMA, στην Ηλιούπολη, μας περιμένει καθημερινά με έναν καλοφτιαγμένο specialty καφέ και πολλές χορταστικές επιλογές brunch. Στα must try είναι η ομελέτα με καπνιστή γαλοπούλα, τσένταρ, μανιτάρια πορτομπέλο και φοκάτσια, αλλά και το λαχταριστό Croque madame, με τηγανητό αυγό, φέτες από ψωμί μπριός, γκούντα, καπνιστή γαλοπούλα και mozzarella γραβιέρας. Πλέον, υπάρχουν και κάποιες vegan προτάσεις – εξίσου πεντανόστιμες. Αν δεν είστε του καφέ, μπορείτε να συνοδεύσετε το πιάτο σας με κάποιο τσάι, ρόφημα σοκολάτας, φυσικό χυμό ή χυμό detox ή κάποιο πρωτεϊνούχο ρόφημα.

Η μέρα συνεχίζει με την ίδια νοστιμιά, καθώς η κουζίνα αφιερώνεται σε αυτό που όλοι αγαπάμε, στα ζουμερά burgers, σε μεγάλη ποικιλία γεύσεων και συνδυασμών, φτιαγμένα μόνο με 100% Black Angus κιμά (ανεπανάληπτο το Diablo, με 150γρ. μπριζέκι Black Angus, chili con carne, μπέικον, φρέτα spicy, hashbrown, κέτσαπ και μουστάρδα).

Ένα ακόμη μεγάλο ατού του Umama είναι τα φοβερά καλοκαιρινά cocktails του και τα κρασιά που συνδυάζονται και με το σωστό σιμπολόγημα: ένα πλατό αλλαντικών και τυριών που δεν θα λείπει τίποτα. Προτείνουμε να δοκιμάσετε το προσούτο, το απάκι χοιρινό, το παστράμι γαλοπούλας, καθώς και λαδοτύρι Άνδρου! Να θυμάστε ότι όλα τα πιάτα είναι χειροποίητα, φτιαγμένα με άριστες πρώτες ύλες και με ένα μαμαδιστικό και σπιτικό τρόπο, εξ ου και η κατάληξη -mama. Καθημερινά από τις 8 το πρωί έως τις 11 το βράδυ, με το brunch να σεβρίζεται 10.00 με 14.00.

● Ανδρέα Παπανδρέου 7, Ηλιούπολη, 2110135158

www.umama.gr Fb:UmamaAthens

Instagram: umama_athens

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ

Η ΤΥΡΟΠΙΤΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ!

Νέα Σμύρνη, μια περιοχή που θυμίζει ακόμα γειτονιά. Σε αυτή τη γειτονιά, πολύ κοντά στο γήπεδο του Πανιωνίου, μια αγαπημένη μυρωδιά σε συνεπαίρνει από νωρίς το πρωί: τυρόπιτες, που μόλις ξεφουρνίστηκαν, φρέσκιες και λαχταριστές!

Πρόκειται για τις ξακουστές τυρόπιτες (αλλά και κρεατόπιτες) του Νίκου, της οικογενειακής επιχείρησης που βρίσκεται, πλέον, στην τρίτη γενιά της, έχοντας ως αφηγήτρια το 1977 και τον παππού Νίκο ο οποίος, ερχόμενος από τη Σμύρνη, έφερε μαζί του και τις αξεπέραστες συνταγές για τυρόπιτες και κρεατόπιτες που παραμένουν αναλλοίωτες μέχρι και σήμερα.

Η τρίτη γενιά, λοιπόν, επιμένει στην παράδοση: ετοιμάζει τα πάντα καθημερινά εδώ, στο εργαστήριό της, χρησιμοποιώντας άριστες πρώτες ύλες, οι οποίες έρχονται από τοπικούς προμηθευτές – είπαμε, γειτονιά. Και μαζί με αυτές τις φημισμένες τυρόπιτες και κρεατόπιτες θα βρείτε και πολλές ακόμη νοστιμιές, όπως η κρεατόπιτα με τυρί, αλλά και με μοσχαρίσιο κιμά που μαγειρεύεται καθημερινά εδώ. Επίσης, την πεντανόστιμη κοτόπιτα, φτιαγμένη κι αυτή με δική τους συνταγή, με φιλέτο κοτόπουλο και πολύχρωμες πιπεριές. Και δίπλα σε όλα αυτά, χορταστικά πείνιρλι, αγαπημένες λουκανικόπιτες, αζέχαστες ζαμπονοτυρόπιτες, λαχταριστές κασερόπιτες! Ο Νίκος θα σας προσφέρει και κάποιες εξίσου εξαιρετικές γλυκές γεύσεις, χειροποίητες και αυτές, όπως η σπιτική μπλόπιτα, η μπουγάτσα, τα φρέσκα μπισκότα και κέικ, ενώ από νωρίς το πρωί θα σας τονώσει με καλοφτιαγμένο καφέ για να ξεκινήσει η μέρα με τον καλύτερο τρόπο! Καθημερινά 06.30 με 21.00.

● Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 36,

Νέα Σμύρνη, 2109356865

www.onikos.gr, Facebook: nikostyropita

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Look

Summer outfit essentials by **Tommy Jeans**

Tια τις διακοπές ή τις ζεστές μέρες στην πόλη δεν χρειάζεσαι πολλά. Για εκείνη ένα ριγέ φόρεμα με ανάγλυφη πλέξη, μια casual τσάντα και flatforms και για εκείνον ένα σετ πουκάμισο-βερμούδα με logo print και ένα καπέλο για τον καυτό

ήλιο της Ελλάδας. Αυτά και άλλες πολλές ιδέες για καλοκαιρινά outfit θα βρεις στην καλοκαιρινή συλλογή της **Tommy Jeans** που συνδυάζει στιλ, ποιότητα και μόδα. Πιάσε και ένα δροσερό κοκτέιλ και φύγαμε για καλοκαιρινές εμπειρίες!

Επιμέλεια
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

KATERINA MAKRIYIANNI

Σκουλαρίκια sparkle mini fan extra small €110

KALOGIROU

Τσάντα Jacquemus Le Grand Chiquito €790

SWATCH

Ρολόι Healing από την Pride Collection €85

KARL LAGERFELD

Ολόσωμη φόρμα €419

CHIARA FERRAGNI

Γυαλιά ηλίου

CALZEDONIA

Μπουστάκι σουτιέν και σλιπ μπικίνι με λαμέ όψη Lisbona €20

Τα ωραιότερα ελληνικά ηλιοβασιλέματα: στην Οία, στη Φαλάσσαρνα Κρήτης, στην Πορτάρα της Νάξου, στο μπαλκόνι σου με καλή παρέα

MAC COSMETICS

Κραγιόν Locked Kiss

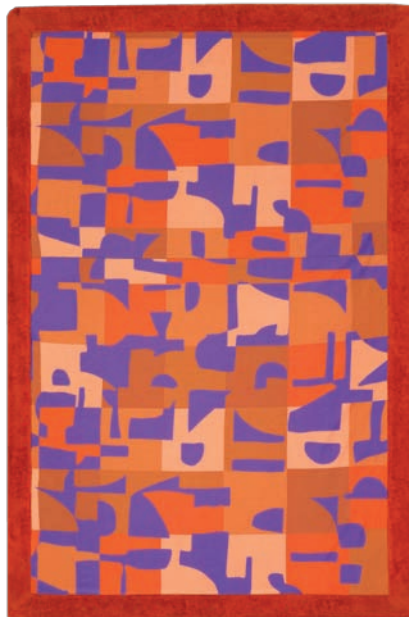
INTIMISSIMI

Babydoll από τούλι και δαντέλα Fearless Femininity €42,90

CATRICE

Πινέλο για ρουζ Who I am

SUN OF A BEACH

Πετσέτα θαλάσσης €120

KURT GEIGER X MATTHEW WILLIAMSON

Σαγιονάρες €69

CLINEA

Γελ κρέμα ενίσχυσης λάμψης με χρώμα Tint n' Glow

CONVERSE

Αθλητικά All Star Move €100

CITY GUIDE

Κολωνάκι καλεί Νόβισαντ με «Λοξές στρατηγικές»

Η Alma Gallery ενώνει τις δυνάμεις της με τη σέρβικη αίθουσα τέχνης Bel Art σε μια ομαδική έκθεση ανταλλαγής δυναμικού, τεχνικών και ιδεών

Αραγε τελείωσε/ Μήπως κάτι λείπει/ Απλά συνέχισε/ Κάνε ένα κενό σημαντικό βάζοντάς το σε περίτεχνη κορνίζα/ Ξεφορτώσου μια ανησυχία... Τέτοιες παραινέσεις περίμεναν στα μέσα της δεκαετίας του 1970 όποιον άνοιγε τις «*Oblique Strategies*», το μαύρο κουτί με τις 115 χειροποίητες κάρτες που δημιούργησαν ο ζωγράφος Peter Schmidt και ο περίφημος μουσικός Brian Eno. Οι «*Λοξές στρατηγικές*» τους είχαν ως αποστολή να δίνουν «χρήσιμες» συμβουλές δημιουργίας, αλλά και αποσυμπίεσης με μια μέθοδο που ηρέπεται στα κινεζικά μπισκοτάκια της τύχης, προκειμένου να απαντηθούν διλήμματα και προβληματισμοί που ταλανίζουν καλλιτέχνες και κοινό. Ρέποντας προς την ελευθεριότητα και το χάος, ήθελαν να προκαλούν, να διεγείρουν και να κατάρχουν κάθε σχέση με τα υπάρχοντα νοήματα, προκειμένου να παράγουν νέα.

Σ' αυτό το παιγνιώδες εγχείρημα και στις συμβουλές του για καλή τύχη βρίσκεται σύμφωνα με τον συνάδελφο δημοσιογράφο, ραδιοφωνικό παραγωγό και συγγραφέα Στέφανο Τσιτσόπουλο «η κατανόηση της πολυμορφικής γλώσσας» της ομότιτλης ομαδικής έκθεσης που επιμελείται στην γκαλερί Alma, «αλλά και τα κλειδιά, οι τεχνικές της μετάφρασης, των έργων, του στιλ και της ιδιοσυγκρασίας» των συμμετεχόντων καλλιτεχνών.

Καρπός συνεργασίας της κολωνακιώτικης αίθουσας με την γκαλερί Bel Art από το Νόβισαντ, το αφιέρωμα παρουσιάζει κολάζ και έργα ζωγραφικής των Ανδρέα Βούσουρα, Irena Kovac, Κωνσταντίνου Λάτσιου, Maya Erdeljanin, Halid Chrisinas-Elaggan και Monika Sigeti. Εικαστικοί, οι οποίοι «επικοινωνούν αλλά και απέχουν, συγκοινωνούν μα και τηρούν αποστάσεις ο ένας από τον άλλον». Επιχειρώντας έναν διάλογο με τους Schmidt, Eno και το διάσημο μαύρο κουτί-τρόπο σκέψης τους, και παρά τις διαφορές τους, σε αυτή τη σύμπραξη οι έξι δημιουργοί έχουν, σύμφωνα με τον επιμελητή, πολλά κοινά. «Αποφεύγουν τη διαύγεια και την ευκρίνεια, τα υποκείμενά τους είναι έκθετα σε κάθε πλάνη, οικειοποιούνται, δανείζονται, αντιστρέφουν, μεταπλάθουν, μετατάσσουν και ενσωματώνουν νοήματα μέσα σε νοήματα ακολουθώντας ακόμα έναν χρυσό κανόνα των «*Λοξών Στρατηγικών*»: Κάνε μια ξαφνική, καταστροφική, απρόβλεπτη ενέργεια: Ενσωμάτωσε». - **Ιωάννα Γκομούζα**

INFO Alma Gallery, Υψηλάντου 24, Κολωνάκι, Διάρκεια έκθεσης: 29 Ιουνίου - 22 Ιουλίου, Εγκαίνια: Πέμπτη 29, Ιουνίου στις 19:00-22:00. Ημέρες & ώρες λειτουργίας: Τρ., Πέμ., Παρ. 11:00-20:00, Τετ., Σάβ. 11:00-15:00

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

13

1 Ο πρωτοπόρος Ιάννης Ξενάκης

Καινοτόμος συνθέτης, θεωρητικός της μουσικής, αρχιτέκτονας και μαθηματικός, άφησε ανεξίτηλο το χνάρι του στην επικράτεια του ηλεκτρονικού ήχου. Διπλό κάλεσμα για την πορεία του μας επιφυλάσσει το ΕΜΣΤ, σε συνεργασία με το Μουσείο της Μουσικής-Φιλαρμονική του Παρισιού και το ΚΣΥΜΕ-Ωδείο Αθηνών. Η έκθεση «*Ιάννης Ξενάκης: Ηχητικές Οδύσσειες*», μέσα από φωτογραφίες, αρχιτεκτονικά σχέδια, απεικονιστικές παρτιτούρες, μακέτες και ανέκδοτο ακουστικό υλικό, ρίχνει φως στην προσωπική του ιστορία και στην εικαστική, λογοτεχνική και μουσική παραγωγή του. Παράλληλα, το αφιέρωμα «*Ο Ξενάκης και η Ελλάδα*» διερευνά την πολύπλοκη σχέση του με την πρώτη του πατρίδα, από τα χρόνια στη Γαλλία μετά την καταδίκη του σε θάνατο έως την επιστροφή του στην Ελλάδα μετά από 27 χρόνια αυτοεξορίας και την καταξίωσή του.

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, 29 Ιουνίου-7 Ιανουαρίου 2024

Ο Ιάννης Ξενάκης στο Ηρώδειο για τη «*Βραδιά Ξενάκη*» το 1983, Αρχείο ΚΣΥΜΕ, Ωδείο Αθηνών

Θέατρο, συναυλίες, εκθέσεις. Πολιτιστικές προτάσεις που μας εντριγκάρουν

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

2 Βωβός Χίτσκοκ μετά μουσικής

Ένας παράξενος, νευρωτικός ενοικιαστής στο Λονδίνο πριν τον Μεγάλο Πόλεμο, η όμορφη κόρη της σπιτονοικοκυράς του, ο ντετέκτιβ που τη φλερτάρει κι ένας κατά συρροή δολοφόνος. Παραγωγής 1927 και προάγγελος του στυλ του μεγάλου μετρ του σασπένς, το αριστουργηματικό μελόδραμα «*The Lodger: A Story of the London Fog*» έρχεται στο «*Θερινό σινεμά*» του Μεγάρου. Ήχο θα του δώσει με πρωτότυπη μουσική του ο συνθέτης και πιανίστας **Στάθης Άννινος**, ερμηνεύοντάς τη ζωντανά ο ίδιος σε πιάνο, τσέμπλαο και συνθεσάιζερ.

Κήπος του Μεγάρου, 30 Ιουνίου στις 21:00

3 Οι Florence and The Machine στο Ejekt Festival

Τέσσερα χρόνια μετά τις εμφανίσεις τους στο Ηρώδειο και στο κλειστό Γαλατσίου, η μπάντα-φαινόμενο με τη γεμάτη ενέργεια περφόρμερ Florence Welch κατηφορίζει στην παραλιακή. Στο πλαίσιο της Dance Fever Tour παρουσιάζουν το ομώνυμο άλμπουμ που κυκλοφόρησε τον Μάιο, καθώς και όλες τις μεγάλες επιτυχίες τους. Όσοι πιστοί, προσέλθετε για «*Dog Days Are Over*», «*Queen Of Peace*», «*King*», «*Shake It Out*», «*You've Got The Love*», «*Sweet Nothing*», «*Hunger*» κ.ά. Το ίδιο βράδυ στο Ejekt θα δώσουν το παρόν και οι Editors, Warpaint, Goat Girl και Royal Arch.

Πλατεία Νερού, 2 Ιουλίου από τις 17:00

4 Οι «Βάκχες» της Έλλης Παπακωνσταντίνου

Σ' έναν κόσμο μετα-αποκαλυπτικό, η οικογένεια του βασιλιά Πενθέα αναμένει το –μοιραίο– χτύπημα ενός μετεωρίτη. Μόνο που εκείνος εμφανίζεται με τη μορφή του θεού Διόνυσου και καθοδηγεί τους ήρωες προς το Δωμάτιο του Πόθου... Μετά τη Μυλούζ, τη Μασσαλία και το Holland Festival, η πολύγλωσση παράσταση της γνωστής σκηνοθέτριας καταφθάνει στο Φεστιβάλ Αθηνών. Η δική της εκδοχή στον γνωστό μύθο είναι, όπως δηλώνει, ένα έργο για το τέλος της πατριαρχίας, που συνυπάρχουν το κίτς, το ποπ στοιχείο και η όπερα και που έχει στον πυρήνα του τη θηλυκότητα και το queer.

Πειραιώς 260, 4 & 5 Ιουλίου στις 21:00, 6 Ιουλίου στις 21:30

5 Οι Dreamy Whispers για την Πόρτα Ανοιχτή

Τέσσερις κρυστάλλινες φωνές, μια κιθάρα, ένα μπάσο, κάποτε και κάποιο κρουστό, έτσι ξεκίνησαν και πορεύονται «*πειράζοντας*» με κέφι αγαπημένα disco, rock και pop κομμάτια. Τη βραδιά του Ιούλη που θα φωτίζει ένα ολόγιομο φεγγάρι, μας δίνουν ραντεβού στα βόρεια φέρνοντας στις αποσκευές τους δημοφιλή τραγούδια (από Michael Jackson και Pharrell Williams μέχρι Bruno Mars και Sia) μέσα από τη δική τους, γκρουβάτη ερμηνεία. Μια βραδιά για τους σκοπούς της Εταιρείας Προστασίας Σπαστικών/ Πόρτα Ανοιχτή.

Κρατήσεις θέσεων στα 2109650916 και teg@eps-ath.gr. Στον κήπο της Μιράντας στη Νέα Ερυθραία, 3 Ιουλίου στις 19:30

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΞΕΙΣ

8 Η Alkyone στέλνει «σήμα εξόδου»

Την ακούσατε στις αρχές του μήνα στο ΚΠΙΣΝ, αλλά θέλετε κι άλλο; Η χαρισματική ερμηνεύτρια και τραγουδοποιός, που γνωρίσαμε από το YouTube με τη διασκευή της στο παραδοσιακό ηπειρώτικο τραγούδι «Ξενιτεμένα μου πουλιά» επιστρέφει από τα βουνά της Έδεσσας. Το βράδυ της Τετάρτης θα παρουσιάσει το ολόφρεσκο πρώτο της ολοκληρωμένο άλμπουμ με τίτλο «Exit Sign», αγγλόφωνες συνθέσεις που συνδυάζουν pop-folk στοιχεία και ετερόκλητες μουσικές επιρροές, αλλά και διασκευές αγαπημένων παραδοσιακών και επιλεγμένων σύγχρονων τραγουδιών, πάντα με τον ονειρικό ήχο που τη χαρακτηρίζει. *Gazarte Roof Stage, 5 Ιουλίου στις 21:30*

6 Robbie Williams στο Rockwave

Έχει 14 singles στο νούμερο ένα (με το νέο του άλμπουμ «XXV»), 18 Brit Awards, 1,6 εκατομμύρια πωλήσεις εισιτηρίων σε μόλις μία ημέρα (στις 19 Νοεμβρίου 2005 μόλις ανακοινώθηκε η παγκόσμια περιοδεία του για το 2006). Ο Βρετανός τραγουδιστής επιστρέφει στη Μαλακάσα και γιορτάζει 25 χρόνια σόλο καλλιτεχνικής πορείας με όλα τα κομμάτια του που αγάπησε το κοινό. Στη σκηνή θα βρεθούν, επίσης, οι **James Bay, Mika, Jonathan Jeremiah**. *Terra Vibe, 1 Ιουλίου*

7 Το δημοφιλέστερο Ρέκβιεμ κάτω από την Ακρόπολη

Γνήσιος ουμανιστής, ο Τζουζέπε Βέρντι ύμνησε με το εμβληματικό του «Ρέκβιεμ» το εφήμερο του ανθρώπου, τα ζοφερά του πάθη, τις επικλήσεις, τις διαψεύσεις αλλά και τη συναισθηματική ανάταση που γεννούν οι μεγάλες ιδέες. Το επικών διαστάσεων συμφωνικό-χορωδιακό έργο παρουσιάζει η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών υπό την μαγκάτα του **Λουκά Καρυτινού** και μέσα από τις ερμηνείες της υψιφωνού Μίνα-Λίσα Βέρελε, της μεσοφωνού Ριχάμη Σαγιέμη, του τενόρου Μπάρι Μπάνκς και του βαθύφωνου Αλέξανδρου Σταυρακάκη. *Ηρώδειο, 29 Ιουνίου στις 21:00*

9 Ένα «Κτίριο 300 ανδρών» γεμάτο ζωγραφική

Σε γυναικείου θώρακες και κτίρια-μηχανές, σχηματισμένες από φράουλες, ζαχαρωτά ή και με τη γνωστή χειρονομία, οι καρδιές πρωταγωνιστούν στην έκθεση του Γ' Εργαστηρίου Ζωγραφικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών που διευθύνει ο Μάριος Σπηλιόπουλος. Τα 27 έργα, που εκτέθηκαν τον περασμένο Οκτώβριο στο Platforms Project, συναντούν ξανά το κοινό, λίγο πριν βρουν μόνιμα τη θέση τους στο ομώνυμο κτίριο της ανακαινισμένης Γ' Πανεπιστημιακής Καρδιολογικής Κλινικής στο νοσοκομείο «Η Σωτηρία» όπου τα δώρισαν και θα τα τοποθετήσουν οι φοιτητές. *Χώρος τέχνης Ήως, 29 Ιουνίου-15 Ιουλίου (εγκαίνια στις 19:30)*

10 «Σιωπή», ώρα για RootlessRoot

Ένα σύμπαλ αφιερωμένο στη σιωπή και στη δύναμή της δημιουργούν στην τελευταία τους χορογραφία το δίδυμο **Λίνα Καπετανέα και Γιόζεφ Φρούτσεκ**. Γνωστοί για την ισχυρή σωματική παρουσία των έργων τους, αντλούν εδώ υλικό από τη φιλοσοφία, τη θεολογία, την ποίηση, τη λογοτεχνία και τη ζωγραφική, για να ερευνήσουν τη συγκεκριμένη συνθήκη ως μέσο αυτογνωσίας και βιώματος. Στη σκηνή, έξι χορευτές διαδρούν με ποικίλα υλικά προκαλώντας συνεχείς μεταμορφώσεις. *Πειραιώς 260, 3 & 4 Ιουλίου στις 21:30*

11 «Ξαφνικά πέρι το καλοκαίρι» φέτος στο Μεταξουργείο

Με αναγνωρισμένες υπογραφές, αλλά και νέα ονόματα της ελληνικής εικαστικής σκηνής κυλά η θερινή σεζόν στην γκαλερί της Ρεβέκκας Καμχή. Στον ολόφωτο «σπιτικό» χώρο της μας περιμένουν γλυπτά του πρωτοπόρου της κινητικής τέχνης Τάκη και του αρχιτέκτονα και εικαστικού Ανδρέα Αγγελιδάκη, μια αέρινη κατασκευή με το χαρακτηριστικό «λεξιλόγιο» του Νίκου Αλεξίου, ανάγλυφα του Δημήτρη Γκέτσου αλλά και ζωγραφικά έργα των Αλέξη Ακριθάκη, Αλέξανδρου Γεωργίου, Κωνσταντίνου Κακανιά, Ιάσωνα Καμπάνη, Ντιάννας Μαγκανιά, Μίλτου Μανέτα και Ζήση Μπλιάτκα. *Γκαλερί Ρεβέκκα Καμχή, έως 22 Σεπτεμβρίου*

12 Χορευτικά... μυστήρια στην Ελευσίνα

Βγαίνουν στον δημόσιο χώρο για να φωτίσουν μέσα από τις χορογραφίες τους πτυχές της πόλης συνομιλώντας με την ιστορία της, τους ανθρώπους, τα κτίρια και τις γειτονίες της. Στο πλαίσιο της Ακαδημίας Χορογραφίας, που «έτρεξαν» στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης η Πατρίσια Απέργη και η ομάδα Αερίτες, έξι νέοι χορογράφοι –οι Χριστιάνα Κοσιάρη, Πύργος Παπαδόπουλος, Ελιάν Ρουμιέ, Εμμανουέλα Σακελλάρη, Κατερίνα Φώτη και Διαμάντω Χατζηζαχαρία– μας παρασέρνουν σε μια διαφορετική περιήγηση στην Ελευσίνα. Είσοδος ελεύθερη με προκράτηση θέσεων.

Σημείο συγκέντρωσης: Φουγάρο ΙΡΙΣ, 29 Ιουνίου-2 Ιουλίου στις 19:30

13 Μπροστά σε μια σύγχρονη «Καταστροφή»

Έξι πολίτες ενός υπό κατάρρευση κόσμου βρίσκονται εγκλωβισμένοι σε μια σκηνή-καταφύγιο και αναζητούν τη λύση που θα μας λυτρώσει από την επικείμενη καταστροφή. Μεταξύ μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, το νέο έργο της ομάδας **ΑΠΑΡΆΜΙΛΛΟΝ** και του **Δημήτρη Μπαμπιλίη** μιλά για μια κοινωνία σε κατάσταση γενικευμένου φόβου και αρθρώνει μια κραυγή αγωνίας για τις κρίσεις της εποχής μας και για το μέλλον της ανθρωπότητας. Μάλιστα, βασίζεται σε συνεντεύξεις που έκαναν με επιστήμονες, ανθρώπους που έχουν βιώσει καταστροφές (στη Βόρεια Εύβοια, τη Μάνδρα και το Μάτι), αλλά και με καλλιτέχνες που δραστηριοποιούνται σε εμπόλεμες ζώνες. *Εθνικό Θέατρο, 1-4 Ιουλίου*

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ
ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Χρήστος Στέργιογλου

«ΔΕΝ ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΧΩΡΟ ΣΤΗΝ ΑΘΩΟΤΗΤΑ, ΤΗΝ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ»

Λίγο πριν
κατεβούμε
στην Πειραιώς
260 για την
παράσταση
**«Το ρόδο
είναι ρόδο»**,
μια κουβέντα
με τον γνωστό
ηθοποιό για
την ηρωίδα
που υποδύεται
και τον
ρατσισμό

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ
ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

«Αισθάνομαι σαν τον λαγό που τον χτύπησαν με τα φώτα, έμεινε ακούνητος και το αυτοκίνητο θα έρθει και θα τον σκοτώσει». Τα νέα της κάλπης είναι πολύ νωπά ακόμα το πρωινό που συναντιόμαστε με τον Χρήστο Στέργιογλου στη γειτονιά του, στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου στην Κυψέλη. Στη σκιά των δέντρων, το γαλανό του βλέμμα φαίνεται «σκοτεινιασμένο», δύσκολο να χωνέψει την ενισχυμένη παρουσία του ακροδεξιού και φασιστικού χώρου στη Βουλή. «Δεν μπορώ να καταλάβω το αποτέλεσμα, αν και εξηγείται, βέβαια, με την ανεκτικότητα της δικαιοσύνης και της κοινωνίας. Όμως τρομάζω. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν έλεος, ξέρουν πολύ καλά τι θέλουν και πώς να το καταφέρουν με τη βία και τον φόβο που σπέρνουν. Οι προοδευτικές δυνάμεις πρέπει να συσπειρωθούνε γιατί ο εχθρός δουλεύει, έχει σύστημα, είναι ενωμένοι. Η ακροδεξιά σημειώνει τρομακτική άνοδο στην Ευρώπη. Κάπου διάβασα και συμφωνώ: "δεν έχει γίνει γαλάζια η Ελλάδα, έχει γίνει μαύρη". Και δεν ξέρω πού θα πάμε», λέει σαφώς προβληματισμένος.

Από τις 30 Ιουνίου και για τέσσερις βραδιές ο αγαπητός ηθοποιός πρωταγωνιστεί στη sold out παράσταση «Το ρόδο είναι ρόδο» που σκηνοθετεί ο Παντελής Δεντάκης στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου. Μια ιστορία που έγραψε η Κατερίνα Λούβαρη-Φασόη, αντλεί από τη ζωή της Δήμητρας της Λέσβου κι έρχεται να μας συστήσει ένα πλάσμα αλλόκοτα ντυμένο που οι άνθρωποι αντιμετώπιζαν καχύποπτα και χλεύαζαν, αλλά εκείνοι επέμενε να χορεύει ασταμάτητα, που του έσπασαν τα πόδια και το βίασαν, όμως εκείνο καλωσορίζει τον θάνατό του πιστεύοντας στη δύναμη της συγχώρεσης και την καλοσύνη των ανθρώπων. «Διαβολική» σύμπτωση; Ο κίνδυνος του ρατσισμού, σταθερά υπαρκτός, υπερβαίνει τη συγκυρία. Υπό το πρίσμα των εξελίξεων, όμως, ο συνομιλητής μου δεν κρύβει τον φόβο του για ενδεχόμενο πωσιμότητα σε σχέση με όσα έχει κατακτήσει η ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα.

«Θεωρώ ήρωες τους ανθρώπους που διεκδικούν το δικαίωμα να ζήσουν όπως θέλουν», δηλώνει και αυτόν τον όρο προτιμά να χρησιμοποιεί εμφατικά όταν αναφέρεται στη Διονυσία, τον ρόλο που υποδύεται. Διευκρινίζει, ωστόσο, ότι στη σκηνή δεν θα «δούμε» τη Δήμητρα από τη Σκάλα Συκαμιάς, τόσο γιατί η παράσταση έχει στοιχεία μυθοπλασίας όσο και γιατί μέσα από την ερμηνεία του προσπαθεί να αποφύγει τη μίμηση της συμπεριφοράς της και στην εκφορά του λόγου.

Αποδέχτηκε μεμιάς αυτή την πρό(σ)κληση. Άλλωστε, στο θέατρο και τον κινηματογράφο έχει ενσάρκώσει χαρακτήρες που εκτείνονται σε όλο το φάσμα της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Όταν τον ρωτώ τι τον ιντριγκάρει σ' έναν ρόλο, αναφέρεται στην ανάγκη για δικαιοσύνη: «Αν βρεις το δίκιο του ήρωα, τότε ο καλός γίνεται καλύτερος και ο κακός χειρότερος». Αυτό το σκεπτικό καθοδηγεί και τη γενικότερη πορεία του, όπως μου λέει. «Είμαι υπέρ των ανθρώπων που αγωνίζονται για να ζήσουν, υπέρ των αδυνάτων, αυτών που μπορεί να μην έχουν τίποτα και κάποιοι τους εμποδίζουν να απολαύσουν ακόμα και το τίποτα που έχουν, όπως έχει πει ο Λόρκα».

Η Διονυσία που θα μας συστήσει από σκηνής, βλέπει τον κόσμο μέσα από ένα αθώο βλέμμα. «Επιτρέπεις», άραγε, η εποχή μας μια τέτοια ματιά στα πράγματα; Αφήνουμε χώρο στην αθωότητα, την ανιδιοτέλεια, την αγάπη; «Κατά βάση όχι. Και δεν αναγνωρίζουμε αυτό το δικαίωμα σε πλάσματα τα οποία δεν είναι κοινωνικά αποδεκτά. Νομίζουμε ότι είναι διαφορετική η ζωή και τα συναισθήματά τους. Ίσως κάποιοι τους θεωρούν τέρατα και έτσι αντιμετωπίζουν στο έργο την ηρωίδα τα παιδιά που μπαίνουν στο σπίτι της και της κάνουν κακό. Δεν είναι όμως αυτά η αιτία του κακού. Θύτες είναι αυτοί που διαπαιδαγωγούν. Για μένα η μεγαλύτερη βαρβαρότητα είναι το να επιβάλλεις τα δικά σου θέλω στους άλλους, κάτι που βλέπω να συμβαίνει». Η δικαιοσύνη της ηρωίδας και η αποδοχή για όσους μπορεί να φαντάζονται «διαφορετικοί» βρίσκονται σίγουρα στις προθέσεις της παράστασης. «Είναι κατά του φασισμού και των διακρίσεων και με το μέρος των ανθρώπων που αγωνίζονται για να ζήσουν όπως αισθάνονται καλά με τον εαυτό τους. Η τέχνη μπορεί να αφηρνίσει συνειδήσεις. Προσωπικά πιστεύω στο "αγαπάτε αλλήλους", στο "αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν" και στην κοινωνική ισότητα. Είμαι κατά της εξουσίας. Σκέφτομαι πώς θα ήταν ο κόσμος αν κάποιος δεν ήθελε να μου επιβάλλει την εξουσία του. Μιλάμε, βέβαια, για μια ιδανική κοινωνία. Θυμάσαι μια ταινία του Τσάρλι Τσάπλιν στην οποία ξαφνικά όλα άλλαξαν, έγιναν πιο φωτεινά και οι άνθρωποι αγαπιόντουσαν; Ουτοπία, θα μου πεις. Αλλά αν σκεφτόμαστε κάπως έτσι, μπορεί κάτι να γινόταν. Αν υπολογίζαμε τον άλλο όπως τον εαυτό μας». ▣

INFO «Το ρόδο είναι ρόδο», Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, Πειραιώς 260, 30 Ιουνίου-3 Ιουλίου

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ο Indiana Jones και ο δίσκος του πεπρωμένου (INDIANA JONES AND THE DIAL OF DESTINY) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Μάνγκολντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χάρισον Φορντ, Φίμπι Γουόλνερ Μπριτζ, Αντόνιο Μπαντέρας, Μαντς Μίκελσεν, Τόμπι Τζόουνς, Κάρεν Άλεν

Το 1944 ο Ιντιάνα Τζόουνς παλεύει με ένα τσούρμο να ζει σε τρένο που διασχίζει τις Άλπεις, με έπαθλο την ιερή λόγχη που τρύπησε τον Χριστό. Η συγκεκριμένη περιπέτεια όχι μόνο έχει αίσιο τέλος, αλλά φέρνει τον ήρωα και σε επαφή με ένα άλλο ανεκτίμητο ιστορικό κειμήλιο: τον μηχανισμό των Αντικυθήρων του Αρχιμήδη.

Η τελευταία φορά που ο Χάρισον Φορντ φοράει τα ρούχα του Ιντιάνα Τζόουνς είναι σκέτη απόλαυση. Με νοσταλγική διάθεση και ένα αλάνθαστο σκηνοθετικό σχέδιο από πλευράς Τζέιμς Μάνγκολντ («Λόγκαν», «Κόντρα σε όλα») που πατάει στα πιο αγαπημένα στοιχεία της μυθολογίας του εμβληματικού ήρωα, «Ο δίσκος του πεπρωμένου» είναι το ιδανικό κλείσιμο μιας ολόκληρης εποχής που ξεκίνησε το 1981 διά χειρός Σπίλμπεργκ, ο οποίος εδώ επιτελεί μόνο χρέη παραγωγού – αλλά είναι προφανές ότι η γνώμη του έχει μετρήσει στα γυρίσματα. Μετά από την εναρκτήρια σεκάνς όπου ο νεότερος (χάρη στην ψηφιακή τεχνολογία) Ίντι κάνει τα... δικά του στο τρένο με τους ναζι, η δράση μεταφέρεται στις 20 Ιουλίου του 1969 όπου η Αμερική γιορτάζει την ιστορική επιτυχία της πρώτης προεδράφησης ανθρώπου στη Σελήνη. Η εικόνα του γηραιού και κατοούφης καθηγητή Ιντιάνα Τζόουνς, ο οποίος συνταξιοδοτείται αλλά δεν νιώθει και μεγάλη ανακούφιση για αυτό, δεν συνάδει με το υπόλοιπο εορταστικό κλίμα. Το έναυσμα για να ξεκινήσει μια τελευταία περιπλάνηση στα κιτάπια της ιστορίας για τον αειθαλή αρχαιολόγο (σε εξαιρετική φόρμα ο 81χρονος Φορντ), έρχεται με τη μορφή της βαφτισιάς του Ίντι – η Φίμπι Γουόλνερ Μπριτζ του τηλεοπτικού «Fleabag» – η οποία τον καλεί να ανακαλύψουν το μυστικό του Αρχιμήδη που κρύβεται στον περίφημο μηχανισμό των Αντικυθήρων. Όμως οι παλιοί ναζι, εχθροί του διάσημου αρχαιολόγου, είναι ξανά στο προσκήνιο και διεκδικούν τον πολύτιμο δίσκο που ίσως έχει τη δύναμη τις αλλαγής της Ιστορίας. Όπως λέει κι ο ναζιστής χαρακτήρας του Μαντς Μίκελσεν «δεν κερδίσατε εσείς τον πόλεμο, αλλά ο Χίτλερ τον έχασε», και η φιλοδοξία του είναι να βρει τον τρόπο για να σβήσει τα λάθη του Φίρερ. Η μεγάλη διάρκεια του φιλμ (156 λεπτά) δεν επηρεάζει καθόλου την παρακολούθησή του, αφού το θέαμα είναι δομημένο με τα απαραίτητα συστατικά ψυχαγωγίας: ευφρείς γεμάτοι αυτοσαρκασμό διάλογοι, καλοφτιαγμένες σκηνές καταδίωξης, inside jokes με αναφορές στις αλλοτινές δοκιμασίες του ήρωα και επανεμφάνσεις παλιών χαρακτήρων. Επιπλέον, ο Μάνγκολντ ξέρει πότε να κάνει διάλειμμα στη δράση, όχι μόνο για τις αναγκαίες ανάσες αλλά και για να τονίσει τις πιο συναισθηματικές εκφάνσεις (η αποτυχία στην προσωπική ζωή του Ίντι δεν τον αφήνει να σουχάσει) ενός ευρηματικού σεναρίου που γίνεται φόρος τιμής όχι μόνο στην ιστορία του Ιντιάνα Τζόουνς, αλλά και στην ίδια την Ιστορία.

ΑΚΟΜΗ

►►► Το διασκεδαστικό animation «Ρούμπι: Ένα Κράκεν στην εφηβεία» (") των Κερκ ΝτεΜίκο και Φάριν Περλ αφηγείται την ιστορία ενηλικίωσης μιας ντροπαλής εφήβου που μαθαίνει από τη μεγαλοπρεπή γιαγιά της πως το πεπρωμένο της είναι για σπουδαία πράγματα. ►►► Η πρώτη από τις πέντε επανεκδόσεις της εβδομάδας είναι ο ξεπερασμένος «Σπασμένος καθρέφτης» (") του Γκάι Χάμιλτον που βασίζεται σε ένα μυθιστόρημα της Άγκαθα Κρίστι με ηρωίδα τη Μις Μαρπλ, η οποία αναζητά τον δολοφόνο σε ένα κινηματογραφικό σετ. ►►► Ο Παζολίνι υπογράφει με το «Θεώρημά» του (") και έχοντας για πρωταγωνιστή ένα θεσπέσιο Τέρενς Σταμπ μια ταϊνία-δυναμίτη για τα θεμέλια της αστικής ευτυχίας και ασφάλειας. ►►► Η «Ρεβέκκα» (") του αμερικανικού ντεμπούτου του Άλφρεντ Χίτσκοκ με τους Τζόαν Φοντέν και Λόρενς Ολίβιε, κέρδισε το όσκαρ καλύτερης ταινίας το 1940. ►►► Το «Τοπίο στην ομίχλη» (") του Θόδωρου Αγγελόπουλου είχε κερδίσει τον Αργυρό Λέοντα στο Φεστιβάλ Βενετίας 1988.

JUST THE NOTES

Ο Indiana Jones και ο δίσκος του πεπρωμένου ***

Φόρος τιμής στη συναρπαστική ιστορία ενός θρύλου της 7ης τέχνης

Μικρό λουλούδι **1/2

Τα μαύρα σκίτσα του έρωτα

Reality ***

Η Σίντι Σουίνι αναδεικνύει την υποκριτική της αξία

Ζαν Ντιλμάν ****

Η Σαντάλ Ακερμάν κινηματογραφεί την άδρατη γυναίκα

Ρούμπι: Ένα Κράκεν στην εφηβεία **

Υποβρύχια μαγεία, εφηβικές ανασφάλειες

Σπασμένος καθρέφτης **

Στον καθρέφτη είδα τον δολοφόνο

Θεώρημα ****

Ο Παζολίνι γονατίζει την ιταλική οικογένεια

Ρεβέκκα **1/2

Η πρώτη οσκαρική υποψηφιότητα του Χίτσκοκ

Τοπίο στην ομίχλη ***

Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος μαγεύει τη Βενετία

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Βραβεία Όρις όπως βραβεία Όσκαρ

Μικρό λουλούδι (PETITE FLEUR) **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σαντιάγο Μίτρε ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντάνιελ Χέντλερ, Βιμάλα Πονς, Σέρζι Λοπέζ, Μελβίλ Πουπό

Ο Χοσέ, δημιουργός κόμικ που βιώνει το σοκ της ανεργίας, είναι υποχρεωμένος να κάνει νέο ξεκίνημα αν θέλει να κρατήσει ενωμένη την οικογένειά του. Ένα ακραίο περιστατικό που σχετίζεται με τον εκκεντρικό γείτονά του, φέρνει τον Χοσέ στα πρόθυρα νευρικής κρίσης.

Μια υπόγεια ειρωνεία χαράσσει το πολιτικό σύμπαν του Σαντιάγο Μίτρε, όποτε αυτό είναι εφικτό. Και στο «Μικρό λουλούδι», που πρωτίστως είναι μια μαύρη κωμωδία με σπλάτερ αισθητική, η παραπάνω διάσταση είναι έντονη. Η Βιμάλα Πονς είναι θεσπέσια σε έναν ρόλο που απαιτεί θυσίες και αυτοσαρκασμό, αλλά οι δευτερογενείς Λοπέζ και Πουπό είναι εκείνοι που κάνουν τη διαφορά. Θα προβληματιστείτε ίσως από το μπέρδεμα πραγματικότητας και φαντασίας στην καθημερινότητα του Χοσέ, αλλά αν αποδεχτείτε ότι μόνο τη φύση του επαγγέλματος του ήρωα αλλά και τη σημασιολογία η οποία πηγάζει από το εύρημα του αριστουργηματικού τζαζ κομματιού του Σίντνεϊ Μπέτσετ, όλα θα βρουν την εξήγησή τους.

Reality ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τίνα Σάτερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σίντι Σουίνι, Μαρσάντ Ντέιβις, Τζος Χάμιλτον

Η Ριάλι Γουίνερ είναι μια 25χρονη που βλέπει τον προσωπικό της χώρο να παραβιάζεται βίαια, όταν μια ομάδα από πράκτορες του FBI με ένταλμα εισβάλλει στο σπίτι της στην Τζόρτζια.

Τα αυθεντικά γεγονότα που συνοδεύουν την ιστορία της Ριάλι Γουίνερ (κατηγορήθηκε για τη διαρροή απόρρητων πληροφοριών που σχετίζονταν με την ανάμιξη των ρωσικών μυστικών υπηρεσιών στις αμερικανικές εκλογές του 2016) παρουσιάζονται με μια αμεσότητα που αγγίζει τα όρια του σινεμά τεκμηρίωσης. Δεν είναι μόνο οι κοφτές κουβέντες των πρακτόρων που προκαλούν ένα αίσθημα ασφυξίας στην ηρωίδα. Είναι το κλίμα αβεβαιότητας και διαρκούς έντασης που οδηγούν το φιλμ σε συνθήκες τρομοκρατίας που θυμίζουν το παιχνίδι της γάτας με το ποντίκι. Πολύ δυνατό το σκηνοθετικό ντεμπούτο της Τίνα Σάτερ και τρομερή ερμηνεία από τη Σίντι Σουίνι του «Euphoria».

Ζαν Ντιλμάν (JEANNE DIELMAN, 23 QUAI DU COMMERCE, 1080 BRUXELLES) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σαντάλ Ακερμάν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντελφίν Σεϊρίγκ, Ζαν Ντεκόρτ, Χένρι Στορκ

Η χήρα Ζαν Ντιλμάν που ζει στις Βρυξέλλες, ακολουθεί καθημερινά και σχεδόν καταναγκαστικά την ίδια ρουτίνα.

Για 200 σχεδόν λεπτά παρακολουθούμε την ηρωίδα να στρώνει το κρεβάτι της, να μαγειρεύει για εκείνη και τον γιο της, να καθαρίζει το μπάνιο, να δέχεται τους «πελάτες» της έναντι χρηματικής αμοιβής. Η καλύτερη ταϊνία στην ιστορία του κινηματογράφου σύμφωνα με το Sight and Sound, είναι μια avant garde και ριζοσπαστική ταϊνία που στις μέρες της (1975) πέρασε απαρατήρητη, αλλά σήμερα γνωρίζει την αναγνώριση που της αρμόζει. Αυτό γίνεται κυρίως λόγω της σημερινής εποχής που ενισχύει την καταγγελία των κοινωνικοπολιτικών δομών της πατριαρχίας και αναδεικνύει τη θεμελιώδη σημασία της γυναικείας ενδυνάμωσης στη διαδρομή προς ένα δικαιότερο μέλλον.

«Το μουσικό της εντυχίας είναι η ρουτίνα» (Μικρό λουλούδι)

© MICKEY & MINA LLC

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Γιώργος Γκόζης

«Πρώτα αγαπώ και ζω, έπειτα γράφω»

Το «Ζαφείρη μη φοβάσαι, πάρε μια βέσπα» μας έκανε να γελάσουμε, να συγκινηθούμε και να τραγουδήσουμε γι' αυτό ψάξαμε τον συγγραφέα

Της ΗΡΩΣ ΣΚΑΡΟΥ

Ως αναγνώστρια επιλέγω βιβλία ανάλογα με τη διάθεσή μου κάθε φορά. Συχνά αυτά που ξέρω πως θα μου προκαλέσουν συγκίνηση κι άλλοτε όσα θα μου φέρουν γέλιο. Όταν πήρα στα χέρια μου το τελευταίο έργο του Γιώργου Γκόζη «Ζαφείρη μη φοβάσαι, πάρε μια βέσπα» (εκδόσεις Ποταμός), δεν ήξερα τι να περιμένω. Τελικά, και συγκινήθηκα και γέλασα. Και κάτι παραπάνω, τραγούδησα. Ακόμη και αφού ολοκλήρωσα την ανάγνωση του βιβλίου, όποτε η ματιά μου έπεφτε στο εξώφυλλο, μου ερχόταν στον νου η μελωδία από το «Rock The Casbah» των Clash. Τώρα, τι σχέση έχει ο Ζαφείρης που διαβάζουμε στον τίτλο με το εμβληματικό κομμάτι του βρετανικού συγκροτήματος, αφήνω τους αναγνώστες να το βρουν μόνοι. Για την ώρα υπάρχουν άλλα θέματα που ζητώ από τον συγγραφέα να μου αποκαλύψει.

Γιώργος Γκόζης
Ζαφείρη μη φοβάσαι, πάρε μια βέσπα
εκδ. Ποταμός

Ενα από τα κείμενά σας στο οποίο στάθηκε λίγο περισσότερο ήταν το «**Ανέσπερος κατακόρυφη παράθλαση**» που αναφέρεται στον χώρο του βιβλίου. Εσείς εμφανιστήκατε στη λογοτεχνία το 2000 σε συλλογικό έργο με βραβευθέντα διηγήματα διαγωνισμού και σύντομα κυκλοφόρησε η δική σας προσωπική συλλογή. Πόσο έχει αλλάξει το εκδοτικό τοπίο την τελευταία εικοσαετία; Εκτός από την αλλαγή αιώνα μεταβήκαμε ίσως βίαια από τον αναλογικό στον ψηφιακό κόσμο, υποχώρησε ο έντυπος Τύπος, άπειρα έργα λόγου έγιναν ηλεκτρονικά αρχεία –βιβλία με τίποτε–, η ανάγνωση πληροφορία. Εκδοτικός ορυμαγδός, αυξήθηκαν οι συγγραφείς – αυξήθηκαν αναλογικά οι αναγνώστες; Το βιβλίο όμως επιβίωσε συνδεδεμένο με τις αισθήσεις, τη φύση μας, ως ζωτική ανάγκη, όπως το νερό κι ο αέρας. Αν μιλάμε για λογοτεχνία, ο πυρήνας του διατήρησε την ιαματική του πηγή κι αυτό φάνηκε την περίοδο των εγκλεισμών. Επομένως, ένας ακόμα μετασχηματισμός: άλλαξε η μορφή, ίδια η ψυχή. Όλα καλά.

Μετά την πρώτη σας συλλογή διηγημάτων το 2002, «**Ο νυχτερινός στο βάθος**», πέρασαν δώδεκα χρόνια μέχρι να εκδοθεί η επόμενη, «**Αφήστε με να ολοκληρώσω**». Γιατί μεσολάβησε τόσο μεγάλο διάστημα;

Παιδί της εποχής μου κι εγώ πίστεψα πως ήταν απαραίτητο ως τα σαράντα να βγάλω χρήματα, να έχω πάντα καινούργιο αυτοκίνητο, να κατακτήσω το χαμπροτάβανο μικροαστικό όνειρο του διαμπερούς ρετιρέ με τζακι-πάρκινγκ-αποθήκη, οπότε εγκατέλειψα το γράψιμο. Όταν έχασα τα πάντα, αναθεώρησα τα σημαντικά της ζωής, που είναι συνήθως άυλα και οι φίλοι μας, ανένηψα κι επανήλθα.

Το 2016 γράφετε μία νουβέλα, «**Γκουανό**», και τέσσερα χρόνια αργότερα ένα μυθιστόρημα, το «**Θραύση κρυστάλλων**». Με το «**Ζαφείρη**» όμως επιστρέψατε στο διήγημα. Ποια φόρμα σας ελκύει περισσότερο; Νομίζω πως διαθέτω ευχέρεια στο διήγημα, στη λιτότητα, στο σπριντ, στην κορύφωσή του, αλλά ο συγγραφέας οφείλει να αναμετράται με διαφορετικές μορφές λόγου ώστε η ευχέρεια να μην του γίνει μανιέρα και καταδίκη. Σε αυτή την περίοδο της ζωής μου πάντως εκφράζομαι καλύτερα με την εκτενή αφηγηματική φόρμα, την κατασκευαστική δομική υπεροχή του μυθιστορήματος. Ο «**Ζαφείρης**» ήταν μία ανάσα από τον δρόμο ταχύτητας, πριν τον επόμενο μαραθώνιο.

Γίνεται ακόμη και σήμερα λόγος για Σχολή της Θεσσαλονίκης όσον αφορά τη λογοτεχνία – πέρα από τη θεματολογία και σε επίπεδο τεχνικής. Τι είναι αυτό που κάνει τους συγγρα-

φείς του Βορρά να διαφέρουν; Δεν πιστεύω πως υπήρξε ποτέ Σχολή Θεσσαλονίκης, όπως δεν υπάρχει Σχολή της Πελοποννήσου, της Λαμίας ή του Παγκρατίου με τυπολογικά χαρακτηριστικά. Ήταν ο καταχρηστικός ετεροκαθορισμός από τους αθηναϊκούς συγγραφικούς κύκλους ως προς τον μονόλογο, την εσωτερικότητα, τα σκυφτά κείμενα λογοτεχνών της πόλης επηρεασμένων και από το υγρό κλίμα, που επιπλέον επιδόθηκαν περισσότερο στη μικρή φόρμα. Ακόμα όμως κι αν υπήρξε κάποτε, δεν υπάρχει πια. Το κλίμα άλλαξε, είμαστε κάτοικοι μιας παγκόσμιας πατρίδας, τα ζητούμενα των Ελλήνων πεζογράφων είναι κοινά. Θεωρώ τον εαυτό μου σύγχρονο πεζογράφο με υπόβαθρο ελληνικότητας, ενίοτε θεματικής εντοπιότητας, αλλά οικουμενικότητας ως προς την απεύθυνση.

Στις ιστορίες που αφηγήσατε στο «**Ζαφείρη, μη φοβάσαι, πάρε μια βέσπα**» το απούτωμα της πόλης σας είναι ξεκάθαρο. Ειδικά στο πρώτο μέρος, όπως και στο εξώφυλλο, το στοιχείο της εντοπιότητας είναι προφανές. Είναι η αγάπη για τη γενέθλια γη, η κινητήρια δύναμη της γραφής σας; Το πρώτο μισό αφορά μια πόλη κάτω από την πόλη, που δεν υπάρχει πια. Ήθελα να τη συστήσω σε όσους δεν έζησαν εδώ ή τότε, δίχως καμία μουσειακή διάθεση ή εξωραϊσμό. Είναι περισσότερο σπονδή προς την κοινή συλλογική διαδρομή, στα νιάτα μας. Θα έλεγα

πως η συγγραφική μου κινητήρια δύναμη είναι η αγάπη για την ανθρώπινη συνθήκη, αλλά μόνο με βιωματικό υπόβαθρο. Πρώτα αγαπώ και ζω, έπειτα γράφω.

Υπάρχουν ιστορίες μέσα στη συλλογή οι οποίες είχαν δημοσιευθεί παλιότερα σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα. Και παρότι κάποιες από αυτές διαβάζονται ως χρονογραφήματα, μοιάζουν εξαιρετικά επίκαιρες. «**Όλα τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν**»;

Σοφός κι ακριβής στίχος. Εξωτερικά αλλάζουν όλα, μαζί κι εμείς, με ορολογία ψυχολογίας στο πέρασμα του χρόνου οι πυρηνικές μας πεποιθήσεις διογκώνονται. Για να απαντήσω ειλικρινά, είμαι υπέρ των αλλαγών εντός κι εκτός, αλλά με ανόθευτη την εσωτερική μας ποιότητα, υπέρ της καλής αλλοίωσης δηλαδή, για να μιλήσω με θεολογικούς όρους.

Υπάρχουν βιβλία που διαβάζετε ξανά και ξανά;

Επανερχομαι περιοδικά στην Αγία Γραφή, για προφανείς λόγους, και στα βιβλία του Χρόνη Μίσιου. Ένας άγιος ήταν κι αυτός, που κατέκτησε την καλή αλλοίωση μέσω διαφορετικής διαδρομής.

Έχετε μεταπτυχιακό στη Θεολογική επιστήμη με ειδίκευση στην Αγιολογία, κλάδο με μεγάλο ενδιαφέρον καθώς πέρα από τους βίους των αγίων, ερευνά θέματα ιστορικά και κοινωνιολογικά που σχετίζονται με αυτούς. Τι σας ώθησε σε αυτήν τη μελέτη και τι κερδίσατε από αυτήν;

Η Θεολογία είναι πραγματικό πολυτεχνείο σκέψης, ειδικά η χριστολογία της – τη θεωρώ περισσότερο βίωμα, παρά συστηματική επιστήμη. Πρόσφατα κυκλοφόρησε το «**Μπτερικό της Θράκης**», αγιολογικό έργο σχετικό με τη θέση της γυναίκας στον χριστιανικό κόσμο, ζήτημα που με απασχολεί πολλαπλώς. Αμοιβή έλαβα τον ωκεανό της μεσαιωνικής μας γραμματείας, που την αγνοούμε επιδεικτικά, και τη διαχρονία της ισχύος της γυναικείας προσωπικότητας εντός κοινωνίας και θρησκευτικού πλαισίου.

Πρόσφατα εκδόθηκε και ένα βιβλίο με κείμενα σερβικής λογοτεχνίας που μεταφράσατε εσείς. Τι μάθατε από αυτή τη δουλειά;

Το «**Γενναία Εμπρός**» ήταν η καλύτερη μαθητεία πειθαρχίας και σεβασμού, δηλαδή να αποδώσω εναλλάξ κατ' ακρίβεια ή κατ' οικονομία κείμενα τρίτων από μία γλώσσα-αντιδάνειο της αρχαίας ελληνικής, ταυτόχρονα η αναμέτρηση με το ιδιαίτερο ύφος και πνεύμα τριάντα διαφορετικών συγγραφέων, ώστε να μείνει ακέραια η δική τους φωνή, αλλά και η επιβεβαίωση της άποψής μου ότι όταν μεταφράζει κανείς από οποιαδήποτε άλλη γλώσσα στα ελληνικά, είναι σημαντικότερο να κατέχει στιβαρότερα τα ελληνικά κι όχι το αντίστροφο. **Α**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΖΟΑΝΝΑ ΧΑΡΚΟΥΡΤ ΣΜΙΘ
ΜΙΑ ΨΥΧΕΔΕΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Το LSD, ο Τίμοθι Λήρι και η Οίβητιανή Βίβλος των Νεκρών.

ΕΛΕΝΗ ΧΕΛΙΩΤΗ
ΣΧΕΔΟΝ ΠΑΝΤΑ ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΤΙ

ΕΛΕΝΗ ΧΕΛΙΩΤΗ
ΣΧΕΔΟΝ ΠΑΝΤΑ ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΤΙ
Η αναζήτηση της αλήθειας είναι αυτή που με έφερε ως εδώ. Τι πολεμάμε, λοιπόν, όλοι εμείς που αγαπάμε την αλήθεια τόσο πολύ; Το ψέμα του κόσμου,

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ
ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ
ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ
ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ
ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ
Κείμενα γραμμένα με μία και μόνη οδηγία: να μπορούν να διαβαστούν από κάποιον ενώ κρέμεται από μια χειρολαβή στο τρόλεϊ.

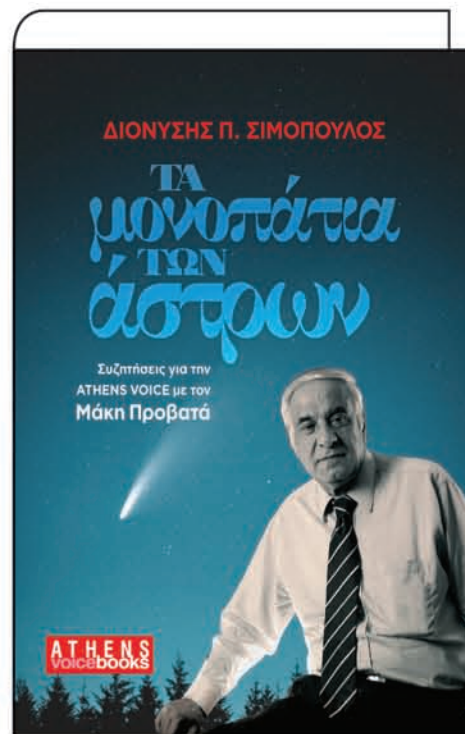
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΛΛΑ

Ένα άναρχο υβριδικό Lesbo-Western που δεν θέλει να έχει καμία λογοτεχνική αξιοπρέπεια. Όλα στα μούτρα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ
ΤΕΛΙΚΗ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ
Μυθιστόρημα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ
ΤΕΛΙΚΗ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ
Ένα μυθιστόρημα για τη ματαιώση, την απώλεια - και τη λύτρωση.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Π. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Συζητήσεις για την ATHENS VOICE με τον Μάκη Προβατά
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Π. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ
Ο βραβευμένος αστροφυσικός, επίτιμος διευθυντής του Ευγενιδείου Πλανηταρίου, συζητάει με τον Μάκη Προβατά.

Οντζάκι, ένας «πολεμιστής» των βιβλίων από την Αγκόλα

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Όποτε βολτάρω στο κέντρο της Αθήνας και περνάω από την Πανεπιστημίου, μου έρχεται να καρδύσω τον δήμαρχο, τα στελέχη του, τους εργολάβους, τους εργοδηγούς και κάθε συναφές συνεργείο που έχει ρημάξει τον πιο κεντρικό δρόμο της πρωτεύουσας, τον δρόμο που κοσμούν κτίρια όπως η Βιβλιοθήκη, το Πανεπιστήμιο και η Ακαδημία – για να μην αναφέρω την οικία Σλήμαν, νυν Νομισματικό μουσείο, αλλά και όλα τα άλλα νεοκλασικά. Η διάβαση από τα πεζοδρόμια αυτής της οδού έχει καταντήσει ένα επικίνδυνο ολάλομ που θα ζήλευε κάθε επιμελής τρέκερ. Η σκόνη που επικάθεται στους περιηγτές σε κάνει να πιστεύεις ότι αντιμετωπίζεις κάποιο σιμόν του Καΐρου. Τα κομπρεσέρ αντηχούν στα αυτιά του ατρόμπτου διαβάτη, όμοια συγχορίες της κολάσεως. Πίστευα ότι αυτά συμβαίνουν μόνο στο κλεινό μας άστυ. Έπεσα έξω.

Στο απολαυστικό –καιρό είχα να διαβάσω κάτι τόσο απολαυστικό– μυθιστόρημα του συγγραφέα από την Αγκόλα, του Οντζάκι (που στη ντόπια διάλεκτο σημαίνει Πολεμιστής), με τίτλο «Οι διάφανοι» –και εξαιρετική μετάφραση της Μαρίας Παπαδήμα– διαπιστώνω με ανακούφιση ότι τα ίδια, και χειρότερα ίσως, τραβάει και η πρωτεύουσα της αφρικανικής εκείνης χώρας, η Λουάντα. Έψαξα στο δίκτυο να δω φωτογραφίες της Λουάντα και αντίκρισα μια παραθαλάσσια πόλη με ουρανοξύστες πλάι στο κύμα. Με τράβηξε, ομολογώ, να την επισκεφτώ – ίσως σε κάποια άλλη ζωή.

Ο Αγκολέζος συγγραφέας, ο Πολεμιστής, στίνει το σκηνικό του μυθιστορήματός του στη Λουάντα. Για την ακρίβεια, σε μια φτωχική, πες ετοιμόρροπη, πολυκατοικία της πρωτεύουσας, όπου οι ένοικοι βιώνουν τον μικρόκοσμό τους, τη χαμοζωή τους, με χιούμορ και αυταπάραση. Είναι πολυμήχανοι (στίνουν έναν υπαίθριο κινηματογράφο στην

ταράτσα του κτιρίου), είναι ερωτοκατάληπτοι (βατεύονται ακόμη και στους διαδρόμους της κυψέλης), είναι αλληλέγγυοι (κάθε γείτονας που χρίζει βοήθειας, την απολαμβάνει). Οι πολιτικές αποχρώσεις δεν λείπουν – εξάλλου η χώρα δοκιμάστηκε από μακροχρόνιο εμφύλιο που εγκατέστησε μια δικτατορία κουβανικής κοπής.

Ωστόσο, θα αναρωτηθεί κανείς, γιατί μου θυμίζει η Λουάντα την ανασκαμμένη Πανεπιστημίου και τα φρανκενσταϊνικά πειράματα οδοποιίας του δημάρχου μας; Θα αφήσω να μιλήσει έναν από τους ήρωες του βιβλίου:

«Κοιμηθείτε ήσυχοι... –έλεγε ο αριστεριστής με ύφος ειρωνικό και θλιμμένο, και απογοητευμένο και σοβαρό– κοιμηθείτε ενόσω σας ρίχνουν δόσεις αναισθητικού με τον υποτιθέμενο

εκσυγχρονισμό! Πάρτε ωραία αυτοκίνητα, πάρτε ίντερνετ που δεν δουλεύει, πάρτε μια νέα παραλιακή με κτίρια που έκτισαν με άμμο, πάρτε τρύπες στο σώμα της πόλης και δεν θέλετε να ακούσετε τους άλλους που έχουν τρυπήσει ήδη τις πόλεις τους για το τίποτα...»

Βέβαια, στο μυθιστόρημα του Αγκολέζου συγγραφέα, η πόλη του γεμίζει τρύπες επειδή έχει ανακαλυφθεί πετρέλαιο στο υπέδαφος της πρωτεύουσας. Όλοι παίρνουν έναν κασμά κι αρχίζουν να σκάβουν, με πρώτες ασφαλώς τις εταιρίες πετρελαιοειδών. Ο πρόεδρος της χώρας βγάζει διάγγελμα για τον πλούτο που περιμένει τους κατοίκους της Λουάντα. Όλοι πανηγυρίζουν αναμένοντας τον μαύρο χρυσό.

Λέτε να δούμε κι εμείς κάποιον πίδακα πετρελαίου να ξεπηδά από τα ανασκαμμένα ρείθρα της Πανεπιστημίου; Φρούδες ελπίδες μωρών παρθένων. Κάποιοι βέβαια θα γεμίσουν τις τσέπες τους από τις εργολαβίες – ενώ εμείς το μόνο που θα γεμίσουμε είναι τα υποδήματά μας με σκόνη.

Οντζάκι
Οι διάφανοι
εκδ. Αιώρα

Τι μαγείρευαν οι «αρχαίοι ημών πρόγονοι»;

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗ

Τι συνέβαινε στα μαγειρεία των αρχαίων; Πώς μαγείρευαν, από πού έρχονταν τα λαχανικά, τα κρέατα και τα ψάρια τους; Ψάχνω τις απαντήσεις, και ενώ το τηγάνι καίει, αναζητώ έμπνευση. Κατεβάζω το βιβλίο της Μαρίας Θέρμου από το ράφι της βιβλιοθήκης και ταξιδεύω στον χρόνο στην αρχαία Αττική και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Οι φακές ως σουπιά και το κριθάρι σε μορφή χυλού αποτελούσαν τη βάση του καθημερινού φαγητού συνοδευόμενα από τον «όψον» που θα μπορούσε να είναι «παστό ψάρι, γογγύλι, σκόρδο, κρέας, τόνος, άλμη, κρεμμύδι, αγκινάρα, ελιές και κάπαρη, βολβοί, μανιτάρια», όπως τα καταγράφει ο Κλέαρχος Σολεύς στους «Δειπνοσοφιστές», εξηγήει η δημοσιογράφος.

Οι Αθηναίοι έτρωγαν ψάρια τα οποία πουλιόνταν σε φέτες, αλλά και όστρακα. Ο τόνος ήταν η πρώτη επιλογή των πλούσιων καλοφαγάδων, ενώ για τους φτωχούς Αθηναίους «κάθε αύξηση της τιμής της σαρδέλας και του γαύρου στο Φάληρο προκαλούσε αναστάτωση». Οι Αθηναίοι εκτιμούσαν και τα χέλια που έφταναν από την Κωπαίδα –και που ο Αριστοτέλης κατατάσσει στα μαλάκια–, τη σουπιά, το χταπόδι και το καλαμάρι. Τις σουπιές μάλιστα τις έκαναν τηγανητές σε μικρά κομμάτια και τις έτριβαν πρώτα σε χοντρό αλάτι.

Τους άρεσαν και οι μεζέδες, και έτρωγαν και έπιναν όπως και σήμερα. Ο ποιητής Επίχαρμος, τον 5ο αιώνα π.Χ., αποθεώνει την ψαροφαγία και τη συνδυάζει με την καλοζωία: «Το πρωί με την αυγή ψήναμε παχιές σαρδέλες, χοιρινό και χταποδάκι και τα κατεβάζαμε με γλυκό κρασί... Και μετά το μόνο που τρώγαμε ήταν κανένα μπαρμπουνάκι παχύ παχύ και καμία δύο σαρδελίτσες κομμένες στη μέση και πιτσουνάκια που πηγαίνουν με όλα αυτά».

Συγκεντρώνω ορισμένες από τις συνταγές που μεταφέρει η Μ. Θέρμου και σας τις μεταφέρω

Γάρος

«Καταρχήν ο γάρος, μια σάλτσα από ψάρια και μάλιστα... σάπια, φτιαχνόταν από διάφορα μικρά, κατά κύριο λόγο, ψάρια, αλλά και από τα εντόσθιά τους, τα οποία αναμειγνύονταν με πολύ αλάτι, ενδεχομένως και κρασί (οινόγαρος) ή ξύδι και τα άφησαν στον ήλιο για δύο έως τρεις μήνες. Στο διάστημα αυτό επερχόταν η ζύμωση των υλικών και το αποτέλεσμα ήταν μία παχύρρευστη σάλτσα με πικάντικη γεύση». Σε κάθε περίπτωση πάντως, γράφει η δημοσιογράφος, το πρόβλημα ήταν η οσμή τους.

Παστός τόνος

«Ο παστός τόνος πρέπει να πλυθεί καλά. Επειτα βάζει το κομμάτι σ' ένα πιάτο ρίχνοντας καρυκεύματα, χύνοντας λευκό κρασί και σκορπώντας από πάνω του λάδι, ύστερα το βράζει στο σκεύος και όταν αυτό γίνει σαν μυαλό, περιχύνει με σίλφιο».

Ροδωνιά

«(...) όταν το φας, μπορείς να βάλεις στεφάνι στο κεφάλι και να γεμίσεις το σώμα σου, ικανοποιώντας τη γεύση σου με ένα λαχταριστό φαγητό. Πρώτα έτριψα και χτύπησα τα μσοχομυριστά ρόδα μέσα στο γουδί, έβαλα από πάνω βραστά μυαλά πουλιών και χοιρινών, αφού τους είχα αφαιρέσει όλες τις ίνες, και μετά πρόσθεσα τους κρόκους αυγών, κι ύστερα λάδι, γάρο, πιπέρι και κρασί. Και αφού έτριψα με επιμέλεια όλα αυτά, τα έβαλα σε καινούργιο σκεύος πάνω σε χαμηλή φωτιά». (Δειπνοσοφιστές, θ' 405f 7-Β7)

Γέρων οίνος

«Στην εποχή του Αρχέστρατου (4ος αιώνας π.Χ.)» γράφει η Θέρμου, «το παλιό κρασί ήταν σε εκτίμηση. Αποκτώντας ενίοτε και επίθετο, "γέρων" που κανονικά απευθύνεται σε άνθρωπο... Άλλωστε, είχε προηγηθεί ήδη ο Όμηρος που αναφέρει πως στην "Οδύσσεια" το κρασί αποσφραγίζεται και ανοίγεται στα έντεκα χρόνια».

Στο θέμα της ανάμειξης του οίνου μεταφέρει τα λόγια του Θεόφραστου: «Οι Έλληνες έπρattαν παλαιότερα ανάποδα απ' ό,τι κάνουν κατά την τωρινή συνήθεια. Παλαιότερα δεν έριχναν νερό στον οίνο, αλλά οίνο στο νερό κατά τρόπον ώστε να έχουν ένα ποτό πιο υδαρές και να απολαμβάνουν αρκετά χωρίς να έχουν διάθεση να πιουν περισσότερο. Ο Αρχέστρατος επαινεί το βύβλινο κρασί της ιερής Φοινίκης, το αρωματικό της Λέσβου το οποίο θεωρεί και ανώτερο από την Αμβροσία, ενώ εκείνο της Θάσους είναι κατάλληλο για ευγενική οινόποση».

Το βιβλίο:

«Στα μαγειρεία των αρχαίων»
Μαρία Θέρμου, εκδόσεις Ολκός

* Η Δήμητρα Κακαουνάκη είναι δημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός. Παρουσιάζει κάθε βράδυ, τα μεσάνυχτα, στο *Kosmos* την εκπομπή «Οίκος Αντοχής» και το podcast της με τίτλο «Οι συνταγές του Κόσμου» με μουσικές, συνταγές και βιβλία, βρίσκεται στο *Ertecho*.

The Cure: Από το Α στο Ω. Ένα βιβλίο με κάθε λεπτομέρεια της ιστορίας τους.

☞ Το καλοκαίρι του 1985 ήταν το καλοκαίρι του πρώτου μεγάλου μουσικού φεστιβάλ στην Αθήνα. Αν και είχαμε δει –εισπράττοντας κι ένα μη ευκαταφρόνητο ποσό δακρυγόνων– τον Gallagher, τους Fall, τους New Order και τον Cave με τους Birthday Party, είχε έρθει η ώρα για τη μεγάλη εμπειρία του Καλλιμάρμαρου.

► Οκτώ συγκροτήματα, οι Telephone, οι Stranglers, οι Depeche Mode, οι Culture Club, οι Talk Talk, οι Cure, η Nina Hagen και οι Clash κι ένα κοινό γεμάτο αντιθέσεις: όσοι πήγαιναν για Stranglers και Clash σιχαινόταν τους Culture Club και στραβοκοίταζαν τους Depeche Mode. Όσοι ήθελαν να δουν τους Depeche Mode, δεν ήταν καθόλου σίγουρο ότι συμπαθούσαν τους Clash. Όμως, πέρα από τους Clash και κατά δεύτερο λόγο τους Stranglers, που είχαν αρκετά μεγάλο κοινό, το υπόλοιπο συγκροτήματα είχαν φανατικό αλλά σαφέστατα μικρότερο κοινό εκείνη την εποχή.

► Κατά πρώτο λόγο πήγα για τους Cure. Έχοντας ανακαλύψει αρκετά χρόνια νωρίτερα τις θλιμμένες μουσικές του Cohen, το «Famous Blue Raincoat» για παράδειγμα ή του Young, το «Helpless» ας πούμε, αναζητούσα κάτι αρκετά πιο σκοτεινό, αρκετά πιο ατμοσφαιρικό. Η μία πλευρά του νομίσματος ήταν οι Bauhaus του «Passion Of Lovers», του «Hollow Hills», του «Spy In The Cab» και η άλλη ολόκληρο το «Pornography» μ' εκείνες τις λιωμένες μορφές στο εξώφυλλο. Ακόμα μέχρι αυτή τη στιγμή θυμάμαι κάθε στίχο, κάθε κιθαριστικό ξέσπασμα, κάθε beat. Ύστερα, λάτρεψα το «Seventeen Seconds», παραξενεύτηκα με την αρκετά naïve αθωότητα του «Boys Don't Cry», δεν

συνδέθηκα ιδιαίτερα για ακατανόητους λόγους με το «Faith» κι απογοητεύτηκα προς στιγμήν από το «The Top». Το έφερα βαρέως που το «Caterpillar» παιζόταν ως video clip στο Μουσικόραμα που παρουσίαζε εκείνη την εποχή ο Γιώργος Γκούτης. Βλέπεις, το Μουσικόραμα ήταν υπερβολικά pop για τις underground αναζητήσεις μου εκείνης της εποχής. Έπαιζε τους Flock Of Seagulls, τους Culture Club, τους Yazoo, τους Duran Duran, mainstream μπάντες για πιο μικρά παιδιά, όπως νόμιζα τότε. Με την άποψη αυτή φαίνεται ότι συμφωνούσαν απόλυτα όσοι έκραξαν τον Boy George εκείνη την πρώτη βραδιά του φεστιβάλ. Κι ας ήταν ενδεχομένως η καλύτερη μπάντα –από άποψη παιζιμάτων και ήχου– ολόκληρο

το φεστιβάλ. Ήταν η εποχή που ήμασταν λάθος σε πολλά πράγματα. Σε κάποια από τα οποία εξακολουθούμε να είμαστε λάθος.

► Θυμάμαι τον πράσινο προβολέα πάνω στον Robert Smith την ώρα που ξεκινούσε το «The Forest», θυμάμαι το «The Hanging Garden» από το «Pornography», το «Primary» από το «Faith», αλλά αδυνατώ να θυμηθώ το «Charlotte Sometimes» – ίσως το αγαπημένο μου τραγούδι των Cure, ειδικά στη ζωντανή του εκτέλεση.

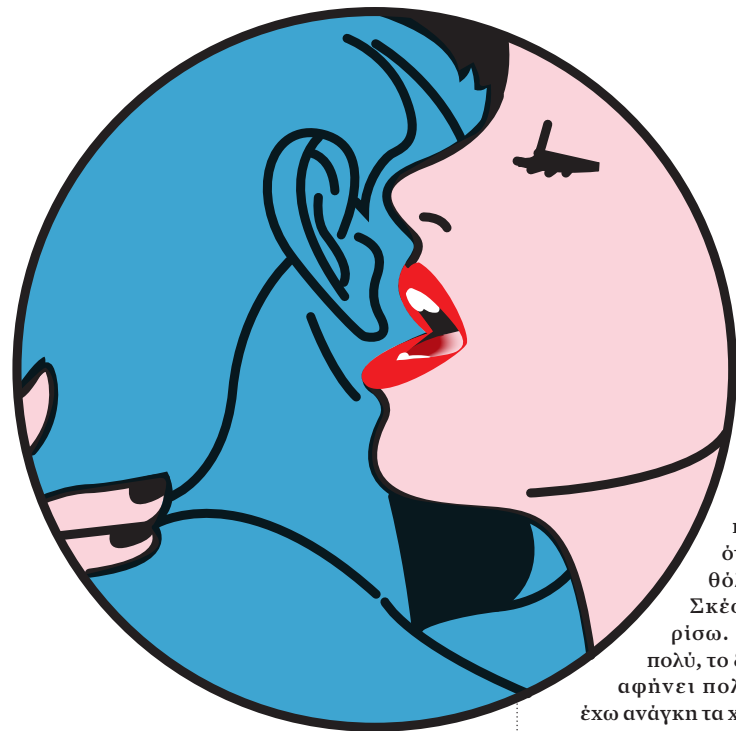
► Θυμάμαι τον τίτλο της συνέντευξης που έδινε λίγο καιρό μετά τη συνέντευξη ο Smith, εκείνο το εμβληματικό «No More Mad Bob», επειδή οι Cure με το «In Between Days», το πρώτο single από το επερχόμενο «The Head On the Door», περνούσαν σ' έναν πιο pop κόσμο. Και πιθανότατα έκαναν πολύ καλά. Τα «Kiss Me Kiss Me Kiss Me» και «Disintegration» ήταν τα τελευταία album που αγόρασα μόλις κυκλοφόρησαν. Το τέλος της δεκαετίας του '80 σήμανε και το τέλος της σχέσης μου με τους Cure. Στα 90s συνέχισα να τους παρακολουθώ αλλά από μια κάποια απόσταση.

► Αυτόν τον καιρό υπάρχουν δύο εξαιρετικές ευκαιρίες να αναθερμάνει κάποιος τη σχέση του με τους Cure. Η μία είναι το βιβλίο του Lol Tolhurst, «Goth» (Quercus), όπου ο ντράμερ και κημπορντίστας της μπάντας, αναφέρεται στη συνολική συγκρότηση του ιδιώματος, τόσο σε μουσικό όσο και σε λογοτεχνικό και σε κινηματογραφικό επίπεδο. Η δεύτερη είναι η «Curepedia: An A-Z of The Cure» (White Rabbit) του Simon Price, όπου μπορεί κάθε fan της μπάντας να βρει κάθε λεπτομέρεια της καριέρας, της δισκογραφίας αλλά και της προσωπικής ζωής των μελών των Cure. Και τα δύο βιβλία μπορεί να τα προπαραγγείλει κανείς κι μάλιστα υπογεγραμμένα από τους συγγραφείς τους. Το πρώτο κυκλοφορεί τον Σεπτέμβριο και το δεύτερο τον Νοέμβριο.

P.S.: Η λίστα του Spotify που συνοδεύει αυτό το μικρό κείμενο για τους Cure, δεν έχει στόχο να είναι πλήρης. Αποτελεί απλώς τη χαρτογράφηση μιας προσωπικής σχέσης με την παρέα του Robert Smith.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CXLXXXVIII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

πιο απλό πράγμα στον κόσμο. Αυτό που με στενοχωρεί περισσότερο είναι ότι δεν μου έχει καθόλου εμπιστοσύνη. Σκέφτομαι να τον χωρίσω. Θα μου στοιχήσει πολύ, το ξέρω, αλλά δεν μου αφήνει πολλές επιλογές και έχω ανάγκη τα χρήματα.

Μανεκέν μου, το αγόρι μου δεν έχει χρήματα για διακοπές και έχω ξεπεράσει εντελώς! Έχουμε σχέση εδώ και δύο χρόνια και δεν έχουμε πάει ούτε μονοήμερη! Το αγόρι μου, παρόλο που έχει βρει καλή δουλειά εδώ και μήνες και έχουν στρώσει τα οικονομικά του, είναι πολύ σπάταλος. Εγώ, αντίθετα, προσπαθώ να κάνω –όσο μπορώ– αποταμίευση. Πέρυσι, μου υποσχέθηκε ότι θα πάμε στη Μήλο διακοπές και εγώ περίμενα πώς και πώς. Του άνοιξα την κουβέντα μια και συζητούσαμε για το θέμα διακοπές με την παρέα μου και μου είπε ότι όλα είναι πανάκριβα, ότι δεν παίζει μία. Δηλαδή έλεος κάπου... Οι φίλες μου με τα αγόρια τους ήδη έκλεισαν δωμάτιο στη Σαντορίνη και εγώ τίποτα! Τον είπα ανεύθυνο, τσακωθήκαμε και τώρα έχουμε ψυχρανθεί.

Θα ξεκινήσω με μία φιλική συμβουλή. Μην μπαίνεις σε συγκρίσεις με κανέναν. Ποτέ δεν βγαίνουν σε καλό. Κοίτα μόνο πώς θα φροντίσεις εσύ τα θέλω σου και άσε τι κάνουν οι τριγύρω, γιατί αυτό το παιχνίδι είναι εξαρχής χαμένο. Πάντα κάποιος, κάπου, κάποτε θα κάνει κάτι πιο εντυπωσιακό από μας. Οπότε, δεν θέλω να μου απελπίζεσαι. Σκέψου ότι μετράει η παρέα και όχι ο προορισμός. Προτείνω να συναντηθείτε με το σπάταλο αγόρι και να τα συζητήσετε. Μπορείτε να πάτε κάπου κοντά. Μια Αίγινα, ένα Αγκίστρι, έστω και για μονοήμερες. Συζητήστε το και όλο και κάποιο οικονομικό κατάλυμα θα βρείτε. Μην ξεχνάς ότι υπάρχει και το camping! Επίσης, αν εκείνος δεν ψήνεται να διακοπάει καθόλου, μπορείς να πας με τις φίλες σου και να κάνετε ζωάρα. Προς τι οι τσακωμοί και η ξενέρα; Λύσεις υπάρχουν!

Τζένη μου, έχω θέμα σοβαρό. Πήρα την απόφαση να πάω τύπου σεζόν, φέτος, στο Κουφονήσι και το αγόρι μου μου είπε πως αν φύγω θα χωρίσουμε. Έχει γίνει πολύ πειστικός τώρα τελευταία και θεωρεί πως δεν υπάρχει νόημα να κρατήσουμε μια σχέση από απόσταση, λες κι εγώ πετάω τη σκούφια μου να δουλεύω 7/7 επί 4 μήνες. Μου είπε να βρω δουλειά στην Αθήνα, λες και είναι το

Ακου φίλη μου, η εμπιστοσύνη για μένα είναι το παν σε μια σχέση. Μπορώ να καταλάβω ότι πιθανόν να του δημιουργεί μια ανασφάλεια η τετράμηνη απουσία σου, αλλά δεν φεύγεις και για το Βούπερταλ επ' αόριστον. Λίγη ψυχραιμία. Θα μπορούσε να το διαχειριστεί με λιγότερα δράματα και απειλές. Πριν του πεις το μέγα αντίο, θα σου έλεγα να τον βάλεις κάτω και να κάνετε μια σοβαρή κουβέντα. Εξήγησέ του όλα αυτά που γράφεις σε μένα και ίσως το κωνέψει καλύτερα και ηρεμήσει. Το εύχομαι δηλαδή.

Ντρέπομαι μέχρι και να στο γράψω, αλλά πιο πολύ ντρέπομαι να το πω στις φίλες μου, οπότε είσαι η μόνη μου επιλογή. Το αγόρι μου με πιέζει να κάνω πλαστική στήθους και με συγκρίνει συνεχώς με την πρόν του, που παίζει να τα έχει κάνει όλα. Στην αρχή δεν είχε δώσει δείγματα ότι του αρέσουν πολύ όλες αυτές οι επεμβάσεις, αλλά τώρα τελευταία άρχισε να μου πετάει μπηχτές. Σούφρωνε τα χείλη του και μου έλεγε μεταξύ σοβαρού και αστείου «μήπως να τα κάνεις έτσι;» και γελούσε. Μέχρι που μου το πρότεινε στα ίσια, αν θέλω να πάμε σε πλαστικό και ότι θα πληρώσει αυτός τα έξοδα για να βάλω στήθος. Έμεινα παγωτό και του είπα ότι δεν έχω καμία πρόθεση να παρέμβω στο σώμα μου και μου αρέσω όπως είμαι, και σπκώθηκα και έφυγα! Αν θέλει την πρόν του, ας γυρίσει σε εκείνη. Μου έστειλε μήνυμα μετά τον τσακωμό μας και τον έχω αφήσει στο διαβάστηκε!

Ειλικρινά, έχω εκνευριστεί και είναι από τις λίγες φορές που εκνευρίζομαι πλέον μετά από τόσα που έχω διαβάσει στο «Μίλα μου βρόμικα». Σε συχαίρω, φίλη, για την απάντηση που του έδωσες εκ του σύνεγγυς. Για το τι θα κάνεις στο σώμα σου, αποφασίζεις εσύ και μόνο. Το άτομο είναι επιφανειακό στο 100% και προφανώς δεν σου αξίζει. Ειδικότερα, όταν σε προσβάλλει και σε συγκρίνει για κάτι τόσο προσωπικό. Αντίο, bye bye, τα λέγαμε και άντε γεια μαζί! Μπορείς να το κάνεις copy paste αυτό το τελευταίο και να του το στείλεις και εκ μέρους μου.

ΜΙΑ ΜΟΥ
ΒΡΟΜΙΚΑ
-Reloaded-
Της ΤΖΕΝΗΣ
ΜΕΛΙΤΑ

© JOHN HOLMES

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιακό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Ξεκινάει μια εβδομάδα η οποία θα σου προσφέρει πάρα πράγματα, και όταν λέω πράγματα εννοώ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ! Στην αρχή της εβδομάδας θα βιώσεις την εμπειρία των καβγάδων, όχι πως δεν είσαι συνθησισμένος σε αυτό... Κάπου στα μέσα της εβδομάδας η φάση βελτιώνεται και προσφέρει ευκαιρίες, κυρίως επαγγελματικές ή οικονομικές. Πάντως, μην παρασύρεσαι από μεγαλεπήβολα όνειρα και προτάσεις που λαμβάνεις γιατί μερικά από αυτά είναι φούσκες. Στα γκομενικά, δώσε λίγο χρόνο στις καταστάσεις, είτε είσαι σε σχέση είτε είσαι μπακούρι. Προσπάθησε να μη βιάζεσαι να βγάλεις συμπεράσματα - ακατόρθωτο, αλλά λέμε τώρα!

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Δύσκολο το ξεκίνημα της εβδομάδας σου, αλλά προς τα μέσα όλα δείχνουν πιο φιλικά προς εσένα. Θα περάσει ο Ερμής στον Καρκίνο και θα είναι όλα πιο ευχάριστα, βέβαια στα γκομενικά μην πολυπιστεύεις, ότι ακούς γιατί ξεκινάει η περίοδος της παπάτζας... Και μια που είπαμε γκομενικά, όσο περισσότερο το σκέφτεσαι τόσο πιο πολύ έμφαση δίνεις σε πράγματα τα οποία ίσως δεν έχουν πολλή σημασία - κοινώς σταμάτα να το ψειρίζεις το θέμα! Οικονομικά δεν αποκλείεται να σου γίνει κάποια πρόταση για έξτρα εισόδημα. Στα επαγγελματικά υπάρχει μεν καλή διάθεση, αλλά δεν υπάρχει όρεξη!

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Προσπάθησε να κρατήσεις την ψυχραιμία σου στα πρώτα μισά της εβδομάδας, να μη βγάξεις βιαστικά συμπεράσματα και να μην έχεις το υφάκι του «το Ξερα». Μην μπλέκεσαι σε καταστάσεις τις οποίες δεν μπορείς να φέρεις εις πέρας. Και, προς Θεού, σταμάτα να παίρνεις προσωπικά οτιδήποτε θα ειπωθεί - πίστεψέ με θα ειπωθούν πολλά και αυτό πιάνει διάφορους τομείς. Αν είσαι ελεύθερος θα γίνει μια αξιολογη γνώριμια. Αν είσαι σε σχέση, δώσε χρόνο και προσπάθησε να φιλτράρεις τις πληροφορίες που σου δίνονται. Στα οικονομικά, τα οποία ομολογουμένως πάνε κατά διαόλου, είναι πιθανή μια καλή είδηση στο τέλος της εβδομάδας.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αν η εβδομάδα είχε ζώδιο πρωταγωνιστή, θα ήταν το δικό σου! Αυτή η εβδομάδα θα τα έχει όλα... λίγα νευράκια, λίγο ή πολύ φλερτ, αναποδιές, μα και ευκαιρίες. Προσπάθησε να κρατήσεις τη μοναδική σταγόνα λογικής που σου έχει απομείνει και μην παρερμηνεύεις συμπεριφορές. Στα ερωτικά σου τώρα, ετοιμάσου για λίγο «Ακυβέρνητο καράβι η αγάπη μας». Αν είσαι σε σχέση θα γίνει λίγο χαμός, αλλά μη σκας θα τα βρείτε πολύ σύντομα. Στα επαγγελματικά, προς το τέλος της εβδομάδας θα υπάρξουν συζητήσεις για κάτι σημαντικό. Αλλά στο ενδιάμεσο θα σου βγει λίγο η ψυχή.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αυτή την εβδομάδα χρειάζεσαι σωστή κατεύθυνση, και θα στη δώσω εγώ! Θα πας σε ένα φαρμακείο και θα αγοράσεις βαλεριάνες. Οι καυγάδες δεν είναι στο πρόγραμμα, αλλά θα συμβούν. Όλο αυτό, μάλλον, θα έχει να κάνει με θέματα δουλειάς ή συναδέλφων. Αν φλερτάρεις με κάποιον όντας free, ίσως μάθεις κάτι και να γίνει λίγο χαμός στο κεφάλι σου... Αν είσαι σε σχέση δεν είναι απίθανο να γίνει και εκεί χαμός για κάποιον λόγο. Όταν κάτι δεν πηγαίνει καλά, πρώτα προσπαθούμε να ηρεμήσουμε και μετά βιάζουμε συμπεράσματα. Τα οικονομικά σου δεν πάνε όπως τα περίμενες...

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Η αρχή αυτής της εβδομάδας φάνηκε λιγάκι δύσκολη και χρειάστηκε υπομονή. Αυτή, λοιπόν, είναι η εβδομάδα που θα αντιμετωπίσεις ζητήματα τα οποία είχες στην άκρη για πολύ καιρό! Στα ερωτικά, προς τα τέλη της εβδομάδας, «γίνεται μια φασαρία για τα μάτια σου Μαρία». Εσύ που έχεις βρει το έτερόν σου ήμισυ προσπάθησε να ακούσεις τι έχει να σου πει. Στα οικονομικά τα πράγματα δεν πάνε όπως περίμενες, κυρίως γιατί δεν έχεις υπολογίσει κάποια έξοδα τα οποία θα προκύψουν. Στα επαγγελματικά υπομονή καθώς το Σαββατοκύριο όλα βελτιώνονται.

Ζυγός

23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπημένο μου Ζυγάκι, αυτή την εβδομάδα θα κληθείς να κάνεις κάποιες αλλαγές τις οποίες δεν είχες στο πρόγραμμα, και δεν έχεις χειρότερο από αυτό... Σίγουρα προς το τέλος εβδομάδας θα καταλάβεις πως όλα γίνονται για καλό. Ο Ερμής περνάει στο ζώδιο του Καρκίνου, κι εσύ δεν χάνεις ευκαιρία να κλαφτείς... Είσαι πιο συναισθηματικός και τα παίρνεις όλα πιο σοβαρά από ό,τι είναι. Αυτό πιάνει και το γκομενικό κομμάτι. Στα μέσα της εβδομάδας τα πράγματα θα είναι πιο ευχάριστα, ειδικά για σένα που είσαι μπακούρι - βέβαια, θα προβληματιστείς με τη συμπεριφορά κάποιου κοντινού σου ατόμου. Οικονομικά και επαγγελματικά όλα μπαίνουν στον δρόμο τους από Πέμπτη και μετά.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Αγαπημένο μου Ζωύφιο, αυτή την εβδομάδα έχεις να φας πολύ μωρμούρα, κάποια θέματα έρχονται και σε επηρεάζουν. Πρόσεχε τον τρόπο που θα τα προσέγγισης και που θα τα συζητήσεις. Το ξεσκαρτάρισμα ατόμων δεν έχει σταματήσει, αλλά αυτή την εβδομάδα παίρνει φωτιά και άτομα τα οποία θεωρείς ψυχοφθόρα και περιττά στη ζωή σου... ε νομίζω ήρθε η ώρα να φύγουν! Συναισθηματικά υπάρχει πολλή βαβούρα - ειδικά για εσένα που είσαι ελεύθερος - γιατί συναναστρέφεσαι με αρκετά πρόσωπα και η επιλογή είναι δύσκολη... Αν είσαι σε σχέση υπάρχει βαβούρα και εκεί. Στα επαγγελματικά έχεις κουραστεί, πράγμα λογικό, και σου βγαίνει σε επιθετικότητα.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Τοξότη μου, την ατάκα «αλλού λαλούν κοκόρια, αλλού ζημερώνει» την ξέρεις; Την ξέρεις καλά! Έχεις στο νου σου ότι πρέπει να χωρέσεις όλες σου τις δουλειές, δεν σε κυνηγάει όμως κανείς κι αν βιάζεσαι το πιθανότερο είναι να τις κάνεις χάλια. Επίσης, αλλαγές στην ρουτίνα είναι αρκετά πιθανές. Αν είσαι ελεύθερος και σ' αρέσει κάποιο συγκεκριμένο άτομο τόλμσέ το, στείλε κάνα μήνυμα και δεν θα χάσεις! Αν είσαι σε σχέση, θα είναι αρκετά αδιάφορη εβδομάδα καθώς δεν ασχολείσαι καθόλου με το ταίρι σου. Στα επαγγελματικά πιέζει η φάση, όμως έρχονται ευκαιρίες οι οποίες θα σε ανακουφίσουν αρκετά σύντομα. Προσοχή στα οικονομικά, μη χαλάς χρήματα για να πάρεις χαζομάρες.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αυτή η εβδομάδα ξεκινάει με πάμπολλες εντάσεις και αχρειαστους καυγάδες - έχεις γίνει πολύ ευαίσθητος τώρα τελευταία και δεν μου πολυαρέσει αυτό. Προς το τέλος της εβδομάδας θα είσαι σίγουρα πιο χαλαρός. Τα προβλήματα που θα προκύψουν σιγά σιγά θα λυθούν. Αν είσαι ερωτευμένο πισσουνάκι, σταμάτα να γκρινιάζεις στο ταίρι σου. Αν πάλι δεν έχεις ταίρι και ψάχνεις ένα, το Σαββατοκύριο δημιουργούνται οι ιδανικές συνθήκες. Στα επαγγελματικά κάποια προβλήματα που είχαν προκύψει το προηγούμενο διάστημα λύνονται. Ωστόσο, δεν αποκλείονται εντάσεις με άτομα από το εργασιακό περιβάλλον.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Αγαπημένοι μου Υδροχόοι, η αρχή της εβδομάδας ήταν αδιανόητα ψυχοφθόρα, οι εντάσεις δεν αποκλείεται να συνεχιστούν - βασικά προσπαθώ να είμαι ευγενική, οι εντάσεις είναι σίγουρες. Όλη αυτή η θλούρα, όμως, φέρνει ένα ένστικτο αυτοβελτίωσης. Στο τέλος της ημέρας βάζεις τα πάντα στη θέση τους και φτιάχνεις καλό πρόγραμμα. Στα επαγγελματικά μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία που περίμενες καιρό δεν αποκλείεται να έρθει. Στα ερωτικά παίρνεις μια ανάσα από τους καυγάδες προς το τέλος της εβδομάδας. Εσύ που είσαι single θα έχεις πιο καθαρό μυαλό για να παίξεις το παιχνίδι του έρωτα με το άτομο που σε ενδιαφέρει.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημένη μου τοιπούρα, η προηγούμενη εβδομάδα ήταν δύσκολη, αυτή δεν τη λες και για πέταμα. Θα υπάρξουν στιγμές άγχους, αλλά εσένα δεν σε πιάνει τόσο όσο τους υπολοίπους! Έχε στον νου σου ότι έρχεται μια γλυκιά περίοδος καθώς ο Ερμής περνάει στον Καρκίνο. Τα καλά νέα είναι ότι θα γίνουν ανακατατάξεις στα επαγγελματικά, όπως ακριβώς ήθελες. Στα ερωτικά έχεις την τάση να θες να περάσεις περισσότερο χρόνο με το ταίρι και να εκδηλώσεις περισσότερο συναισθήματα. Εσύ που είσαι free, περίμενε το τέλος της εβδομάδας για μια πολύ αξιολογη γνώριμια, εκκάζω ότι θα σου έρθει μέσα από τον κύκλο φίλοι φίλων.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

+

08.00 - 10.00
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ -
ΓΙΩΒΑΝΝΑ
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

10.00 - 12.00
ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΟΥΧΤΑΡΙΔΗΣ

12.00 - 14.00
ΛΙΑΝΑ ΜΑΣΤΑΘΗ

14.00 - 16.00
ΕΛΕΝΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

16.00 - 18.00
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

18.00 - 20.00
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

20.00 - 22.00
ΣΩΤΗΡΗΣ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

22.00 - 02.00 Night Moves

 Late Night Tales 02.00 - 07.00

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24.00 - 02.00
FLIPSIDE ΜΕ ΤΟΝ
ΝΙΚΟ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ
24.00 - 02.00
KEEP IT REAL ΜΕ ΤΟΝ
ΧΡΗΣΤΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ

10.00 - 12.00
ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΔΑΝΔΟΛΟΣ

12.00 - 14.00
ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

22.00 - 00.00
DJ SNATCH

To **soundtrack** της πόλης

ATHENS
102.5
VOICE

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ
ΓΙΑ ΕΝΑ
ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΑΥΡΙΟ

Αφήνουμε και φέτος το δικό μας αποτύπωμα, απομακρύνοντας το πλαστικό

Για τέταρτη χρονιά, συνεχίζουμε το κοινό μας ταξίδι με το **Κοινοφελές Ίδρυμα Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης** σε όλη την Ελλάδα στο πλαίσιο της ενέργειας «**Plastic Free Greece**», υπό την αιγίδα του Υπουργείου Τουρισμού και του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Αυτήν τη χρονιά, πραγματοποιούμε υποβρύχιους και παράκτιους καθαρισμούς στην **Κρήτη**, τη **Ζάκυνθο**, τη **Σαντορίνη** και τη **Χίο**, ενώ επεκτείνουμε τη δράση μας στους **αρχαιολογικούς χώρους** του **Σουνίου** και των **Δελφών**, καθώς και στη **Λίμνη Κερκίνη**.

Έτσι, συμβάλλουμε ουσιαστικά στην απομάκρυνση των πλαστικών μίας χρήσης, ενώ παρακινούμε όλους να επιλέξουν τον δρόμο για έναν πιο βιώσιμο τρόπο ζωής.

Και αυτό μας κάνει Lidl.

ATHENS VOICE

60 ΧΡΟΝΙΑ
Γεμίζουμε
τα καλοκαίρια σας!

60
ΧΡΟΝΙΑ

ΓΕΜΙΖΟΥΜΕ
ΤΑ ΠΟΤΗΡΙΑ
ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΑ

Απολαύστε υπεύθυνα

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

ΠΟΛΥΜΗΧΑΝΗ ΓΕΝΙΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΧΟΡΗΓΙΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ
ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥΣ

Σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει, η νέα γενιά είναι αυτή που διαμορφώνει το αύριο για όλους μας.

Με το πάθος, τη θέληση και την εφευρετικότητά της.

Γ' αυτό αξίζει να της προσφέρουμε τα πάντα για να τα καταφέρει.

Στον Όμιλο ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, πήραμε μια μεγάλη πρωτοβουλία.

Δημιουργήσαμε το Πρόγραμμα «**Πολυμήχανη Γενιά**» στηρίζοντας με όλες μας τις δυνάμεις νέους μηχανικούς, προσφέροντας τους εφόδια και δεξιότητες για τη μελλοντική τους εξέλιξη.

Με στόχο μια νέα γενιά μηχανικών, ικανή να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του μέλλοντος.

ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ

ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

www.gekterna.com